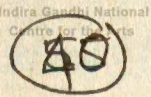

यात्रियों पर हमला
बूथों पर पहुंची पोलिंग पार्

Bill No. 2/07-08

136

2008-0149

निरुक्तम् - पूर्व षट्क : and उत्तर
षट्क : - Edited by Pt. वासुदेव
लक्ष्मण शास्त्री पपाशीकर. Loose
leaves ~~edit edn.~~ edn.
निजसिमाग प्रेस.
मुम्बई, 1915.

Ghammar

14/11

आगावानी :
अब्बा प
बन्ने जनर
बाब
सुरक्षा-व
का भी ज
जरीक उठाव
महाआठ
आगाम
हंग र
हो से नौ
पिर र
भरती क
भरती क
हचान न
यल हल
मभर
आल 7
एकट की धारा 145, 141 उनके पहुंचने की देर रात पुलिस का भी
को तहकीकात के लिए जाने

MMCA A PREMIER INSTITUTE
Became a quality
Admission
Authorised by Bharateey
D A M

POWER
100%
प्रती के फि
पाटी
लाइन्स
-444-91
1232
9971
9311
581
141
2-3999
पत्नी के फि
अधीर

7 वाराणसी
इसके अला
द सर्वेदन्शी
से 52 वारा
पूरे निर्वाचन
ग है। प्रत्ये
में तीन त
ता करेंगे
णय का पै
नाती की
क पुरे निर्वाचन क्षेत्र में
गये है। इसमें वाराणसी क्षेत्र में 15
पुर क्षेत्र में 15
ल वाराणसी क्षेत्र
मतदान के
स्टेट तैनात रहेंगे

लालपुर चकपोस्ट से आगे चला
होने तक लगा रहेगा। गरीबों
पर्यवे। चुनाव द्यूटी में लगे व

॥ अथनिरुक्तपूर्वषट्प्रारंभः ॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

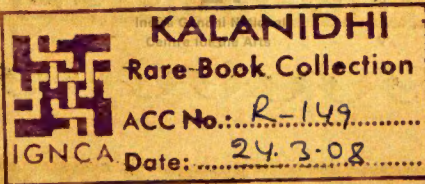
SANS

491.25

NIR

DATA ENTERED

Date..03/07/08

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ समाम्नायःसमाम्नातःसव्याख्यातव्यस्तमिमंसमाम्नायैनिघंटवइत्याचक्षतेनिघंटवःकस्मा
न्निगमाइमेभवन्तिच्छंदोभ्यःसमाहृत्यसमाहृत्यसमाम्नातास्तेनिगंतवएवसंतोनिगमनान्निघंटवउच्यंतइत्यौपमन्यवोऽपि
वाहननादेवस्युःसमाहृताभवन्तियद्वासमाहृताभवन्तितद्यान्येतानिचत्वारिपदजातानिनामाख्यातेचोपसर्गनिपाताश्च
तानीमानिभवन्तितत्रैतन्नामाख्यातयोर्लक्षणंप्रदिशंतिभावप्रधानमाख्यातंसत्त्वप्रधानानिनामानितद्यत्रोभेभावप्रधाने
भवतःपूर्वापरीभूतंभावमाख्यातेनाचष्टेब्रजसिषचत्तीत्युपक्रमप्रभृत्यपवर्गपर्यंतंमूर्तसत्त्वभूतंसत्त्वनामभिर्ब्रज्यापक्तिरि
त्यदइतिसत्वानामुपदेशौगौरवःपुरुषोहस्तीतिभवतीतिभावस्यास्तेशेतेब्रजलितितिष्ठतीतींद्रियनित्यंवचनमौदुंबरायणः
॥ १ ॥ तत्रचतुष्टुनोपपद्यतेयुगपदुत्पन्नानांवाशब्दानामितरेतरोपदेशःशास्त्रकृतोयोगश्चव्याप्तिमत्त्वात्तुशब्दस्याणी
यस्त्वाच्चशब्देनसंज्ञाकरणंव्यवहारार्थलोकेतेषामनुष्यवहेवताभिधानंपुरुषविद्यानित्यत्वात्कर्मसंपत्तिर्मत्रोवेदैषडाव
विकाराभवन्तीतिवाग्यायणिर्जायतेऽस्तिविपरिणमतैवर्धतेऽपक्षीयतेविनश्यतीतिजायतइतिपूर्वभावस्यादिमाचष्टेना
परभावमाचष्टेनप्रतिषेधत्यस्तीत्युत्पन्नस्यसत्त्वस्यावधारणंविपरिणमतइत्यप्रच्यवमानस्यतत्त्वाद्विकारैर्वर्धतइतिस्वांगा
भ्युच्चयंसांयौगिकानांवार्थानांवर्धतेविजयेनेतिवावर्धतेशरीरेणेतिवाऽपक्षीयतइत्येतेनैवव्याख्यातःप्रतिलोमंविनश्य
तीत्यपरभावस्यादिमाचष्टेनपूर्वभावमाचष्टेनप्रतिषेधति ॥ २ ॥ अतोऽन्येभावविकाराएतेषामेवविकाराभवन्तीतिह

निरुक्त

॥ २ ॥

स्माहतेयथावचनमभ्यूहितव्याननिर्वद्धाउपसर्गाअर्थान्निराहुरितिशाकटायनोनामाख्यातयोस्तुकर्मोपसंयोगद्योतका
भवंत्युच्चावचाःपदार्थाभवन्तीतिगार्ग्यस्तद्यऽएषुपदार्थःप्राहुरिमेतन्नामाख्यातयोर्थविकरणमाइत्यर्वागर्थेप्रपरेत्येतस्य
प्रातिलोम्यमभीत्याभिमुख्यप्रतीत्येतस्यप्रातिलोम्यमसिद्धित्यभिपूजितार्थेनिर्दुरित्येतयोःप्रातिलोम्यन्यवेतिविनिग्र
हार्थीयाउदित्येतयोःप्रातिलोम्यंसमित्येकीभावव्यपेत्येतस्यप्रातिलोम्यमन्वितिसादृश्यापरभावंमपीतिसंसर्गमुपेत्युप
जनपरीतिसर्वतोभावमधीत्युपरिभावमैश्वर्यवैवमुच्चावचानर्थान्प्राहुस्तउपेक्षितव्याः ॥ ३ ॥ अथनिपाताउच्चाव
चेष्वर्थेषुनिपतंत्यप्युपमार्थेऽपिकर्मोपसंग्रहार्थेऽपिपदपूर्णास्तेषामेतेचत्वारउपमार्थेभवन्तीवेतिभाषायांचान्वध्यायं
चाग्निरिवेंद्रइवेतिनेतिप्रतिषेधार्थीयोभाषायामुभयमन्वध्यायनेंद्रदेवमंसतेतिप्रतिषेधार्थीयःपुरस्तादुपाचारस्तस्य
यत्प्रतिषेधतिदुर्मदासोनसुरायामित्युपमार्थीयउपरिष्ठादुपाचारस्तस्येनोपमिमीतेचिदित्येषोऽनेककर्माचार्यश्चिदिदं
ब्रूयादितिपूजायामाचार्यःकस्मादाचार्यआचारंग्राहयत्याचिनोत्यर्थानाचिनोतिबुद्धिमितिवादधिचिदित्युपमार्थेकु
ल्माषांश्चिदाहरेत्यवकुत्सितेकुल्माषाःकुलेषुसीदंतिनुइत्येषोऽनेककर्मेदंनुकरिष्यतीतिहेत्वपदेशैकथंनुकरिष्यतीत्यनुपृ
ष्टेनन्वेतदकार्षीदितिचाथाप्युपमार्थेभवति ॥ वृक्षस्यनुतेपुरुहूतव्याः ॥ वृक्षस्येवतेपुरुहूतशाखावयाःशाखावेते
र्वातायनाभवन्तिशाखाःखशयाःशक्नोतेर्वाथयस्यागमादर्थपृथक्त्वमहविज्ञायतेनत्वौद्देशिकमिवविग्रहेणपृथक्त्वात्सक

पूर्वष.
अ. १

॥ २ ॥

मोंपसंग्रहश्चेतिसमुच्चयार्थउभाभ्यांसंप्रयुज्यतेऽहंचत्वंचवृत्रहन्नित्येतस्मिन्नेवार्थेदेवेभ्यश्चपितृभ्यएत्याकारौवेतिविचारणार्थेहंताहंपृथिवीमिमांनिदधानीहवेहवेत्यथापिसमुच्चयार्थेभवति ॥ ४ ॥ वायुर्वात्वामनुर्वात्वेति । अहइतिचहइतिचविनिग्रहार्थीयौपूर्वेणसंप्रयुज्येतेअयमहेदंकरोत्वयमिदमिदंहकरिष्यतीदंनकरिष्यतीत्यथाप्युकारएतस्मिन्नेवार्थउत्तरेणमृषेमेवदंतिसत्यमुतेवदंतीत्यथापिपदपूरणइदमुतदुहीत्येषोऽनेककर्मेदंहकरिष्यतीतिहेत्वपदेशेकथंहकरिष्यतीत्यनुपृष्टेकथंहिव्याकरिष्यतीत्यसूयायांकिलेतिविद्याप्रकर्षएवंकिलेत्यथापिनननुइत्येताभ्यांसंप्रयुज्यतेऽनुपृष्टेनकिलैवंननुकिलैवमेतिप्रतिषेधेमाकाशीर्माहाशीरितिचखल्वितिचखलुकृत्वाखलुकृतमथापिपदपूरणएवंखलुतद्वभूवेतिशश्वदितिचिचिकित्सार्थीयोभाषायांशश्वदेवमित्यनुपृष्टएवंशश्वदित्यस्वयंपृष्टेनूनमितिचिचिकित्सार्थीयोभाषायांमुभयमन्वध्यायैविचिकित्सार्थीयश्चपदपूरणश्चागस्त्यइंद्रायहविर्निरुप्यमरुद्भ्यःसंप्रदित्सांचकारसइंद्रएत्यपरिदेवयांचक्रे ॥ ५ ॥ ननूनमस्तिनोश्वःकस्तद्वेदयदद्भुतं । अन्यस्यचित्तमभिसंचरेण्यमुताधीतंविनश्यति ॥ ननूनमस्त्यद्यतनंनोएवश्वस्तनमद्यास्मिन्द्यविद्युरित्यहोनामधेयद्योततइतिसतःश्वउपाशंसनीयःकालोह्योहीनःकालः ॥ कस्तद्वेदयदद्भुतं ॥ कस्तद्वेदयदभूतमिदमपीतरदद्भुतमभूतमिवान्यस्यचित्तमभिसंचरेण्यमभिसंचार्यन्योनानेयश्चित्तंचेतैरुताधीतंविनश्यतीत्यप्याध्यातंविनश्यत्याध्यातमभिप्रेतमथापिपदपूरणः ॥ ६ ॥ नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रेदुहीयदिन्द्रद

क्षिणामुधोनी । शिक्षास्तोतृभ्योमातिधुग्भगोनोबृहद्वदेमविदथैसुवीराः ॥ सातेप्रतिदुग्धांवरंजरित्रैवरोवरयितव्यो
 भवतिजरितागरितादक्षिणामधोनीमधवतीमधमितिधननामधेयमंहतेर्दानकर्मणोदक्षिणादक्षतेःसमर्धयतिकर्मणो
 व्यृद्धंसमर्धयतीत्यपिवाप्रदक्षिणागमनाद्दिशमभिप्रेत्यदिग्घस्तप्रकृतिर्दक्षिणोहस्तोदक्षतरुत्साहकर्मणोदाशतेवोस्याद्वा
 नकर्मणोहस्तोहंतेःप्राशुर्हननेदेहिस्तोतृभ्यःकामान्मास्मानतिदंहीर्मास्मानतिहायदाभगोनोऽस्तुबृहद्वदेमस्वेवेदनैभ
 गोभजतेर्बृहदितिमहतोनामधेयपरिवृढंभवतिवीरवंतःकल्याणवीरावावीरोवीरयत्यमित्रान्वेतेर्वास्याद्गतिकर्मणोवी
 रयतेर्वासीमितिपरिग्रहार्थीयोवापदपूरणोवा । प्रसीमादित्योअसृजत् ॥ प्रासृजदितिवाप्रासृजत्सर्वतइतिवाविसीम
 तःसुरुचोवेनआवरितिचव्यवृणोत्सर्वतआदित्यःसुरुचआदित्यरश्मयःसुरोचनादपिवासीमेत्येतदनर्थकमुपबंधमाद
 दीतपंचमीकर्माणंसीमःसीमर्तःसीमातोमर्यादातःसीमामर्यादाविषीव्यतिदेशावितित्वइतिविनिग्रहार्थीयंसर्वनामानु
 दात्तमर्धनामेत्येके ॥ ७ ॥ ऋचांत्वःपोषमास्तेपुपुष्वान्गायत्रंत्वोगायतिशक्करीषु । ब्रह्मात्वोवदतिजातविद्यांयज्ञस्यमा
 त्रांविमिमीतउत्त्वः ॥ इत्यृत्विक्कर्मणांविनियोगमाचष्टृचामेकःपोषमास्तेपुपुष्वान्होतगर्चनीगायत्रमेकोगायतिशक्क
 रीषूद्गातागायत्रंगायतेःस्तुतिकर्मणःशक्क्यऋचःशक्कोतैस्तद्यदाभिर्वृत्रमशकद्धंतुंतच्छक्करीणांशक्करीत्वमितिविज्ञायते
 ब्रह्मैकोजातेजातेविद्यांवदतिब्रह्मासर्वविद्यःसर्ववेदितुमर्हतिब्रह्मापरिवृढःश्रुततोब्रह्मपरिवृढंसर्वतोयज्ञस्यमात्रांविमि

मीतएकोऽध्वर्युरध्वर्युरध्वर्युरध्वरंयुनक्त्यध्वरस्यनेताध्वरंकामयतइतिवापिवाधीयानेयुरुपबंधोऽध्वरइतियज्ञनाम
ध्वरतिहिंसाकर्मातत्प्रतिषेधोनिपातइत्येकैतत्कथमनुदात्तप्रकृतिनामस्याद्दृष्टव्ययंतुभवंत्युतत्वंसख्येस्थिरपीतमाहुरि
तिद्वितीयायामुतोत्वस्मैतन्वंविसस्रइतिचतुर्थ्यामथापिप्रथमाबहुवचने ॥ ८ ॥ अक्षुण्वन्तःकर्णवंतःसखायोमनोजुवे
ष्वसमाबभूवुः । आदुघ्नासंउपकक्षासंउत्वेहृदाइवस्नात्वाउत्वेददृशे ॥ अक्षिमंतःकर्णवंतःसखायोऽक्षिचष्टेरनक्तेरि
त्याग्रायणस्तस्मादेतेव्यक्ततरेइवभवतइतिहविज्ञायतैकर्णःकृततेर्निकृत्तद्वारोभवंत्यृच्छतेरित्याग्रायणःकृच्छंतीवखेउ
दगंतामितिहविज्ञायतैमनसांप्रजवेष्वसमाबभूवुरास्यदघ्नाअपरउपकक्षदघ्नाअपरआस्यमस्यतैरास्यंदतएनदन्नमिति
वादघ्नंदध्यतेःस्रवतिकर्मणोदस्यतेर्वास्याद्विदस्ततरंभवतिप्रस्नेयाहृदाइवैकैप्रस्नेयाददृशिरस्नानार्हाहृदोहादतेःशब्दक
र्मणोहादतेर्वास्याच्छीतीभावकर्मणोऽथापिसमुच्चयार्थेभवतिपर्यायाइवत्वदाश्विनमाश्विनंचपर्यायाश्चेत्यथयेप्रवृत्तेऽ
र्थेऽमिताक्षरेषुग्रंथेषुवाक्यपूरणाआगच्छंतिपदपूरणास्तेमिताक्षरेष्वनर्थकाःकमीमिद्विति ॥ ९ ॥ निष्ठुत्कासंश्चि
दिन्नरोभूरितोकावृकादिव । विभ्यस्यंतोववाशिरेशिशिरंजीवनायकं ॥ शिशिरंजीवनाय ॥ शिशिरंशृणातेःशम्नाते
र्वा । एमेनंसृजतासुते । आसृजतैनंसुते । तमिद्वर्धंतुनोगिरः । तंवर्धयंतुनोगिरःस्तुतयोगिरोगृणातेः । अयमुत्तेस
मतसि । अयंतेसमतसीवोऽपिदृश्यतेसुविदुरिवसुविज्ञायेतेइवाथापिनेत्येषइदित्येतेनसंप्रयुज्यतेपरिभये ॥ १० ॥

हृविभिरेकेस्वरितः संचते सुन्वंत एके सर्वनेषु सोमान् । शचीर्मदंत उत दक्षिणाभिर्नेज्जिह्वायंत्यो नरकं पतामोति नरकं न्यर
 कं नीचैर्गमनं नास्मिन्नमणं स्थानं मल्पमप्यस्तीति वाथापिन चेत्येष इदित्येतेन संप्रयुज्यते नुपृष्टेन चेत्सुरां पिवंतीति सुरासुनो
 तैरेव मुच्चावचेष्वर्थेषु निपतंति त उपेक्षितव्याः ॥ ११ ॥ इतीमानि चत्वारिपदजातान्यनुक्रांतानि नामाख्याते चोपस
 र्गनिपाताश्च तत्र नामान्याख्यातजानीति शाकटायनो नैरुक्तसमयश्च न सर्वाणीति गार्ग्यो वैयाकरणानां चैकेतद्यत्र स्वरसं
 स्कारौ समर्थौ प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ स्यातां संविज्ञातानि तानि यथा गौरश्वः पुरुषो हस्तीत्यथ चेत्सर्वाण्याख्यातजानि
 नामानि स्युर्यः कश्च तत्कर्म कुर्यात्सर्वतत्सत्त्वं तथा चक्षीरन्यः कश्चाध्वानमश्रुवीताश्वः सवचनीयः स्याद्यत्किंचि तृंघात्तृणंतं
 दथापि चेत्सर्वाण्याख्यातजानि नामानि स्युर्यावद्भिर्भावैः संप्रयुज्येत तावद्भ्यो नामधेयप्रतिलंभः स्यात्तत्रैवं स्थूणादरश
 यावासंजनी च स्यात् ॥ १२ ॥ अथापि येषां न्यायवान्कामनामिकः संस्कारो यथा चापि प्रतीतार्थानि स्युस्तथैवान्या
 चक्षीरं न्पुरुषं पुरिशय इत्याचक्षीरं न्नष्टेत्यश्वंतर्दनमितितृणं मथापि निष्पन्नेऽभिव्याहारेऽभिविचारयंति प्रथनात्पृथिवी
 त्याहुः क एनामप्रथयिष्यत्किमाधारश्चेत्यथानन्वितेऽर्थेऽप्रादेशिके विकारेऽपदेभ्यः पदेतरार्धान्तं संचस्कारशाकटायन ए
 तेः कारितं च यकारादिंचांतकरणं मस्तेः शुद्धं च सकारादिंचाथापि सत्त्वपूर्वो भाव इत्याहुरपरस्माद्भावात्पूर्वस्य प्रदेशो नोप
 पद्यत इति तदेतन्नोपपद्यते ॥ १३ ॥ यथोहिनुवा एतत्तद्यत्र स्वरसंस्कारौ समर्थौ प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ स्यातां सर्वप्रा

देशिकमित्येवंसत्यनुपालंभएषभवतिथोएतद्यःकश्चतत्कर्मकुर्यात्सर्वतत्सत्त्वंतथाचक्षीरन्नितिपश्यामःसमानकर्मणां
 नामधेयप्रतिलंभमेकेषानैकेषांयथातक्षापरिव्राजकोजीवनोभूमिजइत्येतेनैवोत्तरःप्रत्युक्तोयथोएतद्यथाचापिप्रतीता
 र्थानिस्युस्तथैनान्याचक्षीरन्नितिसंत्यल्पप्रयोगाःकृतोप्यैकपदिकायथाव्रततिर्दमूनाजाव्यआट्टारोजागरूकोदर्विहोमी
 तियथोएतन्निष्पन्नेऽभिव्याहारेभिविचारयंतीतिभवतिहिनिष्पन्नेऽभिव्याहारेयोगपरीष्टिःप्रथनात्पृथिवीत्याहुःकए
 नामप्रथयिष्यत्किमाधारश्चेत्यथवैदर्शनेनपृथुरप्रथिताचेदप्यन्यैरथाप्येवंसर्वएवदृष्टप्रवादाउपालभ्यंतेयथोएतत्पदे
 भ्यःपदेतरार्धान्तसंचस्कारेतियोनन्वितेर्थेसंचस्कारसतेनगर्ह्यःसैषापुरुषगर्हानशास्त्रगर्हाइतियथोएतदपरस्माद्भावा
 त्पूर्वस्यप्रदेशोनोपपद्यतइतिपश्यामःपूर्वोत्पन्नानांसत्वानामपरस्माद्भावान्नामधेयप्रतिलंभमेकेषानैकेषांयथाबिल्वादो
 लंबचूडकइतिबिल्वंभरणाद्वाभेदनाद्वा ॥ १४ ॥ अथापीदमंतरेणमंत्रेष्वर्थप्रत्ययोनविद्यतेऽर्थमप्रतियतोनात्यंतं
 स्वरसंस्कारोद्देशस्तदिदंविद्यास्थानंव्याकरणस्यकात्स्न्यस्वार्थसाधकंचयदिमंत्रार्थप्रत्ययायानर्थकंभवतीतिकौत्सोऽन
 र्थकाहिमंत्रास्तदेतेनोपेक्षितव्यंनियतवाचोयुक्तयोर्नियतानुपूर्व्याभवंत्यथापिब्राह्मणेनरूपसंपन्नाविधीयंतउरुप्रथस्वे
 तिप्रथयतिप्रोहाणीतिप्रोहत्याप्यनुपपन्नार्थाभवंत्योषधेत्रायस्वैनस्वधितेमैनंहिंसीरित्याहहिंसन्नथापिविप्रतिषिद्धा
 र्थाभवन्ति । एकएवरुद्रोऽवतस्थेनद्वितीयः । असंख्यातासहस्राणि येरुद्राअधिभूम्यां ॥ अशत्रुरिंद्रजज्ञिषेशतंसेना

अजयत्साकमिंद्रइत्यथापिजानंतंसंप्रेष्यत्यग्नयेसमिध्यमानायानुब्रूहीत्यथाप्याहादितिःसर्वमित्यदितिद्यौरदितिरंतरि
क्षमितितदुपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामोथाप्यविस्पष्टार्थाभवंत्यम्यग्यादृश्मिन्जारयायिकाणुकेति ॥ १५ ॥ अर्थवंतःश
ब्दसामान्यादेतद्वैयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणंमृग्यजुर्वाभिवदतीतिचब्राह्मणंकीलंतौपुत्रैर्नसृभिरितिय
थोएतन्नियतवाचोयुक्तयोर्नियतानुपूर्व्याभवंतीतिलौकिकेष्वप्येतद्यथेन्द्राग्नीपितापुत्रावितियथोऽएतद्ब्राह्मणनरूपसंप
न्नाविधीयंतइत्युदितानुवादःसभवतियथोऽएतदनुपपन्नार्थाभवंतीत्याम्नायवचनादहिंसाप्रतीयेतयथोऽएतद्विप्रतिषि
द्धार्थाभवंतीतिलौकिकेष्वप्येतद्यथासपत्नोऽयंब्राह्मणोऽनमित्रोराजेतियथोएतज्जानंतंसंप्रेष्यतीतिजानंतमभिवादय
तेजानतेमधुपर्कप्राहेतियथोऽएतददितिःसर्वमितिलौकिकेष्वप्येतद्यथासर्वरसाऽअनुप्राप्ताःपानीयमितियथोएतदवि
स्पष्टार्थाभवंतीतिनैषस्थाणोरपराधोयदेनमंधोनपश्यतिपुरुषापराधःसभवतियथाजानपदीषुविद्यातःपुरुषविशेषोभव
तिपारोवर्यवित्सुतुखलुवेदितृषुभूयोविद्यःप्रशस्योभवति ॥ १६ ॥ अथापीदमंतरेणपदविभागोनविद्यते । अव
सायपद्वतेरुद्रमृळतिपद्वदवसंगावःपथ्यदनमवतेर्गत्यर्थस्यासोनामकरणस्तस्मान्नावगृह्णंत्यवसायाश्वानितिस्यतिरुपसृ
ष्टोविमोचनेतस्मादवगृह्णतिदूतोनिर्ऋत्याइदमाजगामेतिपंचम्यर्थप्रेक्षावाषष्ठ्यर्थप्रेक्षावाःकारांतंपरोनिर्ऋत्याआचक्ष्वे
तिचतुर्थ्यर्थप्रेक्षैकारांतंपरःसंनिकर्षःसंहितापदप्रकृतिःसंहितापदप्रकृतीनिसर्वचरणानांपार्षदान्यथापियाज्ञेदैवतेनबह

वःप्रदेशाभवन्तितदेतेनोपेक्षितव्यंतेचेद्भूयुर्लिङ्गज्ञात्रस्मृति । इन्द्रंनत्वाशर्वसादेवतावायुंपृणंतीतिवायुर्लिङ्गंचेद्रलिङ्गं
चाग्नेयेमंत्रेग्निरिवमन्योत्विषितःसहस्वेतितथाऽग्निर्मन्यवेमंत्रेत्विषितोज्वलितस्त्वपिरित्यप्यस्यदीप्तिनामभवत्यथा
पिज्ञानप्रशंसाभवत्यज्ञाननिंदाच ॥ १७ ॥ स्थाणुरयंभारहारःकिलाभूद्दधीत्यवेदंनविजानातियर्थे । योर्थेज्ञइत्स
कलंभद्रमश्रुतेनाकमेतिज्ञानविधूतपाप्मा । यद्रूहीतमविज्ञातंनिगदेनैवशब्दयते । अनग्नाविवशुष्कैधोनतज्ज्वलतिकर्हि
चित् । स्थाणुस्तिष्ठतेरर्थोऽर्तेरणस्थोवा ॥ १८ ॥ उतत्वःपश्यन्नददर्शवाचमुतत्वःशृण्वन्नशृणोत्येनां । उतोत्वस्मै
तन्वं१ विसंसेजायेवपत्युशतीसुवासाः ॥ अप्येकःपश्यन्नपश्यतिवाचमपिचशृण्वन्नशृणोत्येनामित्यविद्वांसमाहार्ध
मप्येकस्मैतन्वंविसस्रइतिस्वमात्मानंविबृणुतेज्ञानंप्रकाशनमर्थस्याहानयावाचोपमोत्तमयावाचाजायेवपत्येकामयमा
नासुवासाःऋतुकालेषुसुवासाःकल्याणवासाःकामयमानाऽऋतुकालेषुयथासएनांपश्यतिसशृणोतीत्यर्थेज्ञप्रशंसांतस्यो
त्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ १९ ॥ उतत्वंसख्येस्थिरपीतमाहुर्नैनंहिन्वंत्यपिवाजिनेषु । अधेन्वाचरतिमाययैषवाचं
शुश्रुवाँअफलामपुष्पां ॥ अप्येकंवाक्सख्येस्थिरपीतमाहूरममाणंविपीतार्थंदेवसख्येरमणीयैस्थानइतिवाविज्ञातार्थं
यंनाप्नुवंतिवाग्ज्ञेयेषुबलवत्स्वप्यधेन्वाह्येषचरतिमाययावाकप्रतिरूपयानास्मैकामान्दुग्धेवाग्दोह्यान्देवमनुष्यस्थानेषु
योवाचंश्रुतवान्भवत्यफलामपुष्पामित्यफलास्माअपुष्पावाग्भवतीतिवाकिंचित्पुष्पफलेतिवार्थवाचःपुष्पफलमाहया

ज्ञदैवतेषु पुष्पफले देवताध्यात्मे वा साक्षात्कृतधर्माणः ऋषयो वभूवुस्तेऽवरेभ्योऽसाक्षात्कृतधर्मभ्यः उपदेशेन मंत्रान्त्संप्रादु-
 रूपदेशाय ग्लायंतोऽवरे बिल्मग्रहणाय मंत्रं ग्रथं समाम्नासिषुर्वेदं च वेदांगानि च बिल्मं भिल्मं भासनमिति वै तावंतः समानक-
 र्माणो धातवो धातुर्दधातैरेतावंत्यस्य सत्त्वस्य नामधेयान्येतावतामर्थानामिदमभिधानं नैघंटुकमिदं देवतानामप्राधान्ये-
 नेदमिति तद्यदन्यदैवते मंत्रे निपतति नैघंटुकंतत् । अश्वं न त्वावारं वंतं । अश्वमिव त्वावा लवंतं वालादंशवारणार्था भवं-
 ति दंशो दशतैः । मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः । मृग इव भीमः कुचरो गिरिष्ठा मृगो माष्टेर्गतिकर्मणो भीमो विभ्यत्यस्मा-
 ऋष्मोऽप्येतस्मादेव कुचर इति चरतिकर्म कुत्सितं मथ चेद्देवताभिधानं कायं न चरतीति गिरिष्ठा गिरिस्थायी गिरिः पर्वतः
 समुद्गीर्णो भवति पर्ववान्पर्वतः पर्वपुनः पृणातेः प्रीणातेर्वाधमासपर्वदेवानस्मिन्प्रीणंतीति तत्प्रकृतीतरत्संधिसामान्यान्मे-
 घस्थायी मेघोपि गिरिरेतस्मादेव तद्यानि नामानि प्राधान्यस्तुतीनां देवतानां तद्देवतमित्याचक्षते तदुपरिष्ठाद्व्याख्यास्या-
 मो नैघंटुकानि नैगमानी हेह ॥ २० ॥ (समाम्नायस्तत्र चतुष्टुमतोऽन्येऽथ निपाता वायुर्वात्माननूनं नूनं सातः ऋचां त्वो-
 क्षण्वंतो निष्टुक्का सोहविर्भिरितीमान्यथापियो यथोहिन्वथापीदमर्थवंतोऽथापीदं स्थाणुरयमुत त्वः पश्यन्नतत्वं सख्ये विं-
 शतिः) ॥ इति निरुक्तपूर्वषष्ठे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ॐ ॥ अथनिर्वचनैतद्येषुपदेषुस्वरसंस्कारौसमर्थौप्रादेशिकेनगुणेनान्वितौस्यातांतथातानिनिर्ब्रूयादथानन्वितेऽ
र्थेऽप्रादेशिकेविकारेऽर्थनित्यःपरीक्षेतकेनचिद्वृत्तिसामान्येनाविद्यमानेसामान्येऽप्यक्षरवर्णसामान्यान्निर्ब्रूयान्नत्वेवन
निर्ब्रूयान्नसंस्कारमाद्रियेतविशयवत्योहिवृत्तयोभवंतियथार्थविभक्तीःसंनमयेत्प्रत्तमवत्तमितिधात्वादीएवशिष्येतैअ
थाप्यस्तेनिवृत्तिस्थानेष्वदिलोपोभवतिस्तःसंतीत्यथाप्यंतलोपोभवतिगत्वागतमित्यथाप्युपधालोपोभवतिजग्मतुर्ज
ग्मुरित्यथाप्युपधाविकारोभवतिराजादंडीत्यथापिवर्णलोपोभवतितत्त्वायामीत्यथापिद्विवर्णलोपस्तृचइत्यथाप्यादि
विपर्ययोभवतिज्योतिर्धनोबिंदुर्वाद्यइत्यथाप्याद्यंतविपर्ययोभवतिस्तोकारज्जुःसिकतास्तर्कित्यथाप्यंतव्यापत्तिर्भव
ति ॥१॥ ओघोमेघोनाधोगाधोवधूर्मध्वित्यथापिवर्णोपजनआस्थद्वारोभरुजेतितद्यत्रस्वरादनंतरांतस्थांतर्धातुभवति
तद्विप्रकृतीनांस्थानमितिप्रदिशंतितत्रसिद्धायामनुपपद्यमानायामितरयोपपिपादयिषेत्तत्राप्येकेऽल्पनिष्पत्तयोभवंति
तद्यथैतदूतिर्मृदुःपृथुःपृषतःकुणारुमित्यथापिभाषिकेभ्योधातुभ्योनैगमाःकृतोभाष्यंतैदमूनाःक्षेत्रसाधाइत्यथापिनै
गमेभ्योभाषिकाउष्णंघृतमित्यथापिप्रकृतयएवैकेषुभाष्यंतैविकृतयएकेषुशवतिर्गतिकर्माकंबोजेष्वेवभाष्यंतैकंबोजाः
कंबलभोजाःकमनीयभोजावाकंबलःकमनीयोभवतिविकारमस्यार्येषुभाषंतैशवइतिदातिर्लवनार्थेप्राच्येषुदात्रमुदीच्ये
ष्वेवमेकपदानिनिर्ब्रूयादथतद्धितसमासेष्वेकपर्वसुचानेकपर्वसुचपूर्वपूर्वमपरमपरंप्रविभज्यनिर्ब्रूयाद्वंज्यःपुरुषोदंडपुरु

षोडशमर्हतीति वा दंडेन संपद्यत इति वा दंडो ददते धारयति कर्मणोऽक्रूरो ददते मणिमित्यभिभाषते दमनादित्यौपमन्यवो
 दंडमस्याकर्षतेति गर्हायां कक्ष्यारज्जुरश्वस्य कक्षं सेवते कक्षोगाहतेः कस इति नामकरणः ख्यातेर्वा नर्थकोऽभ्यासः किमस्मि
 न्ख्यानमितिकपतेर्वा तत्सामान्यान्मनुष्यकक्षौ बाहुमूलसामान्यादश्वस्य ॥ २ ॥ राज्ञः पुरुषो राजपुरुषो राजाराज
 तेः पुरुषः पुरिषादः पुरिशयः पूरयतेर्वा पूरयत्यंतरित्यंतरं पुरुषमभिप्रेत्य ॥ यस्मात्परं नार्परमस्ति किंचिद्यस्मान्नाणयिोन
 ज्यायोऽस्तिकश्चित् । वृक्षइव स्तब्धो दिवितिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वमित्यपि निगमो भवति विश्वकद्राकर्षो वीतिचक
 द्र इति श्वगतौ भाष्यते द्रातीति गतिकुत्सना कद्रातीति द्रातिकुत्सना च कद्राति कद्रातीति सतोऽनर्थकोऽभ्यासस्तदस्मिन्न
 स्तीति विश्वकद्रः कल्याणवर्णरूपः कल्याणवर्णस्येवास्य रूपं कल्याणं कमनीयं भवति वर्णो वृणोते रूपं रोचते रेवंतद्धितसमा
 सान्निर्ब्रूयान्नैकपदानि निर्ब्रूयान्नावैयाकरणाय नानुपसन्नायाऽनिदं विदेवानित्यं ह्यविज्ञातुर्विज्ञानेऽसूयोपसन्नायतु निर्ब्रू
 याद्योवालं विज्ञातुं स्यान्मेधाविने तपस्विने वा ॥ ३ ॥ विद्याह वै ब्राह्मणमाजगामगोपायमाशेषं धिष्टेऽहमस्मि । अ
 सूयकायानृजवेऽयताय न मा ब्रूयावीर्यं वती तथा स्यां । य आतृणत्त्यवितथेन कर्णावदुःखं कुर्वन्नमृतं संप्रयच्छन् । तं मन्ये
 तपितरं मातरं च तस्मै न द्रुह्येत्कृतमच्चनाह । अध्यापिताये गुरुं न द्रियं ते विप्रवाचामनंसा कर्मणा वा । यथैव तेन गुरोर्भा
 जनीयास्तथैव तान्न भुनक्ति श्रुतं तत् । यमेव विद्याः शुचि मप्रमत्तं मेधाविनं ब्रह्मचर्योपपन्नं । यस्तेन द्रुह्येत्कृतमच्चनाह तस्मै

माब्रूयानिधिपायब्रह्मन्नितिनिधिःशेवधिरिति ॥ ४ ॥ अथातोऽनुक्रमिष्यामौगौरितिपृथिव्यानामधेयंयद्दूरंगताभव
 तियच्चास्यांभूतानिगच्छंतिगातेवौकारोनामकरणोऽथापिपशुनामेहभवत्येतस्मादेवाऽथाप्यस्यांताद्धितेनकृत्स्नवन्निग
 माभवंतिगोभिःश्रीणीतमत्सरमितिपयसोमत्सरःसोमोमंदतेस्तृप्तिकर्मणोमत्सरइतिलोभनामाभिमत्तएनेनधनंभवति
 पयःपिबतेर्वाप्यायतेर्वाक्षीरंक्षरतेर्घसेर्वेरोनामकरणउशीरमितियथाशुंदुहंतोअध्यासतेगवीत्यधिषवणचर्मणोऽशुःशम
 ष्टमात्रोभवत्यननायशंभवतीतिवाचर्मचरतेर्वोच्चृतंभवतीतिवाथापिचर्मचश्लेष्माचंगोभिःसंनद्धोअसिवील्यस्वेतिरथ
 स्तुतावथापिस्त्रावचश्लेष्माचंगोभिःसंनद्धापततिप्रसूतेतीषुस्तुतौज्यापिगौरुच्यतेगव्याचेत्ताद्धितमथचेन्नगव्यागमय
 तीषूनिति ॥ ५ ॥ वृक्षेवृक्षेनियतामीमयद्गौस्ततोवयुःप्रपतान्पूरुषादः । वृक्षेवृक्षेधनुषिधनुषिवृक्षोव्रश्नाद्वृत्वाक्षा
 न्तिष्ठतीतिवाक्षाक्षियतेनिवासकर्मणोनियतामीमयद्गौःशब्दंकरोतिमीमयतिःशब्दकर्माततोवयुःप्रपतंतिपुरुषानदना
 यविरितिशकुनिनामवेतेर्गतिकर्मणोऽथापीषुनामेहभवत्येतस्मादेवादित्योऽपिपौरुच्यते । उतादःपरुषेगवि । पर्वव
 तिभास्वतीत्यौपमन्यवोऽथाप्यस्यैकोरश्मिश्चंद्रमसंप्रतिदीप्यतेतदेतेनोपेक्षितव्यमादित्यतोऽस्यदीप्तिर्भवतीतिसुषुम्नः
 सूर्यरश्मिश्चंद्रमागंधर्वइत्यपिनिगमोभवतिसोऽपिगौरुच्यते । अत्राहगोरमन्वतेतितदुपरिष्टाद्व्याख्यास्यामःसर्वेऽपि
 रश्मयोगावउच्यंते ॥ ६ ॥ तावांवास्तून्युश्मसिगमध्यैयत्रगावोभूरिशृंगाअयासः । अत्राहतदुरुगायस्यवृष्णःपरमं

पदमवभातिभूरि । तानिवांवास्तूनि कामयामहे गमनाय यत्र गावो भूरिशृंगा बहुशृंगा भूरीति बहुनो नामधेयं प्रभवतीति
 सतः शृंगं श्रयते वा शृणाते वा शस्त्राते वा शरणा योद्धतमिति वा शिरसो निर्गतमिति वा यासोऽयनास्तत्र तदुरुगायस्य विष्णो
 र्महागतैः परमंपदं परार्थस्य मवभातिभूरि । पादः पद्यते स्तन्निधानात्पदं पशुपादप्रकृतिः प्रभागपादः प्रभागपादसामान्या
 दितराणि पदान्येव मन्येषामपि सत्त्वानां संदेहाविद्यंते तानि चेत्समानकर्माणि समाननिर्वचनानि नानाकर्माणि चेन्नाना
 निर्वचनानि यथार्थनिर्वक्तव्यानीतीमान्येकविंशतिः पृथिवीनामधेयान्यनुक्रांतानि तत्र निर्कृतिर्निरमणा दृच्छतेः कृच्छ्रा
 पत्तिरितरांसा पृथिव्यासंदिह्यते तयोर्विभागस्तस्या एषा भवति ॥ ७ ॥ य ई च कार न सोऽअस्य वेद य ई द दर्श हिरु गि न्न त
 स्मात् । समातुर्योना परिवीतो अंतर्बहुप्रजानिर्कृतिमा विवेश । बहुप्रजाः कृच्छ्रमापद्यत इति परिव्राजका वर्षकर्मैति नैरु
 काय ई च कारेति करोति किरती संदिग्धौ वर्षकर्मणानसोऽस्य वेद मध्यमः स एवास्य वेद मध्यमो यो द दर्शा दित्योपहितं समा
 तुर्योना मातांतरिक्षं निर्मीयंतेऽस्मिन्भूतानि योनिरंतरिक्षं महानवयवः परिवीतो वायुनायमपीतरो योनिरेतस्मादेव परियु
 तो भवति बहुप्रजाभूमिमापद्यते वर्षकर्मणा शाकपूर्णिः संकल्पयां चक्रे सर्वा देवता जानामीति तस्मै देवतो भयलिंगा प्रादुर्बभू
 वतां न जज्ञेतां प्रच्छवि विदिषाणित्वेति सास्मा एता मृचमादिदेशैषामदेवतेति ॥ ८ ॥ अयं स शिङ्गे येन गौरभीवृता
 मिमाति मायुं ध्वसनावधि श्रिता । सा चित्तिभिर्निहि चकार मर्त्यं विद्युद्भवन्ती प्रतिवृत्रिमौहत । अयं स शब्दाय ते येन

गौरभिप्रवृत्तामिमातिमायुंशब्दं करोति मायुमिवादित्यमिति वा वागेषामाध्यमिकाध्वंसने मेघेऽधिश्रितासाचित्तिभिः
 कर्मभिर्नीचैर्निकरोति मर्त्यैर्विद्युद्भवंती प्रत्यूहते वव्रिवव्रिरितिरूपनामवृणोतीति सतो वर्षेण प्रच्छाद्य पृथिवीं तत्पुनरादत्ते
 ॥ ९ ॥ हिरण्यनामान्युत्तराणि पंचदश हिरण्यं कस्माद्विद्यतेऽआयम्यमानमिति वा ह्रियते जनाज्जनमिति वा हितरमणं
 भवतीति वा हृदयरमणं भवतीति वा हर्यते वा स्यात्प्रेप्सा कर्मणोऽतरिक्षनामान्युत्तराणि षोडशांतरिक्षं कस्मादंतराक्षांतं भव
 त्यंतरे मे इति वा शरीरेष्वंतरक्षयमिति वा तत्र समुद्र इत्येतत्पार्थिवेन समुद्रेण संदिह्यते समुद्रः कस्मात्समुद्रवंत्यस्मादापः सम
 भिद्रवंत्येनमापः संमोदंतेऽस्मिन्भूतानि समुदको भवति समुनत्तीति वा तयोर्विभागस्तत्रेति हासमाचक्षते देवापि श्राष्ट्रिषे
 णः शंतनुश्च कौरव्यौ भ्रातरौ बभूवतुः सशंतनुः कनीयानभिषेचयांचक्रे देवापि स्तपः प्रतिपेदे ततः शंतनो राज्ये द्वादश वर्षाणि
 देवो नव वर्षं तमूचुर्ब्राह्मणाऽअधर्मस्त्वया चरितो ज्येष्ठं भ्रातरमंतरित्याभिषेचितं तस्मात्ते देवो नव वर्षं तीति सशंतनुर्देवापिंशि
 शिक्षराज्येन तमुवाच देवापिः पुरोहितस्तेऽसानियाजयानि च त्वेतितस्यैतद्वर्षकामसूक्तं तस्यैषा भवति ॥ १० ॥ आष्ट्रि
 षेणो होत्रमृषिर्निषीदन् देवापि देवसु मतिंचिकित्वान् । स उत्तरस्मादधरं समुद्रमपो दिव्या अंसजद्वर्ष्या अभि । आष्ट्रिषेण
 ऋष्टिषेणस्य पुत्र इषितसेनस्येति वा सेनासेश्वरा समानगतिर्वा पुत्रः पुरुत्राय ते निपरणाद्वा पुनरकंत तस्त्रायत इति वा होत्रमृ
 षिर्निषीदन्नृपिर्दर्शनात्स्तोमान्ददर्शेत्यौपमन्यवस्तद्यदेनास्तपस्यमानान् ब्रह्मस्वयं भवभ्यानर्षत्त ऋषयोऽभवस्तद्वषीणामृषि

त्वमिति विज्ञायते देवापि देवानामास्यास्तुत्याच प्रदानेन च देवसु मतिं देवानां कल्याणीं मतिं चिकित्वांश्चेतनावान् । स उ
 त्तरस्मादधरं समुद्रं । उत्तर उद्धततरो भवत्यधरोऽधोरोऽधो न धावतीत्यूर्ध्वगतिः प्रतिषिद्धा तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय
 ॥ ११ ॥ यद्देवापिः शंतनवे पुरोहितो होत्राय वृतः कृपयन्नदीं धेत् । देवश्रुतं वृष्टि वनिं रराणो बृहस्पतिर्वाचमस्माऽअय
 च्छत् । शंतनुः शंतनोस्त्विति वा शमस्मै तन्वाऽअस्त्विति वा पुरोहितः पुर एनं दधति होत्राय वृतः कृपायमाणोऽन्वध्यायं दे
 वश्रुतं देवा एनं शृण्वंति वृष्टि वनिं वृष्टिया चि नै रराणो रातिरभ्यस्तो बृहस्पतिर्ब्रह्मासीत् सोऽस्मै वाचमयच्छद्बृहदुपव्याख्या
 तं ॥ १२ ॥ साधारणान्युत्तराणि षड्दिवश्चादित्यस्य च यानित्वस्य प्राधान्येनोपरिष्ठात्तानि व्याख्यास्याम आदित्यः क
 स्मादादत्तेरसानादत्ते भासं ज्योतिषां मादीप्तो भासेति वादितेः पुत्र इति वा लपप्रयोगं त्वस्यैतदाचार्याभ्याम्नाये सूक्तभाक् सूर्यमा
 दितेयमदितेः पुत्रमन्यासामपि देवतानां मादित्यप्रवादाः स्तुतयो भवन्ति तद्यथैतन्मित्रस्य वरुणस्यार्यम्णो दक्षस्य भगस्यांश
 स्येत्यथापि मित्रावरुणयोः । आदित्यादानुं स्पतीं दानुपती । अथापि मित्रस्यैकस्य । प्रसमित्रमर्तोऽअस्तु प्रयस्वान्य
 स्त आदित्यशिक्षति व्रतेनेत्यपि निगमो भवत्यथापि वरुणस्यैकस्य । अथावयमादित्यव्रतेतव । व्रतमिति कर्मनाम निवृत्ति
 कर्मवारयतीति सत इदमपीतरद्वतमेतस्मादेव वृणोतीति सतोऽन्नमपि व्रतमुच्यते यदा वृणोति शरीरं ॥ १३ ॥ स्वरादि
 त्यो भवति सुअरणः सुईरणः स्वृतोरसान् स्वृतो भासं ज्योतिषां स्वृतो भासेति वै तेन द्यौर्व्याख्याता । पृथ्विरादित्यो भवति

प्राश्रुतएनंवर्णइतिनैरुक्ताःसंस्पृष्टारसान्तसंस्पृष्टाभासंज्योतिषांसंस्पृष्टोभासेतिवाथद्यौःसंस्पृष्टाज्योतिर्भिःपुण्यकृद्भिश्च।
नाकआदित्योभवतिनेतारसानानेताभासांज्योतिषांप्रणयोऽथद्यौःकमितिसुखनामतत्प्रतिषिद्धंप्रतिषिध्येतनवाअमुं
लोकंजग्मुषेकिंचनाकंनवाअमुंलोकंगतवतेकिंचनासुखंपुण्यकृतोह्येवतत्रगच्छंति।गौरादित्योभवतिगमयतिरसान्गच्छं
त्यंतरिक्षेऽथद्यौर्यत्पृथिव्याअधिदूरंगताभवतियच्चास्यांज्योतींषिगच्छंति।विष्टवादित्योभवत्याविष्टोरसानाविष्टोभा
सांज्योतिषामाविष्टोभासेतिवाथद्यौराविष्टाज्योतिर्भिःपुण्यकृद्भिश्च।नभआदित्योभवतिनेतारसानानेताभासांज्यो
तिषांप्रणयोऽपिवाभनएवस्याद्विपरीतो ननभातीतिवैतेनद्यौर्व्याख्याता ॥ १४ ॥ रश्मिनामान्युत्तराणिपंचदशरश्मि
र्यमनात्तेषामादितःसाधारणानिपंचाश्वरश्मिभिर्दिङ्नामान्युत्तराण्यष्टौदिशःकस्माद्दिशतेरासदनादपिवाभ्यशनात्त
त्रकाष्ठाइत्येतदनेकस्यापिसत्त्वस्यनामभवतिकाष्ठादिशोभवंतीक्रांत्वास्थिताभवंतीकाष्ठाउपदिशोभवंतीतरेतरंक्रांत्वा
स्थिताभवंत्यादित्योऽपिकाष्ठोच्यतेक्रांत्वास्थितोभवत्याज्यंतोऽपिकाष्ठोच्यतेक्रांत्वास्थितोभवत्यापोऽपिकाष्ठाउच्यंते
क्रांत्वास्थिताभवंतीतिस्थावराणां ॥ १५ ॥ अतिष्ठंतीनामनिवेशनानांकाष्ठानांमध्येनिहितंशरीरं।वृत्रस्यनिण्यंविच
रंत्यापोदीर्घतमआशयुदिंद्रशत्रुः।अतिष्ठंतीनामनिविशमानानामित्यस्थावराणांकाष्ठानांमध्येनिहितंशरीरंमेघःश
रीरंशृणातेःशस्त्रातेर्वावृत्रस्यनिण्यंनिर्णामंविचरंतिविजानंत्यापइतिदीर्घद्राघतेस्तमस्तनोतेराशयदाशेतेरिंद्रशत्रुरिंद्रोऽ

स्यशमयितावाशातयितावातस्मादिन्द्रशत्रुस्तत्कोवृत्रोमेघइतिनैरुक्तास्त्वाष्ट्रोऽसुरइत्यैतिहासिका अपांचज्योतिषश्चमि
 श्रीभावकर्मणोवर्षकर्मजायतेतत्रोपमार्थेनयुद्धवर्णाभवंत्यहिवत्तुखलुमंत्रवर्णाब्राह्मणवादाश्चविवृद्ध्याशरीरस्यस्रोतांसि
 निवारयांचकारतस्मिन्हतेप्रसस्यंदिरआपस्तदभिवादिन्येषगर्भवति ॥ १६ ॥ दासपत्नीरहिगोपाअतिष्ठन्निरुद्धाआपः
 पुणिनेवगावः । अपांबिलमपिहितंयदासीद्वृत्रंजघन्वाँऽअपतद्ववार । दासपत्नीर्दासादिपत्न्योदासोदस्यतेरुपदासयति
 कर्माण्यहोगोपाअतिष्ठन्नहिनागुप्ताअहिरयनादेत्यंतरिक्षेऽयमपीतरौऽहिरेतस्मादेवनिर्हसितोपसर्गआहंतीति । निरु
 द्धाआपःपुणिनेवगावः । पुणिर्वणिगभवतिपणिःपणनाद्वणिकपण्यंनेनेक्ति । अपांबिलमपिहितंयदासीत् । बिलंभरं
 भवतिबिभर्तेवृत्रंजघ्नवानपववारतद्वृत्रोवृणोतेर्वावर्ततेर्वावर्धतेर्वायदवृणोत्तद्वृत्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायतेयदवर्तततद्वृ
 त्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायतेयदवर्धततद्वृत्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायते ॥ १७ ॥ रात्रिनामान्युत्तराणित्रयोविंशती
 रात्रिःकस्मात्परमयतिभूतानिनक्तंचारीण्युपरमयतीतराणिध्रुवीकरोतिरातेर्वास्याहानकर्मणःप्रदीयन्तेऽस्यामवश्या
 याउषोनामान्युत्तराणिषोळशोषाःकस्मादुच्छतीतिसत्यारात्रेरपरःकालस्तस्याएषाभवति ॥ १८ ॥ इदंश्रेष्ठंज्यो
 तिषांज्योतिरागाच्चित्रःप्रकेतोअजनिष्टविभ्वा । यथाप्रसूतासवितुःसवायँऽएवारात्र्युषसेयोनिमारैक् ॥ इदंश्रेष्ठंज्योति
 षांज्योतिरागमच्चित्रंप्रकेतनंप्रज्ञाततममजनिष्टविभूततमयथाप्रसूतासवितुःप्रसवायरात्रिरादित्यस्यैवारात्र्युषसेयोनि

मरिचत्स्थानैस्त्रीयोनिरभियुत एनांगर्भस्तस्या एषा परा भवति ॥ १९ ॥ रुशद्वत्सारुशतीश्वेत्यागादारैगुकृष्णासदनान्यस्याः । समानबंधूअमृतेअनूचीद्यावावर्णचरतआमिनाने । रुशद्वत्सारुशवत्सारुशदिति वर्णनामरोचतेर्ज्वलतिकर्मणःसूर्यमस्यावत्समाहसाहचर्याद्रिसहरणाद्वा रुशतीश्वेत्यागात् । श्वेत्याश्वेततेररिचत्कृष्णासदनान्यस्याःकृष्णवर्णारात्रिःकृष्णंकृष्यतेर्निकृष्टोवर्णोऽथैनेसंस्तौतिसमानबंधूसमानबंधनेअमृतेअमरणधर्माणावनूचीअनूच्यावितीतरेतरमभिप्रेत्यद्यावावर्णचरतस्तेएवद्यावौद्योतनादपिवाद्यावाचरतस्तयासहचरतइतिस्यादामिनानेऽआमिन्वानेअन्योन्यस्याध्यात्मंकुर्वाणेऽअहर्नामान्युत्तराणिद्वादशाहःकस्मादुपाहरंत्यस्मिन्कर्माणितस्यैषनिपातोभवतिवैश्वानरीयायामृचि ॥ २० ॥ अहश्चकृष्णमहरर्जुनंचविवर्तेतेरजसीवेद्याभिः । वैश्वानरोजायमानोनराजावातिरज्योतिषाग्निस्तमांसि । अहश्चकृष्णंरात्रिःशुक्लंचाहरर्जुनंचविवर्तेतेरजसीवेद्याभिर्वेदितव्याभिःप्रवृत्तिभिर्वैश्वानरोजायमानइवोद्यन्नादित्यःसर्वेषांज्योतिषांराजावाहन्नग्निज्योतिषातमांसिमेधनामान्युत्तराणित्रिंशन्मेघःकस्मान्मेहतीतिसतआउपरउपलइत्येताभ्यांसाधारणानिपर्वतनामभिरुपरउपलोमेघोभवत्युपरमंतेऽस्मिन्नभ्राण्युपरताआपइतिवातेषामेषाभवति ॥ २१ ॥ देवानां मानैप्रथमाऽअतिष्ठन्कृतत्रादेषामुपराउदायन् । त्रयस्तपन्तिपृथिवीमनूपाद्वाबृबूकंवहतःपुरीषं । देवानांनिर्माणेप्रथमाऽअतिष्ठन्माध्यमकादेवगणाःप्रथमइतिमुख्यनामप्रतमोभवतिकृतत्रमंतरिक्षंविकर्तनंमेघानांविकर्तनेनमेघानामुदकं

जायते ॥ त्रयस्तपन्ति पृथिवीमनूपाः । पर्जन्यो वायुरादित्यः शीतोष्णवर्षैरोषधीः पाचयंत्यनूपा अनुवपन्ति लोकान्त्वेनः
 स्वेन कर्मणायमपीतरोऽनूप एतस्मादेवानूप्यतऽउदकेनापिवान्वाविति स्याद्यथा प्रागिति तस्यानूप इति स्याद्यथा प्राचीन
 मिति । द्वावृबूकं वहतः पुरीषं । वाय्वादित्या उदकं बृबूकमित्युदकनाम ब्रवीतेर्वा शब्दकर्मणो भ्रंशतेर्वा पुरीषं पृणातेः पूर
 यतेर्वा ॥ २२ ॥ वाङ्नामान्युत्तराणिसप्तपञ्चाशद्वा कस्माद्वा चेत्तत्र सरस्वतीत्येतस्य नदीवद्देवतावच्च निगमा भवन्ति तद्य
 देवतावदुपरिष्ठात्तद्व्याख्यास्यामोऽथैतन्नदीवत् ॥ २३ ॥ इयं शुष्मैर्भिर्विसखाऽइवारुज्जत्सानुगिरीणां तं विषेभि रूर्मिभिः ।
 पारावतघ्नीमवसे सुवृत्तिभिः सरस्वतीमा विवासे मधीतिभिः । इयं शुष्मैः शोषणैः शुष्ममिति बलनाम शोषयतीति सतौ विसं
 विस्यते भेदनकर्मणो वृद्धिकर्मणो वासानुसमुच्छ्रितं भवति समुन्नुन्नमिति वा महद्भि रूर्मिभिः पारावतघ्नीं पारावारघातिनीं
 पारंपरं भवत्यवारमवरमवनाय सुप्रवृत्ताभिः शोभनाभिः स्तुतिभिः सरस्वतीं नदीं कर्मभिः परिचरेमोदकनामान्युत्तराण्ये
 कशतमुदकं कस्मादुनत्तीति सतौ नदीनामान्युत्तराणिसप्तत्रिंशन्नद्यः कस्मान्नदना इमा भवन्ति शब्दवत्यो बहुलमासां नैघं
 दुकं वृत्तमाश्चर्यमिव प्राधान्येन तत्रेति हासमाचक्षते विश्वामित्र ऋषिः सुदासः पैजवनस्य पुरोहितो बभूव विश्वामित्रः सर्वमि
 त्रः सर्वसंस्तुतं सुदाः कल्याणदानः पैजवनः पिजवनस्य पुत्रः पिजवनः पुनः स्पर्धनीयजवो वा मिश्रीभावगतिर्वासवित्तंगृही
 त्वा विपादूछुतुद्योः संभेदमायया वनुययुरितरे स विश्वामित्रो नदीस्तुष्टावगात्मा भवतेत्यपि द्विवदपि बहुवत्तद्यद्विवदुपरि

ष्टात्तद्व्याख्यास्यामोऽथैतद्वहुवत् ॥ २४ ॥ रमध्वमेवचसेसोम्यायऋतावरीरुपमुहूर्तमेवैः । प्रसिंधुमच्छाबृहतीमनी
षावस्युरहेकुशिकस्यसूनुः । उपरमध्वमेवचसेसोम्यायसोमसंपादिनऋतावरीऋतवत्यऋतमित्युदकनामप्रत्यृतंभवति
मुहूर्तमेवैरयनैरवनैर्वामुहूर्तोमुहूर्तुर्ऋतुरर्तेर्गतिकर्मणोमुहुर्मूढइवकालोयावदभीक्षणंचेत्यभीक्षणमभिक्षणंभवतिक्षणः
क्षणोतेःप्रक्षणुतःकालःकालःकालयतेर्गतिकर्मणःप्राभिह्वयामिसिंधुंबृहत्यामहत्यामनीषयांमनसईषयास्तुत्याप्रज्ञयावा
वनायकुशिकस्यसूनुःकुशिकोराजाबभूवक्रोशतेःशब्दकर्मणःक्रंशतेर्वास्यात्प्रकाशयतिकर्मणःसाधुविक्रोशयितार्थानां
मितिवानद्यःप्रत्यूचुः ॥ २५ ॥ इंद्रोअस्माँऽअरदुद्वज्रबाहुरपाहन्वृत्रंपरिधिंनदीनां । देवोऽनयत्सवितासुपाणिस्तस्य
वयंप्रसवेयांमउर्वीः । इंद्रोअस्मानरदद्वज्रबाहूरदतिःखनतिकर्मापाहन्वृत्रंपरिधिंनदीनामितिव्याख्यातंदेवोऽनयत्स
वितासुपाणिःकल्याणपाणिःपाणिःपणायतेःपूजाकर्मणःप्रगृह्यपाणीदेवान्पूजयंति । तस्यवयंप्रसवेयांमउर्वीः । उर्व्य
ऊर्णोतेर्वृणोतेरित्यौर्णवाभःप्रत्याख्यायांततआशुश्रुवुः ॥ २६ ॥ आतेकारोऽशृणवामावचांसिययाथदूरादनसारथे
न । नितेनंसैपीप्यानेवयोषामर्यायेवकन्याशश्वचैते । आशृणवामतेकारोवचनानियाहिदूरादनसाचरथेनचनिनमाम
तेपाययमानेवयोषापुत्रंमर्यायेवकन्यापरिष्वजनायनिनमाइतिवाऽश्वनामान्युत्तराणिषड्विंशतिस्तेषामष्टाउत्तराणिब
हुवदश्वःकस्मादश्रुतेऽध्वानमहाशनोभवतीतिवातत्रदधिकाइत्येतदधत्क्रामतीतिवादधत्क्रंदतीतिवादधदाकारीभव

तीतिवातस्याश्ववदेवतावच्चनिगमाभवन्ति तद्यदेवतावदुपरिष्ठात्तद्व्याख्यास्यामोऽथैतदश्ववत् ॥ २७ ॥ उतस्यवाजी
क्षिपणितुरण्यतिग्रीवायांबद्धोअपिकक्षआसनि । क्रतुंदधिकाअनुसंतवीत्वत्पथामंकांस्यन्वापनीफणत् । अपिसवाजी
वेजनवान्क्षेपणमनुतूर्णमश्रुतेऽध्वानंग्रीवायांबद्धोग्रीवागिरतेर्वांगृणातेर्वांगृह्णातेर्वापिकक्षआसनीतिव्याख्यातंक्रतुंद
धिकाःकर्मवाप्रज्ञांवा । अनुसंतवीत्वत् । तनोतेःपूर्वयाप्रकृत्यानिगमःपथामंकांसिपथांकुटिलानिपंथाःपततेर्वापद्यते
र्वापंथतेर्वाकोऽचतेरापनीफणदितिफणतेश्चर्करीतवृत्तंदशोत्तराण्यादिष्टोपयोजनानीत्याचक्षतेसाहचर्यज्ञानायज्वलति
कर्माणउत्तरेधातवएकादशतावंत्येवोत्तराणिज्वलतोनामधेयानिनामधेयानि ॥ २८ ॥ (अथनिर्वचनमोघोराज्ञोवि
द्याहवाअथातोऽनुक्रमिष्यामोवृक्षेवृक्षेतावांवास्तूनियईचकारायंसशिङ्गेहिरण्यनामान्यार्षिषेणोयदेवापिःसाधारणा
निस्वरादित्योरश्मिनामान्यतिष्ठंतीनांदासपत्नीरात्रिनामानीदंश्रेष्ठंरुशद्वत्साहश्चकृष्णंदेवानांमानेवाङ्नामानीयंशुष्मे
भीरमध्वंमइंद्रोअस्मानातेकारउतस्यवाज्यष्टाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ॐ ॥ कर्मनामान्युत्तराणिषड्विंशतिःकर्मकस्मात्क्रियतइतिसतोऽपत्यनामान्युत्तराणिपंचदशापत्यंकस्मादपततंभ
वतिनानेनपततीवातद्यथाजनयितुःप्रजैवमर्थीयेऋचाउदाहरिष्यामः ॥ १ ॥ परिषद्यंह्यरणस्यरेक्णोनित्यस्यरायः
पतयःस्याम । नशेषोअग्नेअन्यजातमस्त्यचेतानस्यमापथोविदुक्षः । परिहर्तव्यंहिनोपसर्तव्यमरणस्यरेक्णोऽरणो

पाणो भवति रेकण इति धननाम रिच्यते प्रयतो नित्यस्य रायः पतयः स्याम पित्र्यस्येव धनस्य । न शेषो अग्रे अन्यजातमस्ति ।
 शेष इत्यपत्यनाम रिच्यते प्रयतो ऽचेतयमानस्य तत्प्रमत्तस्य भवति मानः पथो विदू दुष इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥२॥
 न हि ग्रभायारणः सुशेवो ऽन्योदर्यो मनसा मंतवाउ । अधा चिदोकः पुनरित्स एत्यानो वाज्यभीषाळेतु नव्यः । न हि ग्रही
 तव्यो ऽरणः सुसुखतमो ऽप्यन्योदर्यो मनसापि न मंतव्यो ममायं पुत्र इत्यथ स ओकः पुनरेव तदेतियत आगतो भवत्योक इति
 निवासनामोच्यत एतु नो वाजीवे जनवानभिषहमाणः स पत्नान्नवजातः स एव पुत्र इत्यथैतां दुहितृदायाद्य उदाहरंति पुत्रदा
 याद्य इत्येके ॥ २ ॥ शासद्वहिर्दुहितुर्न ह्यंगाद्विद्वौ ऽकृतस्य दीधिति सपर्यन् । पितायत्र दुहितुः सेकं मुंजन्तं संशुग्म्येन
 मनसा दधन्वे । प्रशास्तिवोढा संतानकर्मणो दुहितुः पुत्रभावं दुहिता दुर्हिता दूरेहिता दोग्धेर्वानपारमुपागमदौ हि त्रंपौत्र
 मिति विद्वान्प्रजननयज्ञस्य रेतसो वांगादंगात्संभूतस्य हृदयादधिजातस्य मातरि प्रत्युतस्य विधानं पूजयन्न विशेषेण मिथु
 नाः पुत्रादायादा इति तदेतद्वक्श्लोकाभ्यामभ्युक्तं । अंगादंगात्संभवसि हृदयादधिजायसे । आत्मा वै पुत्रनामासि स जीव
 शरदः शतमित्यविशेषेण पुत्राणां दायो भवति धर्मतः । मिथुनानां विसर्गादौ मनुः स्वायं भुवो ऽब्रवीत् । न दुहितर इत्येकं
 तस्मात्पुमान्दायादो ऽदायादास्त्रीति विज्ञायते तस्मात्स्त्रियं जातां परास्यंति न पुमांसमिति च स्त्रीणां दानविक्रयाति सर्गा वि
 धंते न पुंसः पुंसो ऽपीत्येकं शौनः शेषे दर्शनात् । अभ्रातृमतीवाद इत्यपरं । अमूर्यायंति जामयः सर्वा लोहितवांससः ।

अभ्रातृरइवयोषास्तिष्ठति हृतवर्त्मनः । अभ्रातृकाइवयोषास्तिष्ठति संतानकर्मणे पिंडदानाय हतवर्त्मन इत्यभ्रातृकाया
 अनिर्वाह औपमिकस्तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ १३ ॥ अभ्रातेव पुंस एति प्रतीचीगर्तारुगिव स न ये धनानां । जायेवपत्यं
 उशती सुवासा उषाहस्रेव निरिणीते अप्सः । अभ्रातृकेव पुंसः पितृनेत्यभिमुखी संतानकर्मणे पिंडदानाय नपति गतारोहिणी
 वधनलाभाय दाक्षिणाजीगर्तः सभास्थाणुर्गृणातेः सत्यसंगरो भवति तंतत्रया पुत्रायापतिका सारो हति तां तत्राक्षैराघ्नं तिसा
 रिक्थं लभते इमशानसंचयोऽपि गर्त उच्यते गुरतेरपगूर्णो भवति इमशानं इमशयनं इमशरीरं शरीरं शृणातेः शम्नातेर्वा इम
 श्रुलोम इमनिश्चितं भवति लोमलुनातेर्वा लीयते र्वा नोपरस्याविः कुर्याद्यदुपरस्याविः कुर्याद्भूतेष्ठाः स्यात्प्रमायुको यजमान इ
 त्यपि निगमो भवति रथोऽपि गर्त उच्यते गृणातेः स्तुतिकर्मणः स्तुततमं यानं । आरोहथो वरुण मित्र गर्तमित्यपि निगमो भ
 वति जायेवपत्ये कामयमाना सुवासा ऋतुकाले षषाहसने वदंतां निवृणुते रूपाणीति च तस्मिन् उपमाना भ्रात्री मुपयच्छेत्ततो कं
 ह्यस्य तद्भवतीत्यभ्रातृकाया उपयमनप्रतिषेधः प्रत्यक्षः पितुश्च पुत्रभावः पितायत्र दुहितुरप्रत्तायारेतः सेकं प्रार्जयति संदधा
 त्यात्मानं संगमेन मनसेत्यथैतां जाम्यारिक्थं प्रतिषेध उदाहरंति ज्येष्ठं पुत्रिकाया इत्येके ॥ १३ ॥ न जामयेतान्वोरिक्थमा
 रैक्कार्गर्भं स नितुर्निधानं । यदीमातरो जनयंतवह्निमन्यः कर्ता सुकृतोरन्यं क्रुधन् । न जामये भगिन्यै जामिरन्येऽस्यां
 जनयंति जामपत्यं जमते र्वा स्याद्भूतिकर्मणो निर्गमनप्राया भवति तान्व आत्मजः पुत्रो रिक्थं प्रारिचत्प्रादाच्चकारैनां गर्भनि

धानीं सनितुर्हस्तग्राहस्य यदि ह मातरो जनयंत वह्निं पुत्रमवह्निं च स्त्रियमन्यतरः संतानकर्ता भवति पुमान्दायादोऽन्य
तरोऽर्धयित्वा जामिः प्रदीयते परस्मै ॥ ६ ॥ मनुष्यनामान्युत्तराणि पंचविंशतिर्मनुष्याः कस्मान्मत्वा कर्माणि सीव्यंति मन
स्यमानेन सृष्टा मनस्यतिः पुनर्मनस्वीभावे मनोरपत्यं मनुषो वा तत्र पंचजना इत्येतस्य निगमा भवन्ति ॥ ७ ॥ तदद्यवाचः
प्रथमं मंसीययेनासुराऽअभिदेवाऽअसाम् । ऊर्जादुत्तरं ज्ञियासुः पंचजनाममहोत्रं जुषध्वं । तदद्यवाचः परमं मंसीययेना
सुरानभिभवेम देवा असुरा असुरताः स्थानेष्वस्ताः स्थानेभ्य इति वापि वा सुरिति प्राणनामास्तः शरीरे भवति तेन तद्वतः सोर्दे
वानसृजत तत्सुराणां सुरत्वमसोरसुरानसृजत तदसुराणामसुरत्वमिति विज्ञायते । ऊर्जादुत्तरं ज्ञियासुः । अन्नादा
श्च यज्ञियाश्चौर्गित्यन्ननामोर्जयतीति सतः पक्कं सुप्रवृक्कमिति वा । पंचजनाममहोत्रं जुषध्वं । गंधर्वाः पितरो देवा असुरा
रक्षांसीत्येकै चत्वारो वर्णा निषादः पंचम इत्यौपमन्यवो निषादः कस्मान्निषदनो भवति निषण्णमस्मिन्पापकमिति नैरुक्ताः ।
यत्पांचजन्यया विशा । पंचजनीनया विशा पंचपृक्ता संख्या स्त्रीपुंनपुंसकेष्वविशिष्टा बाहुना मान्युत्तराणि द्वादश बाहू क
स्मात्प्रबाधत आभ्यां कर्माण्यंगुलिना मान्युत्तराणि द्वाविंशतिरंगुलयः कस्मादग्रगामिन्यो भवन्तीति वाग्रगालिन्यो भवन्ती
ति वाग्रकारिण्यो भवन्तीति वाग्रसारिण्यो भवन्तीति वांकना भवन्तीति वाजना भवन्तीति वापिवाभ्यंचना देवस्युस्तासामेषा
भवति ॥ ८ ॥ दशावनिभ्यो दशकक्ष्येभ्यो दशयोक्त्रेभ्यो दशयोजनेभ्यः । दशाभीशुभ्यो अर्चता जरैभ्यो दशधुरो दशयुक्ताव

हृदयः । अवनयोऽगुलयो भवन्त्यवन्तिकर्माणिकक्ष्याः प्रकाशयन्तिकर्माण्योक्त्राणियो जनानीति व्याख्यातमभीशवोऽभ्यश्रुवते कर्माणि । दशधुरोदशयुक्तावहृदयः । धूर्धूर्वतेर्वधकर्मण इयमपीतराधूरेतस्मादेव विहन्तिवहंधारयतेर्वाकांतिकर्माण उत्तरेधातवोऽष्टादशान्ननामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिरन्नंकस्मादानतंभूतेभ्योऽत्तेर्वात्तिकर्माण उत्तरेधातवोदशबलनामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिर्बलंकस्माद्वलंभरंभवतिविभर्तधननामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिरेवधनंकस्माद्धिनोतीतिसतो गोनामान्युत्तराणिनवक्रध्यतिकर्माण उत्तरेधातवोदशक्रोधनामान्युत्तराण्येकादशगतिकर्माण उत्तरेधातवोद्वाविंशंशतंक्षिप्रनामान्युत्तराणिषड्विंशतिःक्षिप्रंकस्मात्संक्षिप्तोविकर्षोऽतिकनामान्युत्तराण्येकादशांतिकंकस्मादानीतंभवतिसंग्रामनामान्युत्तराणिषट्त्वारिंशत्संग्रामःकस्मात्संगमनाद्वासंगरणाद्वासंगतौग्रामावितिवातत्रखलइत्येतस्यनिगमाभवन्ति ॥१॥अभी३दमेकमेकोऽस्मिनिष्पाळभीद्वाकिमुत्रयःकरन्ति । खलेनपर्षान्प्रतिहन्मिभूरि किंमानिदंतिशत्रवोऽनिद्राः । अभिभवामीदमेकमेकोऽस्मिनिष्पहमाणःसपत्नानभिभवामिद्रौ किंमात्रयःकुर्वत्येकइतासंख्याद्वाद्भुततरासंख्यात्रयस्तीर्णतमासंख्याचत्वारश्चलिततमासंख्याष्टावश्रोतेर्नवनवननीयानावाप्तावादशदस्तादृष्टार्थावाविंशतिर्द्विर्दशतःशतंदशदशतःसहस्रंसहस्वदयुतंनियुतंप्रयुतंतत्तदभ्यस्तमंबुदोमेघोभवत्यरणमंबुतदोंबुदोऽबुमद्भातीतिवांबुमद्भवतीतिवासयथामहान्बहुर्भवतिवर्षस्तदिवाबुदं । खलेनपर्षान्प्रतिहन्मिभूरि । खलइवपर्षान्प्रतिहन्मिभूरिखलइतिसंग्रामना

मखलतेर्वास्खलतेर्वायमपीतरः खलएतस्मादेव समास्कन्नो भवति । किं मानिंदंति शत्रवोऽनिंद्राः । यइंद्रं न विविदुरिंद्रो ह्य
हमस्म्यनिंद्रा इतर इति वा व्याप्तिकर्माण उत्तरेधातवो दशतत्रद्वेनामनी आक्षाण आश्रुवान आपान आमुवानो वधकर्माण
उत्तरेधातवस्त्रयस्त्रिंशत्तत्र वियात इत्येतद्वियातयत इति वा वियातयेति वा । आखण्डलुप्रहूयसे आखंडयितः खंडं खंडयते
स्तळिदित्यंतिकवधयोः संसृष्टकर्मता डयतीति सतः ॥ ॥ त्वया वयं सुवृधा ब्रह्मणस्पते स्पार्हावसुमनुष्याददीमहि । या
नो दूरे तल्लितो या अरातयोऽभिसंतिजं भयाता अनमसः । त्वया वयं सुवधयित्रा ब्रह्मणस्पते स्पृहणीयानिवसूनि मनुष्येभ्य
आददीमहि याश्च नो दूरे तल्लितो याश्चांतिकेऽरातयोऽदानकर्माणो वादानप्रज्ञावा जंभयता अनमसोऽम इति रूपनामा मो
तीति सतो विद्युत्तल्लिद्भवतीति शाकपूणिः सा ह्यवता डयति दूराच्च दृश्यतेऽपि त्विदमंतिकनामैवाभिप्रेतं स्यात् । दूरे चित्संत
ल्लिद्वातिरोचसे । दूरेऽपि सन्नंतिक इव संदृश्य स इति वज्रनामान्युत्तराण्यष्टादश वज्रः कस्माद्वर्जयतीति सतस्तत्र कुत्स इ
त्येतत्कुंततेर्ऋषिः कुत्सो भवति कर्ता स्तोमानामित्यौपमन्यवोऽत्राप्यस्य वधकमैव भवति तत्सखइंद्रः शुष्णं जघानेत्यैश्वर्यक
र्माण उत्तरेधातवश्चत्वारिंश्वरनामान्युत्तराणि चत्वारिंशत्तत्रेन इत्येतत्सनित ऐश्वर्येणेति वा सनितमनेनैश्वर्यमिति वा ॥ ११ ॥
यत्रा सुपर्णा अमृतस्य भागमनिमेषं विदधाभिस्वरंति । इनो विश्वस्य भुवनस्य गोपाः समाधीरः पाकमत्रा विवेश । यत्र सुपर्णाः
सुपतना आदित्यरश्मयोऽमृतस्य भागमुदकस्यानिमेषं तो वेदनेनाभिस्वरंतीति वाभिप्रयंतीति वैश्वरः सर्वेषां भूतानां गोपा

यितादित्यःसमाधीरःपाकमत्राविवेशेतिधीरोधीमान्पाकःपक्तव्योभवतिविपक्वप्रज्ञादित्यइत्युपनिषद्गुणोभवतीत्य
धिदैवतमथाध्यात्मयत्रसुपर्णाःसुपतनानीन्द्रियाण्यमृतस्यभागंज्ञानस्यानिमिषंतोवेदनेनाभिस्वरंतीतिवाभिप्रयंतीतिवे
श्वरःसर्वेषामिन्द्रियाणांगोपायितात्मासमाधीरःपाकमत्राविवेशेतिधीरोधीमान्पाकःपक्तव्योभवतिविपक्वप्रज्ञाआत्मेत्या
त्मगतिमाचष्टे ॥ १२ ॥ बहुनामान्युत्तराणिद्वादशबहुकस्मात्प्रभवतीतिसतोह्रस्वनामान्युत्तराण्येकादशह्रस्वोह्रसतेर्म
हन्नामान्युत्तराणिपंचविंशतिर्महान्कस्मान्मानेनान्यान्जहातीतिशाकपूर्णमहनीयोभवतीतिवातत्रववक्षिथविवक्षस
इत्येतैवक्तेर्वावहतेर्वासाभ्यासाद्बृहनामान्युत्तराणिद्वाविंशतिर्गृहाःकस्माद्बृहंतीतिसतांपरिचरणकर्माणउत्तरेधातवोद
शसुखनामान्युत्तराणिविंशतिःसुखंकस्मात्सुहितंखेभ्यःखंपुनःखनतैरूपनामान्युत्तराणिषोडशरूपंरोचतैःप्रशस्यनामा
न्युत्तराणिदशप्रज्ञानामान्युत्तराण्येकादशसत्यनामान्युत्तराणिषट्सत्यंकस्मात्सत्सुतायतेसत्प्रभवंभवतीतिवाष्टाउत्तरा
णिपदानिपश्यतिकर्माणउत्तरेधातवश्चायतिप्रभृतीनिचनानामान्यामिश्राणिनवोत्तराणिपदानिसर्वपदसमाम्नानायाथा
तउपमायदतत्तत्सदृशमितिगार्ग्यस्तदासांकर्मज्यायसावागुणेनप्रख्याततमेनवाकनीयांसंवाप्रख्यातंवोपमिमितैऽथापि
कनीयसाज्यायांसं ॥ १३ ॥ तनूत्यजैवतस्करावनगूरेशनाभिर्दशभिर्भ्यधीतां । तनूत्यक्तनूत्यक्तावनगूरुवनगामिनाव
ग्निमंथनौबाहूतस्कराभ्यामुपमिमितैतस्करस्तत्करो भव तित्यत्पापकमितिनैरुक्तास्तनोतेर्वास्यात्संततकर्माभवत्यहोरा

त्रकर्मावा । रशनाभिर्दशभिर्भ्यधीता । अभ्यधीतामित्यभ्यधातां ज्यायांस्तत्रगुणोऽभिप्रेतः ॥ १४ ॥ कुहस्विहो
षाकुहवस्तोरश्विनाकुहाभिपित्वंकरतः कुहोषतुः । कोवांशयुत्राविधवेवदेवरंमर्युनयोषाकृणुतेसधस्थआ । कस्विद्रात्रौ
भवथः कदिवाकाभिप्राप्तिकुरुथः कवसथः कोवांशयनेविधवेवदेवरं देवरः कस्माद्वितीयोवरउच्यतैविधवाविधातृकाभ
वतिविधवनाद्वाविधावनाद्वेतिचर्मशिराअपिवाधवइतिमनुष्यनामंतद्वियोगाद्विधवादेवरोदीव्यतिकर्मांमर्योमनुष्यो
मरणधर्मायोषायौतेराकुरुतैसहस्थानेऽथनिपाताः पुरस्तादेवव्याख्यातोयथेतिकर्मोपमा । यथावातोयथावनंयथासमु
द्रएजति । भ्राजतोअग्नयोयथा । आत्मायक्ष्मस्यनश्यतिपुराजीवगृभोयथा । आत्माऽततेवाप्तेर्वापिवाप्तइवस्याद्या
वद्व्याप्तिभूतइति । अग्निर्नयेभ्राजसारुक्मवक्षसः । अग्निरिवयेमरुतोभ्राजमानारोचिष्णूरस्काभ्राजस्वंतोरुक्मव
क्षसः ॥ १५ ॥ चतुरंश्चिह्दमानाद्विभीयादानिधातोः । नदुरुक्तायस्पृहयेत् । चतुरोऽक्षान्धारयतइतितद्यथाकि
तवाद्विभीयादेवमेवदुरुक्ताद्विभीयान्नदुरुक्तायस्पृहयेत्कदाचिदाइत्याकारउपसर्गः पुरस्तादेवव्याख्यातोऽथाप्युपमा
र्थेदृश्यते । जारआभगं । जारइवभगमादित्योऽत्रजारउच्यतैरात्रेर्जरयितासएवभासांतथापिनिगमोभवति ।
स्वसुर्जारः शृणोतुनइत्युषसमस्यस्वसारमाहसाहचर्याद्रिसहरणाद्वापित्वयंमनुष्यजारएवाभिप्रेतः स्यात्स्त्रीभगस्तथास्या
ऋजतेर्मेषइतिभूतोपमा । मेषोभूतोऽभियन्नयः । मेषोमिषतेस्तथापशुः पश्यतैरग्निरितिरूपोपमा । हिरण्यरूपः स

हिरण्यसंहगुपांनपात्सेदुहिरण्यवर्णः । हिरण्यवर्णस्येवास्यरूपंथाइतिच । तंप्रत्नथापूर्वथाविश्वथेमथा । प्रत्नइवपूर्व
 इवविश्वइवेमइवैत्ययमेततरोऽमुष्मादसावस्ततरोऽस्मादमुथायथासावितिव्याख्यातंवदितिसिद्धोपमा । ब्राह्मणवद्धृ
 षलवत् । ब्राह्मणाइववृषलाइवेति वृषलोवृषशीलोभवतिवृषाशीलोवा ॥ १५ ॥ प्रियमेधवदत्रिवज्जातवेदोविरूपवत् ।
 अंगिरस्वन्महिब्रतप्रस्कण्वस्यश्रुधीहवं । प्रियमेधःप्रियाअस्यमेधायथैतेपामृषीणामेवंप्रस्कण्वस्यशृणुह्वानंप्रस्कण्वःक
 ण्वस्यपुत्रःकण्वप्रभवोयथाप्राग्रमर्चिषिभृगुःसंबभूवभृगुर्भृज्यमानोनदेहेऽगारेष्वंगिराअंगाराअंकनाअंचनाअत्रैवतृती
 यमृच्छतेत्यूचुस्तस्मादत्रिर्नत्रयइतिविखननाद्वैखानसोभरणाद्भारद्वाजोविरूपोनानारूपोमहिब्रतोमहाब्रतइति ॥ १७ ॥
 अथलुप्तोपमान्यर्थोपमानीत्याचक्षतेसिंहोव्याघ्रइतिपूजायांश्वाकाकइतिकुत्सायांकाकइतिशब्दानुकृतिस्तदिदंशकुनि
 षुबहुलंनशब्दानुकृतिर्विद्यतइत्यौपमन्यवःकाकोऽपकालयितव्योभवतितित्तिरिस्तरणात्तिलमात्रचित्रइतिवाकपिंज
 लःकपिरिवजीर्णःकपिरिवजवतईषत्पिंगलोवाकमनीयंशब्दंपिंजयतीतिवाश्वाशुयायीशवतेर्वास्याद्गतिकर्मणःश्वसिते
 र्वासिंहःसहनाद्विसेर्वास्याद्विपरीतस्यसंपूर्वस्यवाहंतैःसंहायहंतीतिवाव्याघ्रोव्याघ्राणाद्व्यादायहंतीतिवा ॥ १८ ॥ अ
 र्चतिकर्माणउत्तरेधातवश्चतुश्चत्वारिंशन्मेधाविनामान्युत्तराणिचतुर्विंशतिर्मेधावीकस्मान्मेधयातद्वान्भवतिमेधामतौ
 धीयतेस्तोतृनामान्युत्तराणित्रयोदशस्तोतास्तवनाद्यज्ञनामान्युत्तराणिपंचदशयज्ञःकस्मात्प्रख्यातंयजतिकर्मेतिनैरु

कायाच्चोभवतीतिवायजुरुन्नोभवतीतिवाबहुकृष्णाजिनइत्यौपमन्यवोयजूंष्येननयंतीतिवर्त्विङ्गामान्युत्तराण्यष्टा
वृत्विक्कस्मादीरणऋग्यष्टाभवतीतिशाकपूर्णिर्ऋतुयाजीभवतीतिवायाच्चाकर्माणउत्तरेधातवःसप्तदशदानकर्माणउत्त
रेधातवोदशाध्येषणाकर्माणउत्तरेधातवश्चत्वारःस्वपितिसस्तीतिद्वौस्वपितिकर्माणौकूपनामान्युत्तराणिचतुर्दशकूपः
कस्मात्कुपानंभवतिकुप्यतेर्वास्तेननामान्युत्तराणिचतुर्दशैवस्तेनःकस्मात्संस्त्यानमस्मिन्पापकमितिनैरुक्तानिर्णीतांत
र्हितनामधेयान्युत्तराणिषण्णिर्णीतंकस्मान्निर्णिकंभवतिदूरनामान्युत्तराणिपंचदूरंकस्माद्दुतंभवतिदुरयंवापुराणना
मान्युत्तराणिषट्पुराणंकस्मात्पुरानवंभवतिनवनामान्युत्तराणिषळेवनवंकस्मादानीतंभवति ॥ १२ ॥ द्विशउत्तराणि
नामानिप्रपित्वेऽभीकइत्यासन्नस्यप्रपित्वेप्राप्तेऽभीकेऽभ्यक्ते । आपित्वेनःप्रपित्वेतूयमागहि । अभीकेचिदुलोककृ
दित्यपिनिगमौभवतोदभ्रमर्भकमित्यल्पस्यदभ्रंदभ्रोतेःसुदंभंभवत्यर्भकमवहृतंभवति । उपोपमेपरांमृशमामेदुभ्रा
णिमन्यथाः । नमोमहद्भ्योनमोअर्भकेभ्यइत्यपिनिगमौभवतस्तिरःसतइतिप्राप्तस्यतिरस्तीर्णंभवतिसतःसंसृतंभवति ।
तिरश्चिदर्ययापरिवर्तिर्यातमदाभ्या । पात्रेवभिंदन्त्सतएतिरक्षसइत्यपिनिगमौभवतस्त्वोनेमइत्यर्धस्यत्वोऽपततोने
मोऽपनीतोऽर्धहरतेर्विपरीताद्धारयतेर्वास्यादुद्धृतंभवत्यृध्रोतेर्वास्यादृद्धतमोविभागः । पीयतित्वोअनुत्वोगृणाति ।
नेमेदेवानेमेऽसुराइत्यपिनिगमौभवतःऋक्षाःस्तृभिरितिनक्षत्राणांनक्षत्राणिनक्षतेर्गतिकर्मणोनेमानिक्षत्राणीतिचब्राह्म

णमृक्षाउदीर्णानीवख्यायंतैस्तृभिस्तीर्णानीवख्यायंते । अमीयक्रक्षानिहितासउच्चा । पश्यंतोद्यामिवस्तृभिरित्यपि
 निगमौभवतोवस्त्रीभिरुपजिह्विकाइतिसीमिकानांवश्योवमनात्सीमिकास्यमनादुपजिह्विकाउपजिह्वः । वस्त्रीभिःपुत्र
 मृगुवोअदानं । यदत्त्युपजिह्विकायद्वद्योअतिसर्पतीत्यपिनिगमौभवतऊर्दरंकृदरमित्यावपनस्योर्दरमुदीर्णभवत्यूर्जेदी
 र्णवा । तमूर्दरंनपृणतायवेनेत्यपिनिगमोभवतितमूर्दरमिवपूरयतियवेनकृदरंकृतदरंभवति । समिद्धोअंजन्कृदरंम
 तीनामित्यपिनिगमोभवति ॥ २० ॥ रंभःपिनाकमितिदंडस्य । रंभआरभंतएनं । आत्वारंभंनजिब्रयोररभमेत्यपि
 निगमोभवत्यारभामहेत्वाजीर्णाइवदंडंपिनाकंप्रतिपिनष्टोनेनकृत्तिवासाःपिनाकहस्तोऽवततधन्वेत्यपिनिगमोभवति
 मेनाग्नाइतिस्त्रीणांस्त्रियस्त्यायतेरपत्रपणकर्मणोमेनामानयंत्येनाग्नागच्छंत्येनाः । अमेनांश्चिज्जनिवतश्चकर्थ । ग्नास्त्वा
 कृतन्नपसोऽतन्वतेनेत्यपिनिगमौभवतःशेषोवैतसइतिपुंस्प्रजननस्यशेषःशपतेःस्पृशतिकर्मणोवैतसोवितस्तंभवंति । य
 स्यामुशंतःप्रहरामुशेपं । त्रिःस्ममाहःश्रथयोवैतसेनेत्यपिनिगमौभवतोऽयैनेत्युपदेशस्य । अयातेअग्नेसमिधाविधेमेति
 स्त्रियाः । एनावोअग्निमितिपुंसकस्य । एनापत्यातन्वंसंसृजस्वेतिपुंसः । सिषक्तुसचतइतिसेवमानस्य । सनःसि
 षक्तुयस्तुरः । सनःसेवतांयस्तुरः । सचस्वानःस्वस्तये । सेवस्वनेःस्वस्तये । स्वस्तीत्यविनाशिनामास्तिरभिपूजितः
 स्वस्तीतिभ्यसतैरेजतइतिभयवेपनयोः । यस्यशुष्माद्रोदसीअभ्यसेतां । रेजतेअग्नेपृथिवीमखेभ्यइत्यपिनिगमौभवतो

द्यावापृथिवीनामधेयान्युत्तराणिचतुर्विंशतिस्तयोरेषाभवति ॥ २१ ॥ कतरापूर्वाकतरापरायोःकथाजातेकवयःको
विवेद । विश्वंत्मनाविभृतोयद्धनामविवर्तेतेअहनीचक्रियेव । कतरापूर्वाकतरापरैनयोःकथंजातेकवयःकएनेविजाना
तिसर्वमात्मनाविभृतोयद्धैनयोःकर्मविवर्तेतेचैनयोरहनीअहोरात्रैचक्रयुक्तेइवेतिद्यावापृथिव्योर्महिमानमाचष्टआच
ष्टे ॥ २२ ॥ (कर्मनामानिपरिषद्येनहिग्रभायशासद्वह्निरभ्रातेवनजामयैमनुष्यनामानितदद्यदशावनिभ्योऽभीदं
त्वयावयंयत्रासुपर्णाबहुनामानितनूत्यजेवकुहस्विच्चतुरश्रिस्त्रियमेधवदथलुप्तोपमान्यर्चतिद्विशोरंभःकतरापूर्वाद्वाविं
शतिः ॥) इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

ॐ ॥ एकार्थमनकशब्दमित्येतदुक्तमथयान्यनेकार्थान्येकशब्दानितान्यतोऽनुक्रमिष्यामोऽनवगतसंस्कारांश्चनि
गमांस्तदैकपदिकमित्याचक्षतेजहाजघानेत्यर्थः ॥ १ ॥ कोनुमर्याअमिथितःसखासखायमब्रवीत् । जहाकोअस्मदी
पते । मर्याइतिमनुष्यनाममर्यादाभिधानंवास्यान्मर्यादामर्यादीयतेमर्यादामर्यादिनोर्विभागोमेथतिराक्रोशकर्मा
पापकंजघानकमहंजातुकोऽस्मद्भीतःपलायतेनिधापाश्याभवतियन्निधीयतेपाश्यापाशसमूहःपाशःपाशयतेर्वि पाश
नात् ॥ २ ॥ वयःसुपर्णाउपसेदुरिंद्रंप्रियमेधाऋषयोनाधमानाः । अपध्वांतमूर्णुहिपूधिचक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधये
वबुद्धान् । वयोवेर्बहुवचनंसुपर्णाःसुपतनाआदित्यरश्मयउपसेदुरिंद्रंयाचमानाअपोर्णुह्याध्वस्तंचक्षुश्चक्षुःख्यातेर्वाच

ष्टेर्वापूधिपूरयदेहीतिवामुंचास्मान्पाशैरिवबद्धान्पार्श्वतःश्रोणितःशितामतःपार्श्वपशुमयमंगंभवतिपशुःस्पृशतेःसंस्पृष्टापृष्ठदेशेपृष्ठंस्पृशतेःसंस्पृष्टमंगैरंगमंगनादंचनाद्वाश्रोणिःश्रोणतेर्गतिचलाकर्मणःश्रोणिश्चलतीवगच्छतोदोःशितामभवतिदोर्द्रवतैर्योनिःशितामेतिशाकपूणिर्विषितोभवतिश्यामतोयकृत्तइतितैटीकिंःश्यामंश्यायतैर्यकृद्यथाकथाचकृत्यतेशितिमांसतोमेदस्तइतिगालवःशितिःश्यतेर्मांसमाननंवामानसंवांमनोऽस्मिन्त्सीदतीतिवामेदोमेद्यतेः ॥ १८ ॥
 यदिद्रचित्रमेहनास्तित्वादातमद्रिवः । राधस्तन्नोविदद्वसउभयाहस्त्याभर । यदिद्रचित्रचायनीयमहनीयंधनमस्तिथन्मइहनास्तीतिवात्रीणिमध्यमानिपदानित्वयानस्तद्वातव्यमद्रिवन्नद्रिरादृणात्येनेनापिवात्तेःस्यात्तेसोमादइतिहविज्ञायतैराधइतिधननामराध्रुवंत्येनेनतन्नस्त्वंवित्तधनोभाभ्यांहस्ताभ्यामाहरोभौसमुब्धौभवतोदमूनादममनावादानमनावादांतमनावापिवादमइतिगृहनामंतन्मनाःस्यान्मनोमनोतेः ॥ १९ ॥ जुष्टोदमूनाअतिथिर्दुरोणइमंनोयज्ञमुपयाहिविद्वान् । विश्वाअग्नेअभियुजोविहत्याशत्रूयतामाहराभोजनानि । अतिथिरभ्यतितोगृहान्भवत्यभ्येतितितिथिषुपरकुलानीतिवापरगृहाणीतिवादुरोणइतिगृहनामदुरवाभवन्तिदुस्तर्पाइमंनोयज्ञमुपयाहिविद्वान्तसर्वाअग्नेअभियुजोविहत्याशत्रूयतामाहराभोजनानिनिहत्यान्येषांबलानिशत्रूणांभवनादाहराभोजनानीतिवाधनानीतिवामूषोमूषिकाइत्यर्थोमूषिकाःपुनर्मुष्णातैर्मूषोऽप्येतस्मादेव ॥ २० ॥ संमातपंत्यभितःसपत्नीरिवपशवः । मूषोनशि

श्राव्यदंतिमाध्यःस्तोतारं तेशतक्रतोवित्तं मे अस्य रोदसी । संतपन्ति मामभितः सपत्न्य इवेमाः पर्शवः कूपपर्शवो मूषिका
इवास्नातानि सूत्राणि व्यदंति स्वांगाभिधानं वास्याच्छिन्नानि व्यदंतीति वा सन्तपन्ति माध्यः कामाः स्तोतारं तेशतक्रतोवि
त्तं मे अस्य रोदसी । जानीतं मे ऽस्य द्यावापृथिव्याविति त्रितं कूपे ऽवहितमेतत्सूक्तं प्रतिवभौ तत्र ब्रह्मेति हासमिश्रमृद्धि
श्रंगाथामिश्रं भवति त्रितस्तीर्णतमो मे धया बभूवा पि वा संख्यानां मैवाभिप्रेतं स्यादेकतो द्वितस्त्रित इति त्रयो बभूवुः ॥ ९ ॥
इषिरेण ते मनसा सुतस्य भक्षीमहि पित्र्यस्येव रायः । सोमराजन् प्रण आयूषिता रीरहानीव सूर्यो वासराणि । इषणेन वैषणे
न वार्षणेन वा ते मनसा सुतस्य भक्षीमहि पित्र्यस्येव धनस्य प्रवर्धय च न आयूषे सोमराजन् । अहानीव सूर्यो वासराणि । वा
सराणि वे सराणि विवासनानि गमनानीति वा कुरुत नेत्यनर्थका उपजना भवन्ति कर्तनं हंत न यातनेति जठरमुदरं भवति ज
ग्धमस्मिन् ध्रियते धीयते वा ॥ ७ ॥ मरुत्वाँ इन्द्रवृषभोरणाय पिब सोममनुष्वधं मदाय । आसिंच स्वजठरे मध्वं ऊ
र्मित्वं राजा सिप्रदिवः सुतानां । मरुत्वानिन्द्रमरुद्भिस्तद्वान्वृषभो वर्षिता पारणाय रमणीयाय संग्रामाय पिब सोममनुष्व
धमन् वन्नं मदाय मदनीयाय जैत्राय आसिंच स्वजठरे मधुन ऊर्मिं मधुसोममित्यौपमिकं माद्यते रिदमपीतरं न्मध्वेतस्मादेव त्वं
राजा सिपूर्वेष्वप्यहः सुसुतानां ॥ ८ ॥ तित उपरिपवनं भवति ततवद्वा तुन्नवद्वा तिलमात्रतुन्नमिति वा ॥ ९ ॥ सक्तु
मिव तित उनापुनं तोयत्र धीरा मनसा वाचमक्रत । अत्रासखायः संख्यानि जानते भद्रैर्षालक्ष्मीर्निहिता धिवाचि । सक्तु

मेवपरिपवनेनपुनंतःसक्तुःसचतेर्दुर्धावोभवतिकसतेर्वास्याद्विपरीतस्यविकसितोभवतियत्रधारामनसावाचमकृषतप्र
 ज्ञानंधीराःप्रज्ञानवंतोध्यानवन्तस्तत्रसखायःसख्यानिसंजानतेभद्रैषांलक्ष्मीर्निहिताधिवाचीतिभद्रंभगेनव्याख्यातं
 भजनीयंभूतानामभिद्रवणीयंभवद्रमयतीतिवाभाजनवद्वालक्ष्मीर्लाभाद्वालक्षणाद्वालप्स्यनाद्वालाञ्छनाद्वालषतेर्वा
 स्यात्प्रेप्साकर्मणोलग्यतेर्वास्यादाश्लेषकर्मणोलज्जतेर्वास्यादश्लाघाकर्मणःशिप्रेइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः ॥ १० ॥ त
 त्सूर्यस्यदेवत्वंतन्महित्वंमध्याकर्तोर्विततंसंजभार । यदेदयुक्तहुरितःसुधस्थादाद्रात्रीवासस्तनुतेसिमस्मै । तत्सूर्यस्य
 देवत्वंतन्महित्वंमध्येयत्कर्मणांक्रियमाणानांविततंसंह्रियतेयदासावयुक्तहरणानादित्यरश्मीन्हरितोऽश्वानितिवाथरा
 त्रीवासस्तनुतेसिमस्मैवेसरमहरवयुवतीसर्वस्मादपिवोपमार्थेस्याद्रात्रीववासस्तनुतइतितथापिनिगमोभवति । पुनः
 समंव्यद्विततंवयंती । समनात्सीत् ॥ ११ ॥ इंद्रेणसंहिदक्षसेसंजग्मानोअविभ्युषा । मंदूसमानवर्चसा । इं
 द्रेणहिसंहृश्यसेसंगच्छमानोऽविभ्युषागणेनमंदूमदिष्णूयुवांस्थोऽपिवांमंदुनातेनेतिस्यात्समानवर्चसेत्येतेनव्याख्यातं
 ॥ १२ ॥ ईर्मांतासुःसिलिकमध्यमासुःसंशूरणासोदिव्यासोअत्याः । हंसाइवश्रेणिशोयतंतेयदाक्षिणुर्दिव्यमज्मम
 श्वाः । ईर्मांताःसमीरितांताःसुसमीरितांताःपृथ्वंतावासिलिकमध्यमाःसंसृतमध्यमाःशीर्षमध्यमावापिवांशिरआदि
 त्योभवतियदनुशेतेसर्वाणिभूतानिमध्येचैषांतिष्ठतीदमपीतरच्छिरएतस्मादेवसमाश्रितान्येतदिंद्रियाणिभवन्ति ॥ सं

शूरणासोदिव्यासोअत्याः । शूरःशवतेर्गतिकर्मणोदिव्यादिविजाअत्याअतनाः । हंसाइवश्रेणिशोयतंते । हंसाहंते
घ्नत्यध्वानंश्रेणिशइतिश्रेणिःश्रयतैःसमाश्रिताभवन्ति यदाक्षिषुर्यदापन्दिब्यमज्ममजनिमाजिमश्वाअस्त्यादित्यस्तुति
रश्वस्यादित्यादश्वोनिस्तष्टइति । सूरदश्वंवसवोनिरतष्टेत्यपिनिगमोभवति ॥ १३ ॥ कार्यमानोवनात्वंयन्मातुरज
गन्नपः । नतत्तेअग्नेप्रमृषेनिवर्तनंयदूरेसन्निहाभवः । कायमानश्चायमानःकामयमानइतिवावनानित्वंयन्मातुरपोऽ
गमउपशाम्यन्नतत्तेअग्नेप्रमृष्यतेनिवर्तनंदूरेयत्सन्निहभवसिजायमानः । लोधनंयन्तिपशुमन्यमानाः । लुब्धमृषिं
यन्तिपशुमन्यमानाः । शीरंपावकशौचिषं । पावकदीप्तिं । अनुशायिनमितिवाशिनमितिवा ॥ १४ ॥ कनीनकेव
विद्रुधेनवेद्रुपदेऽअर्भके । बभ्रूयामेषुशोभेते । कनीनकेकन्यकैकन्याकमनीयाभवतिक्वेयंनेतव्येतिवाकमनेनानीयतइ
तिवाकनतेर्वास्यात्कान्तिकर्मणःकन्ययोरधिष्ठानप्रवचनानिसप्तम्याएकवचनानीतिशाकपूर्णिर्विद्धयोर्दार्ढ्यादौदार्ढ्य
हणातेर्वाद्रूणातेर्वातस्मादेवद्रुनवेनवजातेअर्भकेअवृद्धेतैयथातदधिष्ठानेषुशोभेतेएवंबभ्रूयामेषुशोभेतेवभ्वोरश्वयोः
संस्तवइदंचमेऽदादिदंचमेऽदादित्यृषिःप्रसंख्यायाह । सुवास्त्वाअधितुग्वनि । सुवास्तुर्नदीतुग्वतीर्थंभवतितूर्णमेतदा
यन्ति । कुविन्नंसंतेमरुतःपुनर्नः । पुनर्नोनमंतेमरुतो न संतइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः । येतेमदाआहनसोविहायस
स्तेभिरिंद्रं चोदयदातवेमघं । येतेमदाआहननवंतोवचनवंतस्तैरिंद्रं चोदयदानायमघं ॥ १५ ॥ उपोअदर्शिशुंध्युवोन

वक्षो नो धा इवा विर कृत प्रियाणि । अद्भसन्नससतो बोधयंती शश्वत्तमागात्पुनरेयुषीणां । उपादर्शिशुन्ध्युवः शुन्ध्युरा
दित्यो भवति शोधनात्तस्यैव वक्षो भासो ध्यूढं मिदमपीतरं द्वक्ष एतस्मा देवा ध्यूढं काये शकुनिरपिशुंध्युरुच्यतेशोधना देवोद
कचरो भवत्यापोऽपिशुंध्यव उच्यंते शोधना देवनो धा क्रुषिर्भवति नवनंदधातिसयथास्तुत्या कामाना विष्कुरुते एवमुषारू
पाण्या विष्कुरुतेऽद्भसदद्भान्नं भवत्यद्भसादिनीतिवान्नसानिनीतिवा । ससतो बोधयंती शश्वत्तमागात्पुनरेयुषीणां ।
स्वपतो बोधयंती शश्वतिकतमागात्पुनरागामिनीनां । तेवाशीमंत इष्मिणः । ईषणिन इति वैषणिन इति वार्षणिन इति
वावाशीतिवाङ्नामवाश्यत इति सत्याः । शंसावाध्वर्यो प्रतिमे गृणीहीन्द्राय वाहः कृणवाव जुष्टं । अभिवहनस्तुतिमधि
षवणप्रवादांस्तुतिमन्यंत ऐंद्रीत्वेव शस्यते परितकम्येत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः ॥ १६ ॥ सुविते सुइते सूते सुगते प्रजाया
मिति वा । सुविते माधा इत्यपि निगमो भवति दयतिरनेककर्मा । नवेन पूर्वदयमानाः स्यामेत्युपदयाकर्मा । य एक इद्वि
दयतेव स्थितिदानकर्मा वा विभागकर्मा वा । दुर्वर्तुर्भीमो दयतेवनानीति दहतिकर्मा दुर्वर्तुर्दुर्वारः । विदद्वसुर्दयमानो
विशत्रू निति हिंसाकर्मा । इमे सुता इंदवः प्रातरित्वनासजोषसापिबतमश्विनातान् । अयं हि वामूतयेवं दनाय मां वायसो
दोषादयमानो अबूबुधत् । दयमान इति । नूचिदित्ति निपातः पुराणनवयो नूचेति च । अद्याचिन्नूचित्तदपो नदीनां ।
अद्यचपुराचतदेव कर्म नदीनां । नूचपुराचसदनं रयीणां । अद्यचपुराचसदनं रयीणां रयिरिति धननामरातेर्दानकर्मणः

॥ १७ ॥ विद्यामत्तस्य ते वयमकूपारस्य दावने । विद्यामत्तस्य ते वयमकुपरणस्य दानस्यादित्योऽप्यकूपार उच्यतेऽकूपारो भवति दूरपारः समुद्रोऽप्यकूपार उच्यतेऽकूपारो भवति महापारः कच्छपोऽप्यकूपार उच्यतेऽकूपारो न कूपमृच्छतीति कच्छपः कच्छपाति कच्छेन पातीति वा कच्छेन पिबतीति वा कच्छः खच्छः खच्छदोऽयमपीतरो नदी कच्छ एतस्मादेव कमुदकं तेन छाद्यते । शिशीति शृंगेरक्षसे विनिक्षे । निश्यति शृंगेरक्षसो विनिक्षणनाय रक्षोरक्षितव्यमस्माद्रहसि क्षणोतीति वा रात्रौ नक्षत इति वा । अग्निः सुतुकः सुतुकैर्भिरश्वैः । सुतुकनः सुतुकनैरिति वा सुप्रजाः सुप्रजोभिरिति वा । सुप्रायणा अस्मिन्यज्ञे विश्रयंतां । सुप्रगमनाः ॥ १८ ॥ देवानो यथा सदमिदृधे असन्न प्रायुवोरक्षितारो दिवेदिवे । देवानो यथा सदा वर्धनाय स्युरप्रायुवोऽप्रमाद्यन्तोरक्षितारश्चाहन्यहनि च्यवनऋषिर्भवति च्यावयितास्तोमाना च्यवानमित्यप्यस्य निगमा भवन्ति । युवांच्यवानं सनयं यथारथं पुनर्युवानं चरथाय तक्षथुः । युवांच्यवनं सनयं पुराणं यथारथं पुनर्युवानं चरणाय ततक्षथुर्युवाप्रयौ तिकर्माणितक्षतिः करोति कर्म रजोरजते ज्योतीरज उच्यते उदकं रज उच्यते लोकारजांस्युच्यन्तेऽसृगहनीरजसी उच्येते । रजांसि चित्रा विचरन्ति तन्यव इत्यपि निगमो भवति हरो हरते ज्योतिर्हर उच्यते उदकं हर उच्यते लोकाहरांस्युच्यन्तेऽसृगहनी हरसी उच्येते । प्रत्यग्ने हरसा हरः शृणीहीत्यपि निगमो भवति । जुहुरे विचितयंतः । जुह्विरे विचेतयमाना व्यंत इत्येषोऽनेककर्मापदं देवस्य नमसा व्यंत इति पश्यति कर्मावीहि शूरपुरोळाशमिति खादति कर्मा । वीतं पातं प

यसउस्त्रियायाः । अश्रोतंपिबतंपयसउस्त्रियायाउस्त्रियेतिगोनामोस्त्राविणोऽस्यांभोगाउस्त्रेतिच । त्वामिंद्रमृतिभिःसुते
सुनीथासौवसूयवः । गोभिःक्राणाअनूपतगोभिःकुर्वाणाअस्तोषत । आतूषिचहरिमींद्रोरुपस्थेवाशीभिस्तक्षताश्मन्म
यीभिः । आसिचहरिंद्रोरुपस्थेद्रुममयस्यहरिःसोमोहरितवर्णोऽयमपीतरोहरिरेतस्मादेव । वाशीभिस्तक्षताश्मन्मयी
भिः । वाशीभिरश्ममयीभिरितिवावाग्भिरितिवा । सशर्धदुर्योविषुणस्यजंतोर्माशिश्रदेवाअपिगुर्कृतनः । सउत्सह
तांयोविषुणस्यजंतोर्विषमस्यमाशिश्रदेवाअब्रह्मचर्याःशिश्रंश्रथतेः । अपिगुर्कृतनः । सत्यंवायज्ञंवा ॥ १९ ॥ आ
घातागच्छानुत्तरायुगानियत्रजामयःकृणवन्नजामि । उपबर्बृहिवृषभायबाहुमन्यमिच्छस्वसुभगेपतिमत् । आगमि
ष्यन्तितान्युत्तराणियुगानियत्रजामयःकृणवंत्यजामिकर्माणिजाम्यतिरेकनामबालिशस्यवासमानजातीयस्यवोपजन
उपधेहिवृषभायबाहुमन्यमिच्छस्वसुभगेपतिमदिति व्याख्यातं ॥ ॥ द्यौर्मैपिताजनितानाभिरत्रबंधुर्मेमातापृ
थिवीमहीयं । उत्तानयोश्चम्वोऽुर्योर्निरंतरत्रापितादुहितुर्गर्भमाधात् । द्यौर्मैपितापातावापालयितावाजनयिताना
भिरत्रबंधुर्मेमातापृथिवीमहतीयंबंधुःसंबंधनान्नाभिःसन्नहनान्नाभ्यासन्नद्धागर्भाजायन्तइत्याहुरेतस्मादेवज्ञातीन्त्स
नाभयइत्याचक्षतेसंबंधवइतिचज्ञातिःसंज्ञानात् । उत्तानयोश्चम्वोऽुर्योर्निरंतरः । उत्तानउत्तानऊर्ध्वतानोवातत्र
पितादुहितुर्गर्भदधातिपर्जन्यःपृथिव्याःशंयुःसुखयुः । अथानःशंयोररपोदधात । रपोरिप्रमितिपापनामनीभवतःश

मनंचरोगाणांयावनंचभयानामथापिशंयुर्बाहस्पत्यउच्यते । तच्छंयोरावृणीमहेगातुंयज्ञायगातुंयज्ञपतयइत्यपिनिग
मोभवतिगमनंयज्ञायगमनंयज्ञपतये ॥ २१ ॥ अदितिरदीनादेवमाता ॥ २२ ॥ अदितिर्धौरदितिरंतरिक्षमदिति
र्मातासपितासपुत्रः । विश्वेदेवाअदितिःपंचजनाअदितिर्जातमदितिर्जनित्वं । इत्यदितेर्विभूतिमाचष्टेनान्यदीना
नीतिवा । यमैरिरेभृगवः । एरिरइतीतिरुपसृष्टोऽभ्यस्तः ॥ २३ ॥ उतस्मैनंवस्त्रमथिनतायुमनुक्रोशंतिक्षितयोभरै
षु । नीचायमानंजसुरिनश्येनंश्रवश्चाच्छापशुमच्चयूथं । अपिस्मैनंवस्त्रमथिमिववस्त्रमाथिनंवस्त्रंवस्तेस्तायुरितिस्तेनना
मंसंस्त्यानमस्मिन्पापकमितिनैरुक्तास्तस्यतेर्वास्यादनुक्रोशन्तिक्षितयःसंग्रामेषुभरइतिसंग्रामनामंभरतेर्वाहरतेर्वानी
चायमानंनीचैरयमानंनीचैर्निचितंभवत्युच्चैरुच्चितंभवतिजस्तमिवश्येनंश्येनःशंसनीयंगच्छति । श्रवश्चाच्छापशुमच्च
यूथं । श्रवश्चापिपशुमच्चयूथंप्रशंसांचयूथंचधनंचयूथंचेतिवायूथंयौतेःसमायुतंभवति । इन्धानएनंजरतेस्वाधीः ।
गुणाति । मन्दीमन्दतेःस्तुतिकर्मणः । प्रमंदिनेपितुमदर्चतावचः । प्रार्चतमंदिनेपितुमद्वचोगौर्व्याख्यातः ॥ २४ ॥
अत्राहुगोरमन्वतनामत्वष्टुरपीच्यं । इत्थाचंद्रमसोगृहे । अत्रहगोःसममंसतादित्यरश्मयःस्वंनामापीच्यमपगतमपचि
तमपिहितमंतर्हितंवामुत्रचंद्रमसोगृहेगातुर्व्याख्यातौगातुकृणवन्नुषसोजनायेत्यपिनिगमोभवतिदंसयःकर्माणिदंसयं
त्येनानि । कुत्सायमन्मन्नह्यश्चदंसयइत्यपिनिगमोभवति ॥ सतूतावनैनमश्नोत्यंहतिः । सतुतावनैनमंहतिरश्नोत्यं

हतिश्चांहश्चाहुश्चहंतौनिरूढोपधाद्विपरीतात् । बृहस्पतेचयसइत्पियारुं । बृहस्पतेयच्चातयसिदेवपीयुंपीयतिर्हिंसाकर्मा
वियुतेद्यावापृथिव्यौवियवनात् । समान्यावियुतेदूरेअंते । समानंसमानमात्रंभवतिमात्रामानादूरंव्याख्यातमंतोऽ
ततेर्कधगितिपृथग्भावस्यप्रवचनंभवत्यथाप्यृध्नोत्यर्थेदृश्यते । ऋधगयाऋधगुताशमिष्ठाः । ऋधुवन्नयाक्षीर्ऋधुवन्नश
मिष्ठाइतिचास्याइतिचास्येतिचोदात्तप्रथमादेशेऽनुदात्तमन्वादेशेतीव्रार्थतरमुदात्तमल्पीयोऽर्थतरमनुदात्तं । अस्या
ऊषुणउपसातयेभुवोऽहेळमानोररिवाँऽअजाश्वश्रवस्यतामजाश्व । अस्यैनःसातयउपभवाहेळमानोऽकुध्यन्नरिवान्राति
रभ्यस्तोऽजाश्वेतिपूषणमाहाजाश्वजाअजनाअथानुदात्तं । दीर्घायुरस्यायःपतिर्जीवातिशरदःशतं । दीर्घायुरस्यायः
पतिर्जीवतुसशरदःशतंशरच्छृताअस्यामोषधयोभवतिशीर्णाआपइतिवास्येत्यस्याइत्येतेनव्याख्यातं ॥ २१ ॥ अस्यवा
मस्यपलितस्यहोतुस्तस्यभ्रातामध्यमोअस्त्यश्रः । तृतीयोभ्राताघृतपृष्ठोअस्यात्रापश्यंविशपतिसप्तपुत्रं । अस्यवामस्यव
ननीयस्यपलितस्यपालयितुर्होतुर्होतव्यस्यतस्यभ्रातामध्यमोऽस्त्यशनोभ्राताभरतेहरतिकर्मणोहरतेभागंभर्तव्यो
भवतीतिवातृतीयोभ्राताघृतपृष्ठोऽस्यायमग्निस्तत्रापश्यंसर्वस्यपातारंवापालयितारंवाविशपतिसप्तपुत्रंसप्तमपुत्रंसर्पण
पुत्रामतिवासप्तसृष्टासंख्यासप्तादित्यरश्मयइतिवदन्ति ॥ २२ ॥ सप्तयुंजन्तिरथमेकचक्रमेकोअश्वोवहतिसप्तनामा ।
त्रिनाभिचक्रमजरमनर्वयत्रेमाविश्वाभुवनाधितस्थुः । सप्तयुंजन्तिरथमेकचक्रमेकचारिणंचक्रंचकतेर्वाचरतेर्वाक्रामते

वैकोऽश्वो वहति सप्तनामादित्यः सप्तास्मै रश्मयो रसानभिसं नामयंति सप्तैनमृषयः स्तुवंतीति वेदमपीतरन्नामैतस्मा देवा
 भिसं नामात्संवत्सरं प्रधान उत्तरोऽर्धर्चस्त्रिणाभिचक्रंत्यृतुः संवत्सरो ग्रीष्मो वर्षा हेमंत इति संवत्सरः संवसंतेऽस्मिन्भूतानि
 ग्रीष्मो ग्रस्यंतेऽस्मिन् सर्वा वर्षा वर्षत्यासु पर्जन्यो हेमंतो हिमवान्निहमं पुनर्हतेर्वाहिनो तेर्वाजरमजरणधर्माणं मनर्वमप्रत्यृतम
 न्यस्मिन्यत्रेमानि सर्वाणि भूतान्यभिसंतिष्ठंतं संवत्सरं सर्वमात्राभिः स्तौति । पंचारेचक्रे परिवर्तमान इति पंचर्तुतया पंच
 र्तवः संवत्सरस्येति च ब्राह्मणं हेमंत शिशिरयोः समासेन षळर आहुरपि तमिति षळृतुतयाराः प्रत्यृताना भौषट् पुनः सहतेः ।
 द्वादशारं नृहितज्जराय । द्वादशप्रधयश्चक्रमेकमिति मासानां मासामानात्प्रधिः प्रहितो भवति । तस्मिन्त्साकं त्रिंशुतान
 शङ्कवोऽपि ताः षष्टिर्न चलाचलासः । षष्टिश्च हवैत्रीणि च शतानि संवत्सरस्याहोरात्रा इति च ब्राह्मणं समासेन । सप्तशता
 निविंशतिश्च तस्थुः । सप्तचवैशतानि विंशतिश्च संवत्सरस्याहोरात्रा इति च ब्राह्मणं विभागेन विभागेन ॥२४॥ (एकार्थ
 को नुवयः सुपर्णी यदिन्द्रजुष्टो दमूनाः संमातपंतीषिरेणं मरुत्वांति तउ सक्तुमिव तत्सूर्यस्येंद्रेण समीमांतासः कायमानः कनी
 नकेवोपो अदर्शि सुविते विद्याम देवान् आघाद्यौ मेऽदितिरदिति रुतस्मात्त्राहास्यवामस्य सप्तयुंजंति सप्ताविंशतिः) ॥ इति
 निरुक्ते पूर्वषट्के चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥ ४ ॥

॥ सस्त्रिमविंदुच्चरणेनदीनां । संस्त्रातमेधं । वाहिष्ठोवांहवानांस्तोमोदूतोहुंवन्नरा । वोळहतमोहानानांस्तोमोदूतो
 हुवंनरौनरामनुष्यानृत्यंतिकर्मसुदूतो जवतेर्वाद्रवतेर्वावारयतेर्वा । दूतोदेवानामसिमर्त्यानामित्यपिनिगमोभवतिवाव
 शानोवष्टेर्वावाश्यतेर्वा । सप्तस्वसूररुषीर्वावशानइत्यपिनिगमोभवतिवार्यवृणोतेरथापिवरतमं । तद्वार्यवृणीमहेवरिं
 षंगोपयत्यं । तद्वार्यवृणीमहेवर्षिषंगोपायितव्यंगोपायितारोयूयंस्थयुष्मभ्यमितिवांधइत्यन्ननामाध्यानीयंभवति ।
 आमंत्रेभिःसिंचतामद्यमंधः । आसिंचतामत्रैर्मदनीयमंधोऽमत्रंपात्रममाअस्मिन्नदंत्यमापुनरनिर्मितंभवतिपात्रंपानां
 त्तमोऽप्यंधउच्यतेनास्मिन्ध्यानंभवतिनदर्शनमंधंतमइत्यभिभाषतेऽयमपीतरोऽधएतस्मादेव । पश्यदक्षणावन्नविचेत
 दंधइत्यपिनिगमोभवति ॥ १ ॥ असंश्रंतीभूरिंधारेपयस्वती । असज्यमानेइतिवाव्युदस्यंत्यावितिवाबहुधारेउदक
 वत्यौवनुष्यतिर्हतिकर्मानवगतसंस्कारोभवति । वनुयामवनुष्यतइत्यपिनिगमोभवति । दीर्घप्रयज्युमतियोवनुष्यतिव
 यंजयेमपृतनासुदूढ्यः । दीर्घप्रततयज्ञमभिजिगांसतियोवयंतंजयेमपृतनासुदूढ्यदुर्धियंपापधियंपापःपातापेयानांपा
 पत्यमानोऽवाडेवपततीतिवापापत्यतेर्वास्यात्तरुष्यतिरप्येवंकर्मा । इंद्रेणयुजातरुषेमवृत्रमित्यपिनिगमोभवतिभंदना
 भंदतेःस्तुतिकर्मणः । पुरुप्रियोभंदतेधामभिःकविरित्यपिनिगमोभवति । सभंदनाउदियतिंप्रजावतीरितिच । अन्ये
 नमदाहनोयाहितूयं । अन्येनमदहनोगच्छक्षिप्रमाहंसीवभाषमाणेत्यसभ्यभाषणादाहनाइवभवत्येतस्मादाहनःस्याह

षिर्नदोभवति नदतेः स्तुतिकर्मणः । नदस्यमारुधतः कामआगन् । नदनस्यमारुधतः कामआगमत्संरुद्धप्रजननस्य ब्रह्म
चारिण इत्यृषिपुत्र्या विलपितं वेदयन्ते ॥ २ ॥ नयस्यद्यावापृथिवी नधन्वनांतरिक्षं नाद्रयः सोमो अक्षाः । अश्रोतेरित्ये
के । अनुपेगोमान्गोभिरक्षाः सोमो दुग्धाभिरक्षाः । लोपाशः सिंहप्रत्यंचमत्साः । क्षियति निगमः पूर्वः क्षरति निगम उत्त
रइत्येकेऽनुपेगोमान्गोभिर्यदाक्षिर्यत्यथ सोमो दुग्धाभ्यः क्षरति सर्वे क्षियति निगमा इति शाकपूर्णैः श्वात्रमिति क्षिप्रनामा
शुभतनं भवति । सपत्नी त्वरं स्थाजगद्यच्छात्रमग्निरकृणोज्जातवेदाः । सपत्त्रिचेत्वरं स्थावरं जंगमं च यत्तत्क्षिप्रमग्निर
करोज्जातवेदा ऊतिरवनात् । आत्वारथं यथोतय इत्यपि निगमो भवति हासमाने इत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः । वस्त्रकः पङ्क्तिरु
पसर्पदिन्द्रं । पानैरिति वास्पाशनैरिति वास्पर्शनैरिति वा । ससंनपकर्मविदच्छुचंतं । स्वपनमेतन्माध्यमिकं ज्योतिर
नित्यदर्शनं तदिवा विदज्जाज्वल्यमानं । द्विताचसत्तास्वधया च शंभुः । द्वैधंसत्तामध्यमे च स्थान उत्तमे च शंभुः सुखभूः ।
मृगं न ब्रामृगयन्ते । मृगमिव ब्रात्याः प्रैषाः ॥ ३ ॥ वराहो मेघो भवति वराहारः । विध्यद्वराहं तिरो अद्रिमस्तेत्यपि निग
मो भवत्ययमपीतरो वराह एतस्मादेव वरमाहारमाहर्षीरिति च ब्राह्मणं बृहतिमूलानि वरं वरं मूलं बृहतीति वा । वराहमिन्द्र
एमुषमित्यपि निगमो भवत्यंगिरसोऽपि वराहा उच्यन्ते । ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वराहैः । अथाप्येते माध्यमका देवगणा वराह
व उच्यन्ते । पश्यन्निर्णयचक्रानयो दंष्ट्रान्विधावतो वराहून् । स्वसराण्यहानि भवन्ति स्वयं सारीण्यपि वा स्वरादित्यो भव

तिसएनानिसारयति । उस्माइवस्वसराणीत्यपिनिगमोभवतिशर्याअंगुलयोभवन्तिशर्याइषवःशरमय्यःशरःशृणातेः । शर्याभिर्नभरमाणोगभस्त्योरित्यपिनिगमोभवत्यर्कोदेवोभवतियदेनमर्चत्यर्कोमंत्रोभवतियदनेनार्चत्यर्कमन्त्रंभवत्यर्चति भूतान्यर्कोवृक्षोभवतिसवृतःकडुकिम्ना ॥ २४ ॥ गायंतित्वागायत्रिणोऽर्चत्यर्कमर्किणः । ब्रह्माणस्त्वाशतक्रतुद्वंशमिवयेमिरे । गायंतित्वागायत्रिणःप्रार्चतितेऽर्कमर्किणोब्राह्मणास्त्वाशतक्रतुद्वेमिरेवंशमिववंशोवनशयोभवतिवननाच्छ्रयतइतिवापवीरथनेमिर्भवतियद्विपुनातिभूमिं । उतपव्यारथानामाद्रिभिर्दुत्योजसा । तंमरुतःक्षुरपविनाव्ययुरित्यपिनिगमोभवतोवक्षोव्याख्यातंधन्वांतरिक्षंधन्वंत्यस्मादापस्तिरोधन्वातिरोचतइत्यपिनिगमोभवतिसिनमन्त्रंभवतिसिनातिभूतानि । येनस्मासिनंभरथःसखिभ्यइत्यपिनिगमोभवतीत्थामुथेत्येतेनव्याख्यातंसचासहेत्यर्थः । वसुभिःसचाभुवा । वसुभिःसहभुवौचिदितिनिपातोऽनुदात्तःपुरस्तादेवव्याख्यातोऽथापिपशुनामेहभवत्युदात्तश्चिदसिमनासिचितास्त्वयिभोगाश्चेतयसइतिवा आइत्याकारउपसर्गःपुरस्तादेवव्याख्यातोऽथाप्यध्यर्थेदृश्यते । अभ्रआँअपः । अभ्रे आ अपः । अपोऽभ्रेऽधीतिद्युमन्द्योततेर्यशोवान्नंवा । अस्मेद्युमन्मधिरत्नंचधेहि । अस्मासुद्युमन्चरत्नंचधेहि ॥ २४ ॥ पवित्रंपुनातेर्मंत्रःपवित्रमुच्यते । येनदेवाःपवित्रेणात्मानंपुनतेसदेत्यपिनिगमोभवतिरश्मयःपवित्रमुच्यंते । गभस्तिपूतोनृभिरद्रिभिःसुतइत्यपिनिगमोभवत्यापःपवित्रमुच्यंते । शतपवित्राःस्वधयामदंतीर्बहूदकाः । अग्निः

पवित्रमुच्यते वायुः पवित्रमुच्यते सोमः पवित्रमुच्यते सूर्यः पवित्रमुच्यते इंद्रः पवित्रमुच्यते । अग्निः पवित्रं समापुनातु वा
युः सोमः सूर्य इंद्रः पवित्रं ते मापुनं त्वित्यपि निगमो भवति तोदस्तु द्यतेः ॥ १० ॥ पुरुत्वादाश्वान्वोचेऽरिरग्ने तव स्विदा ।
तोदस्येव शरण आमहस्य । बहुदाश्वांस्त्वामेवाभिह्वयाम्यरिरमित्रक्रुच्छतैरीश्वरोऽप्यरिरेतस्मादेव यदन्यदेवत्या अग्रा
वाहुतयो हूयंत इत्येतदृष्ट्वैव मवक्ष्यत् । तोदस्येव शरण आमहस्य । तुदस्येव शरणेऽधि महतः स्वं चाः सुअंचनः । आजुह्वा
नो घृतपृष्ठः स्वं चा इत्यपि निगमो भवति शिपिविष्टो विष्णु रिति विष्णोर्द्वेनामनी भवतः कुत्सितार्थीयं पूर्वं भवतीत्यौपमन्यवः
॥ ११ ॥ किमिच्छेत् विष्णोपरि चक्ष्यं भूत्प्रयद्वक्षो शिपिविष्टो अस्मि । मावर्षो अस्मदपंगूह एतद्यदन्यरूपः समिथेव भूथ ।
किं ते विष्णोऽप्रख्यातमेतद्भवत्यप्रख्यापनीयं यन्नः प्रब्रूषे शेष इव निर्वेष्टितोऽस्मीत्यप्रतिपन्नरश्मि रपिवा प्रशंसानामैवाभिप्रे
तं स्यात् किं ते विष्णोऽप्रख्यातमेतद्भवति प्रख्यापनीयं यदुत्प्रब्रूषे शिपिविष्टोऽस्मीति प्रतिपन्नरश्मिः शिपयोऽन्नरश्मय उच्यंते
तैराविष्टो भवति । मावर्षो अस्मदपंगूह एतत् । वर्ष इति रूपनामवृणोतीति सतो यदन्यरूपः समिथे संग्रामे भवसि संयतर
श्मिस्तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ १२ ॥ प्रतत्ते अद्य शिपिविष्टनामार्यः शंसामिव युनानि विद्वान् । तं त्वांगुणामितवसम
तव्यान्क्षयंतमस्य रजसः पराके । तत्तेऽद्य शिपिविष्टनामार्यः प्रशंसाम्यर्योऽहमस्मीश्वरः स्तोमानामर्यस्त्वमसीति वा तं त्वा
स्तौमितवसमतव्यांस्तवस इति महतो नामधेयं मुदितो भवति निवसंतमस्य रजसः पराके पराक्रांते । आघृणिरागतहृणिः । आ

घृणेसंसंचावहै । आगतहणेसंसेवावहैपृथुजयाःपृथुजवः । पृथुजयाअमिनादायुर्दस्योः । प्रामापयदार्युदस्योः ॥ ९ ॥
 अग्निनरोदीधितिभिररण्योर्हस्तच्युतीजनयंतप्रशस्तं । दूरेदृशंगृहपतिमथर्यु । दीधितयोऽगुलयोभवन्तिधीयन्तेकर्मस्वर
 णीप्रत्यृतएनेअग्निःसमरणाज्जायतइतिवाहस्तच्युतीहस्तप्रच्युत्याजनयंतप्रशस्तंदूरेदर्शनंगृहपतिमतनवंतं ॥ १० ॥
 एकयाप्रतिधापिबत्साकंसरांसित्रिंशतं । इंद्रःसोमस्यकाणुका । एकेनप्रतिधानेनापिबत्साकंसहेत्यर्थेइंद्रःसोमस्यकाणु
 काकांतकानीतिवाक्रांतकानीतिवाकृतकानीतिवैद्रःसोमस्यकांतइतिवाकणेघातइतिवाकणेहतःकांतिहतस्तत्रैतद्याज्ञि
 कावेदयंतैत्रिंशदुक्थपात्राणिमाध्यंदिनेसवनएकदेवतानितान्येतस्मिन्कालेएकेनप्रतिधानेनपिबन्तितान्यत्रसरांस्यु
 च्यंतैत्रिंशदपरपक्षस्याहोरात्रास्त्रिंशत्पूर्वपक्षस्येतिनैरुक्तास्तद्याएताश्चांद्रमस्यआगामिन्यआपोभवन्तिरश्मयस्ताअपरप
 क्षेपिबन्तितथापिनिगमोभवतियमक्षितमक्षितयःपिबन्तीतितंपूर्वपक्षआप्याययंतितथापिनिगमोभवतियथादेवाअंशु
 माप्याययन्तीत्यध्रिगुर्मत्रोभवतिगव्यधिकृतत्वादपिवाप्रशासनमेवाभिप्रेतंस्यात्तच्छब्दवत्त्वादध्रिगोशमीध्वंसुशमिश
 मीध्वंशमीध्वमध्रिगवित्यग्निरण्यध्रिगुरुच्यते । तुभ्यंश्चोतंत्यध्रिगोशचीवोऽधृतगमनकर्मवन्निद्रोप्यध्रिगुरुच्यते ।
 अध्रिगवओहमिंद्रायेत्यपिनिगमोभवत्यांगूषःस्तोमआघोषः । एनांगूषेणवयमिंद्रवन्तः । अनेनस्तोमेनवयमिंद्रवन्तः
 ॥ ११ ॥ आपांतमन्युस्तृपलप्रभर्माधुनिःशिमीवाञ्छरुमाँक्रजीषी । सोमोविश्वान्यतसावनानिनावार्गिंद्रप्रतिमाना

निदेभुः । आपातितमन्युस्तृप्रप्रहारीक्षिप्रप्रहारीसृप्रप्रहारीसोमोवेंद्रोवाधुनिधूनोतेः शिमीतिकसनामशमयतेवाशक्रोते
 वैर्जीषीसोमोयत्सोमस्यपूयमानस्यातिरिच्यतेतद्वृजीषमपार्जितंभवतितेनर्जीषीसोमोथाप्यैद्रोनिगमोभवयृत्यजीषीवज्री
 तिहयोरस्यसभागोधानाश्चेतिधानाभ्राष्ट्रेहिताभवन्तिफलेहिताभवन्तीतिवाबब्धांतेहरीधानाउपक्रुजीषंजिघ्रतामित्य
 पिनिगमोभवत्यादिनाभ्यासेनोपहितेनोपधामादत्तैवभस्तिरत्तिकर्मासोमःसर्वाण्यतसानिवनानिनावार्गिंद्रंप्रतिमाना
 निदभ्रुवंतियैरेनंप्रतिमिमतेनैनंतानिदभ्रुवंत्यर्वागेवैनमप्राप्यविनश्यंतीतींद्रप्रधानेत्येकैर्नैघंटुकंसोमकर्मोभयप्रधानेत्य
 परंश्मशाशुअश्रुतइतिवाश्माश्रुतइतिवा । अवश्मशारुध्रुवाः । अवारुधच्छशावारिति ॥ १२ ॥ उर्वश्यप्सराउर्व
 भ्यश्रुतऊरुभ्यामश्रुतउरुर्वाविशोऽस्याअप्सराअप्सारिण्यपिवाप्सइतिरूपनामाप्सातेरप्सानीयंभवत्यादर्शनीयंव्याप
 नीयंवास्पष्टंदर्शनायेतिशाकपूर्णिर्यदप्सइत्यभक्षस्याप्सोनामेतिव्यापिनस्तद्राभवतिरूपवतीतदनयात्तमितिवातदस्यै
 दत्तमितिवातस्यादर्शनान्मित्रावरुणयोरेतश्चस्कंदंतदभिवादिन्येषर्भवति ॥ १३ ॥ उतासिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्वश्या
 ब्रह्मन्मनसोऽधिजातः । द्रुप्संस्कन्नं ब्रह्मणादैव्येनविश्वेदेवाःपुष्करेत्वाददंत । अप्यसिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्वश्याब्रह्म
 न्मनसोऽधिजातोद्रुप्संस्कन्नं ब्रह्मणादैव्येनद्रुप्सःसंभृतप्सानीयोभवतिसर्वेदेवाःपुष्करेत्वाधारयंतपुष्करमंतरिक्षंपो
 पतिभूतान्युदकंपुष्करं पूजाकरंपूजयितव्यंवैदमपीतरत्पुष्करमेतस्मादेवपुष्करंवपुष्करंवापुष्पंपुष्पतेर्वयुनंवेतैःकांतिर्वा

निरुक्त
॥२६॥

प्रज्ञावा ॥ १४ ॥ सइत्तमोऽवयुनंततन्वत्सूर्येणवयुनंवच्चकार । सतमोऽप्रज्ञानंततन्वत्सतंसूर्येणप्रज्ञानवच्चकारवाज
पस्त्यंवाजपतनं । सनेमवाजपस्त्यमित्यपिनिगमोभवतिवाजगन्ध्यंगध्यत्युत्तरपदं । अश्यामवाजगन्ध्यमित्यपिनिग
मोभवतिगन्ध्यंगृह्णातेः । ऋज्रावाजंनगन्ध्ययुषूषन्नित्यपिनिगमोभवतिगन्ध्यतिर्मिश्रीभावकर्मा । आगधितापरिगधि
तेत्यपिनिगमोभवतिकौरयाणःकृतयानः । पाकस्थामाकौरयाणइत्यपिनिगमोभवतिताौरयाणस्तूर्णयानः । सुतौ
रयाणउपयाहियज्ञं । मरुद्भिरिंद्रसखिभिःसजोषाइत्यपिनिगमोभवत्यहयाणोहीतयानः । अनुष्ठुयाकृणुह्यहयाणेत्य
पिनिगमोभवतिहरयाणोहरमाणयानः । रजतंहरयाणइत्यपिनिगमोभवति । यआरितःकर्मणिकर्मणिस्थिरः ।
प्रत्युतःस्तोमान्ब्रंदीब्रंदतेर्मृदूभावकर्मणः ॥ १५ ॥ नियद्वृणक्षिंश्वसनस्यमूर्धनिशुष्णस्यचिद्वृदिनोरोरुवद्वना । निवृ
णक्षियच्छसनस्यमूर्धनिशब्दकारिणःशुष्णस्यादित्यस्यचशोषयितूरोरूयमाणौवनानीतिवावधेनेतिवा । अब्रदंतवीळि
तेत्यपिनिगमोभवतिवीळयतिश्चब्रीडयतिश्चसंस्तंभकर्माणौपूर्वेणसंप्रयुज्येतेनिष्पपीस्त्रीकामोभवतिविनिर्गतपसाःपसः
सपतेःस्पृशतिकर्मणः । मानौमधेवनिष्पपीपरादाः । सयथाधनानिविनाशयतिमानस्त्वंतथापरादास्तूर्णाशमुदकंभ
वतितूर्णमश्रुते । तूर्णाशनगिरेरधीत्यपिनिगमोभवतिक्षुंपमहिच्छत्रकंभवतियत्क्षुभ्यते ॥ १६ ॥ कदामर्तमराधसंप
दाक्षुंपमिवस्फुरत् । कदानःशुश्रवद्भिरिंद्रौअंग । कदामर्तमनाराधयंतपादेनक्षुंपमिवावस्फुरिष्यतिकदानःश्रोष्य

पूर्वप.
अ. ५

॥२६॥

तिचगिरिंद्रोअंगांगेतिक्षिप्रनामाचितमेवांकितंभवतिनिचुंपुणःसोमोनिचांतपृणोनिचमनेनप्रीणाति ॥ १७ ॥ पत्नी
वंतःसुताइमउशंतोयंतिवीतये । अपांजग्मिर्निचुंपुणः । पत्नीवंतःसुताइमैऽद्भिःसोमाःकामयमानायंतिवीतयेपाना
यापांगंतानिचुंपुणःसमुद्रोऽपिनिचुंपुणउच्यतेनिचमनेनपूर्यतेऽवभृथोऽपिनिचुंपुणउच्यतेनीचैरस्मिन्करणंतिनीचैर्दध
तीतिवा । अवभृथनिचुंपुणेत्यपिनिगमोभवतिनिचुंपुणनिचुंकुणेतिचंपदिगंतुर्भवतियत्पद्यते ॥ १८ ॥ सुगुरसत्सुहि
रण्यःस्वश्वोबृहदस्मैवयइंद्रोदधाति । यस्त्वायंतंवसुनाप्रातरित्वोमुक्षीजयेवपदिमुत्सिनाति । सुगुर्भवतिसुहिरण्यः
स्वश्वोमहच्चास्मैवयइंद्रोदधातियस्त्वायंतमन्नेनप्रातरागामिन्नतिथे । मुक्षीजयेवपदिमुत्सिनाति । कुमारोमुक्षीजामो
चनाच्चसयनाच्चततनाच्चपादुःपद्यते । आविःस्वःकृणुतेगूहतेबुसंसपादुरस्यनिर्णिजोनमुच्यते । आविःकुरुतेभास
मादित्योगूहतेबुसंबुसमित्युदकनामब्रवीतेःशब्दकर्मणोभ्रंशतेवायद्वर्षन्पातयत्युदकंरश्मिभिस्तत्प्रत्यादत्ते ॥ १९ ॥
वृकश्चंद्रमाभवतिविवृतज्योतिष्कोवाविकृतज्योतिष्कोवाविक्रांतज्योतिष्कोवा ॥ २० ॥ अरुणोमासकृद्वृकःपथायंतं
ददर्शहि । उज्जिहीतेनिचाय्यातष्टेवपृष्ठ्यामयीवित्तमेअस्यरोदसी । अरुणआरोचनोमासकृन्मासानांचार्धमासानां
चकर्ताभवतिचंद्रमावृकःपथायंतंददर्शनक्षत्रगणमभिजिहीतेनिचाय्ययेनयेनयोक्ष्यमाणोभवतिचंद्रमास्तक्ष्णुवन्निवपृ
ष्ठरोगीजानीतमेऽस्यद्यावापृथिव्यावित्यादित्योऽपिवृकउच्यतेयदावृंके । अजोहवीदश्विनावर्तिकावामास्त्रोयत्सीम

मुंचतंवृकस्य । आह्वयदुषाअश्विनावादित्येनाभिग्रस्तातामश्विनौप्रमुमुचतुरित्याख्यानैश्वापिवृकउच्यतेविकर्तनात् ।
 वृकश्चिदस्यवारुणउरामथिः । उरणमथिः । उरणऊर्णावान्भवत्यूर्णापुनर्वृणोतेरूणोतेर्वावृद्धवाशिन्यपिवृकयुच्यते
 शतंमेषान्वृकयेचक्षदानमृज्राश्वंतंपितांधंचकारेत्यपिनिगमोभवतिजोषवाकमित्यविज्ञातनामधेयंजोषयितव्यंभवति
 ॥ २१ ॥ यइंद्राग्नीसुतेषुवांस्तवृत्तेष्वृतावृधा । जोषवाकंवदतःपञ्चहोषिणानदेवाभुसथश्चन । यइंद्राग्नीसुतेषुवांसोमे
 षुस्तौतितस्याश्रीथोऽथयोऽयंजोषवाकंवदतिविजंजपःप्रार्जितहोषिणौनदेवौतस्याश्रीथःकृत्तिःकृततेर्यशोवान्नंवा । म
 हीवकृत्तिःशरणातइंद्र । सुमहत्तइन्द्रशरणमंतरिक्षेकृत्तिरिवेतीयमपीतराकृत्तिरेतस्मादेवसूत्रमय्युपमार्थेवा । कृत्तिं
 वसानआचरपिनाकंबिभ्रदागहीत्यपिनिगमोभवतिश्वघ्नीकितवोभवतिस्वंहंतिस्वंपुनराश्रितंभवति । कृतंनश्वघ्नीवि
 चिनोतिदेवने । कृतमिवश्वघ्नीविचिनोतिदेवनेकितवःकितवास्तीतिशब्दानुकृतिःकृतवान्वाशीर्नामकःसममितिपरि
 ग्रहार्थीयंसर्वनामानुदात्तं ॥ २२ ॥ मानःसमस्यदूह्यः१परिद्वेषसोअंहतिः । ऊर्मिर्ननावमावधीत् । मानःसर्वस्यदुर्धि
 यःपापधियःसर्वतोद्वेषसोऽहतिरूर्मिरिवनावमावधीदूर्मिरूणोतेर्नौःप्रणोत्तव्याभवतिनमतेर्वातत्कथमनुदात्तप्रकृति
 नामस्यादृष्टव्ययंतुभवत्युतोसमस्मिन्नाशिशिहिनोवसोइतिसप्तम्यांशिशितीर्दानकर्मा । उरुष्याणोअघायतःसमस्मा
 दितिपंचम्यामुरुष्यतीरक्षाकर्माथापिप्रथमाबहुवचनेनभंतामन्यकेसमे ॥ २३ ॥ हविषाज्जारोअपांपिपतिपपुर्निरा ।

पिताकुटस्यचर्षणिः । हविषापांजरयितापिपतिपपुरिरितिपृणातिनिगमौवाप्रीणातिनिगमौवापिताकृतस्यकर्मणश्चा
यितादित्यःशंबइतिवज्रनामशमयतेर्वाशातयतेर्वा । उग्रोयःशंबःपुरुहूततेनेत्यपिनिगमोभवतिकेपयःकपूयाभवतिकपू
यमितिपुनातिकर्मकुत्सितंदुष्पूयंभवति ॥ २४ ॥ पृथक्प्रायन्पृथक्प्रथतेःप्रथमादेवहूतयोऽकृण्वतश्रवस्यानिदुष्टरा । नयेशेकुर्यज्ञि
यांनावमारुहमीमैवतेन्यविशंतकेपयः । पृथक्प्रायन्पृथक्प्रथतेःप्रथमादेवहूतयोदेवानाह्वयंताकुर्वतःश्रवणीथानिय
शांसिदुरनुकराण्यन्यैर्येऽशक्नुवन्त्यज्ञियांनावमारोढुमथयेनाशक्नुवन्त्यज्ञियांनावमारोढुमीमैवतेन्यविशंतैहैवतेन्यविशं
तक्रुणेहैवतेन्यविशंतास्मिन्नेवलोकइतिवेर्मइतिबाहुनामसमीरिततरोभवति । एताविश्वासवनातूतुमाकृषेस्वयंसूनोस
हसोयानिदधिषे । एतानिसर्वाणिस्थानानितूर्णमुपाकुरुषेस्वयंबलस्यपुत्रयानिधत्स्वासत्रमंहसस्त्राणंधनुर्वाकवचंवाक
वचंकुअंचितंभवतिकांचितंभवतिकायेऽचितंभवतीतिवा ॥ २५ ॥ प्रीणीताश्वान्हितंजयाथस्वस्तिवाहंरथमित्कृणु
ध्वं । द्रोणाहावमवतमश्मचक्रमंसत्रकोशंसिंचतानृपाणं । प्रीणीताश्वान्तुहितंजयथजयनंबोहितमस्तुस्वस्तिवाहनंर
थंकुरुध्वंद्रोणाहावंद्रोणंद्रुममयंभवत्याहावआह्वानादावहआवहनादवतोऽवातितोमहान्भवत्यश्मचक्रमशनचक्रमस
नचक्रमितिवांसत्रकोशमंसत्राणिवःकोशस्थानीयानिसंतुकोशःकुष्णातेर्विकुषितोभवत्ययमपीतरःकोशएतस्मादेवसंच
यआचितमात्रोमहान्भवतिसिंचतनृपाणंनरपाणंकूपकर्मणासंग्राममुपमिमीतैकाकुदंताल्वित्याचक्षतेजिह्वाकोकुवासा

स्मिन्धीयते जिह्वा को कुवा को कूयमाना वर्णाद्भुदतीति वा को कूयते वा स्याच्छब्दकर्मणो जिह्वा जो हुवा तालुतरते स्तीर्णतममं
 गलतते वा स्याद्विपरीताद्यथा तलल्लतेत्यविपर्ययः ॥ २९ ॥ सुदेवो असिवरुणयस्य ते सप्तसिन्धवः । अनुक्षरं तिकाकुदं
 सूर्यसुषिरामिव । सुदेवस्त्वं कल्याणदेवः कमनीयदेवो वा भवसिवरुणयस्य ते सप्तसिन्धवः सिंधुः स्रवणाद्यस्य ते सप्तस्रोतां
 सितानिते काकुदमनुक्षरं तिसूर्मिकल्याणोर्मिः स्रोतः सुषिरमनुयथा बीरिटं तैटीकिरंतरिक्षमेव माह पूर्ववयते रुत्तरमिरतेर्व
 यांसीरंत्यस्मिन्भांसिवा तदेतस्यामृच्युदाहरंत्यपि निगमो भवति ॥ ३० ॥ प्रवावृजे सुप्रया बर्हिरेषामाविशपती वबीरि
 टइयाते । विशामुक्तोरुषसः पूर्वहूतौ वायुः पूषा स्वस्त्येन नियुत्वान् । प्रवृज्यते सुप्रायणं बर्हिरेषामेयाते सर्वस्य पातारौ वा
 पालयितारौ वा बीरिटमंतरिक्षं भियो वा भासो वा ततिरपि बोपमार्थे स्यात्सर्वपती इव राजानौ बीरिटे गणे मनुष्याणां रात्र्या
 विवासे पूर्वस्यामभिहूतौ वायुश्च नियुत्वान् पूषा च स्वस्त्ययनाय नियुत्वान्नियुतोऽस्याश्वानियुतो नियमना द्वा नियोजना द्वा
 ऽच्छाभेराप्तुमिति शाकपूणिः परींसीमिति व्याख्याता एनमेनामस्या अस्येत्येतेन व्याख्यातं सृणिरंकुशो भवति सरणादंकु
 शोऽचते राकुचितो भवतीति वा नेदीय इत्सृण्यः पक्रमेयादित्यपि निगमो भवत्यंतिकतममंकुशादायात्पक्रमौषधमागच्छ
 त्वित्यागच्छत्विति ॥ ३१ ॥ (सस्त्रिमसश्चंती नयस्य वराहो गायंतित्वापवित्रं पुरुत्वा किमिच्छेत्तत्तैऽग्निं नर एकया

पांतमन्युरुर्वश्यप्सराउतासिसइन्नियत्कदामर्तपत्नीवंतःसुगुरसद्वृकश्चंद्रमांअरुणोमायइंद्राग्नीमानःसमस्यहविषाजा
रःपृथक्प्रायन्प्रीणीताश्वान्सुदेवःप्रवावृजेऽष्टाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ४४ ॥

॥ त्वमग्नेद्युभिस्त्वमांशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस्परि । त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वनृणानृपतेजायसेशुचिः ।
त्वमग्नेद्युभिरहोभिस्त्वमांशुशुक्षणिराशुइतिचशुइतिचक्षिप्रनामनीभवतःक्षणिरुत्तरःक्षणोतेराशुशुचाक्षणोतीतिवास
नोतीतिवाशुकशोचतेःपंचम्यर्थेवाप्रथमातथाहिवाक्यसंयोगादित्याकारउपसर्गःपुरस्ताच्चिकीर्षितजउत्तरआशुशो
चयिषुरितिशुचिःशोचतेर्ज्वलतिकर्मणोऽयमपीतरःशुचिरेतस्मादेवनिष्पिक्तमस्मात्पापकमितिनैरुक्ताः । इंद्राशां
भ्यस्परिसर्वाभ्योअभयंकरत् । आशादिशोभवंत्यासदनादाशाउपदिशोभवंत्यभ्यशनात्काशिर्मुष्टिःप्रकाशनान्मुष्टि
मोचनाद्वामोषणाद्वामोहनाद्वा । इमेचिदिंद्रोदसीअपारेयत्संगृभ्णामघवन्काशिरित्ते । इमेचिदिंद्रोदसीरोधसी
द्यावापृथिव्यौविरोधनाद्रोधःकूलंनिरुणद्धिस्रोतःकूलंरुजतोर्विपरीताल्लोष्ठोऽविपर्ययेणापारेदूरपारेयत्संगृभ्णासिमघ
वन्काशिस्तेमहान् । अहस्तमिंद्रसंपिणकुणारुं । अहस्तमिंद्रकृत्वासंपिण्डिपरिक्रणनंमेघं ॥ ॥ अलातृणोवलइंद्रव्र
जोगोःपुराहतोर्भयमानोव्यार । सुगान्पथोअकृणोन्निरजेगाःप्रावन्वाणीःपुरुहूतंधमंतीः । अलातृणोऽलमातर्दना
मेघोवलोवृणोतेर्ब्रजोव्रजत्यंतरिक्षेगोरेतस्यामाध्यमिकायावाचःपुराहननाद्भयमानोव्यार । सुगान्पथोअकृणोन्निरजे

गाः । सुगमनान्पथोऽकरोन्निर्गमनायगवां । प्रावन्वाणीः पुरुहूतंधमैतीः । आपोवावहनाद्वाचोवावदनाद्बहुभिराहूत
मुदकं भवति धमतिर्गतिकर्मा ॥ २९ ॥ उद्धृहरक्षः सहमूलमिंद्रवृश्चामध्यं प्रत्यग्रं शृणीहि । आकीर्तः सललूकं च कथं ब्रह्मद्वि
षेत पुंषि हेति मस्य । उद्धररक्षः सहमूलमिंद्रमूलं मोचनाद्वा मोषणाद्वा मोहनाद्वा वृश्चामध्यं प्रतिशृणीह्यग्रं मग्रमागतं भवत्या
कियतो देशात्सललूकं सलुब्धं भवति पापकमिति नैरुक्ताः सररूकं वास्यात्सर्तेरभ्यस्तात्तपुषिस्तपते हेति हतेः । त्यंचिदित्था
कत्पयं शयानं । सुखपयसं सुखमस्य पयः । विस्नुह आपो भवंति विस्त्रवणात् । वया इव रुरुहुः सप्त विस्नुह इत्यपि निगमो
भवति वीरुधोषधयो भवंति विरोहणात् । वीरुधः पारयिष्णव इत्यपि निगमो भवति नक्षदाभमश्रुवानदाभमभ्यशने
नदभ्नोतीति । नक्षदाभं ततुरिं पर्वतेष्ठा मित्यपि निगमो भवत्यस्कृधोयुरकृध्वायुः कृध्विति ह्रस्वनामनिकृत्तं भवति । यो
अस्कृधोयुरजरः स्वर्वानित्यपि निगमो भवति निशुंभानिश्रथ्यहारिणः ॥ ३० ॥ आजार्सः पूषणं रथे निशुंभास्ते जनश्रियं ।
देवं वंहंतु बिभ्रतः । आवहंतु वजाः पूषणं रथे निःश्रथ्याहारिणस्ते जनश्रियं जातश्रियं बृबदुक्थो महदुक्थो वक्तव्यमस्मा उक्थ
मिति बृबदुक्थो वा । बृबदुक्थं हवामह इत्यपि निगमो भवत्यदूदरः सोमो मृदूदरो मृदुरुदरेष्विति वा । ऋदूदरेण सख्या
सचेयेत्यपि निगमो भवत्यदूपे इत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः पुलुकामः पुरुकामः । पुलुकामो हि मर्त्य इत्यपि निगमो भवत्यसि
न्वती असंखादंत्यौ । असिन्वती वप्सती भूर्यत्त इत्यपि निगमो भवति कपनाः कंपनाः क्रिमयो भवंति । मोषथा वृक्षं कपने

ववेधसइत्यपिनिगमोभवतिभाक्कुजीकःप्रसिद्धभाः । धूमकेतुःसमिधाभाक्कुजीकइत्यपिनिगमोभवतिरुजानानद्योभवं
तिरुजंतिकूलानि । संरुजानाःपिपिषइंद्रशत्रुरित्यपिनिगमोभवतिजूर्णिर्जवतेर्वाद्रवतेर्वादूनोतेर्वा । क्षिप्ताजूर्णिर्नव
क्षतीत्यपिनिगमोभवति । परिघंसमोमनावांवयोऽगात् । पर्यगाद्वांग्रंसमहरवनायान्नं ॥ ३ ॥ उपलप्रक्षिण्युपले
षुप्रक्षिणात्युपलप्रक्षेपिणीवैद्रक्षीन्पप्रच्छदुर्भिक्षेकेनजीवतीतितेषामेकःप्रत्युवाचशकटःशाकिनीगावोजालमस्यंदनं
नमुदधिःपर्वतोराजादुर्भिक्षेनववृत्तयइतिसानिगदव्याख्याता ॥ ४ ॥ कारुरहंततोभिषगुपलप्रक्षिणीनना । नाना
धियोवसूयवोऽनुगाइवतस्थिर्मेद्रायेंदोपरिस्त्रव । कारुरहमस्मिकर्त्तास्तोमानांततोभिषक्ततइतिसंताननामपितुर्वापु
त्रस्यवोपलप्रक्षिणीसक्तुकारिकाननानमतेर्मातावादुहितावानानाधियोनानाकर्माणोवसूयवोवसुकामाअन्वास्थिता
स्मोगावइवलोकमिंद्रायेंदोपरिस्त्रवेत्यध्येषणा । आसीनऊर्ध्वामुपसिक्षिणात्युपस्थेप्रकलविद्वणिर्भवतिकलाश्चवे
दप्रकलाश्च । दुर्मित्रासःप्रकलविन्मिमानाइत्यपिनिगमोभवत्यभ्यर्धयज्वाभ्यर्धयन्यजति । सिपक्तिपूषाअभ्यर्धयज्वे
त्यपिनिगमोभवतीक्षईशिषे । ईक्षेहिवस्वउभयस्यराजनित्यपिनिगमोभवतिक्षोणस्यक्षयणस्य । महःक्षोणस्याश्वि
नाकण्वायेत्यपिनिगमोभवति ॥ ५ ॥ अस्मेतेबन्धुः । वयमित्यर्थः । अस्मेयातंनासत्यासजोषाः । अस्मानित्यर्थः ।
अस्मेसमानेभिर्वृषभपौस्यैभिः । अस्माभिरित्यर्थः । अस्मेप्रयधिमघवन्नृजीपिन् । अस्मभ्यमित्यर्थः । अस्मेआराच्चि

द्वेषः सनुतयुयोतु । अस्मदित्यर्थः । ऊर्वइवपप्रथेकामो अस्मे । अस्माकमित्यर्थः । अस्मेधत्तवसवोवसूनि । अस्मास्वित्यर्थः । पाथोऽतरिक्षं पथाव्याख्यातं । इयेनो न दीयन्नन्वेति पाथ इत्यपि निगमो भवत्युदकमपि पाथ उच्यते पानात् । आचष्ट आसां पाथो न दीनामित्यपि निगमो भवत्यन्नमपि पाथ उच्यते पानादेव । देवानां पाथ उपवक्षि विद्वानित्यपि निगमो भवति सवीमनिप्रसवे । देवस्य वयं सवितुः सवीमनीत्यपि निगमो भवति सप्रथाः सर्वतः पृथुः । त्वमग्ने सप्रथा असीत्यपि निगमो भवति विदधानि वेदनानि । विदधानि प्रचोदयन्नित्यपि निगमो भवति ॥ ७ ॥ श्रायंत इव सूर्य विश्वे दिंद्रस्य भक्षत । वसूनि जाते जनमान ओजसा प्रतिभागं न दीधिम । समाश्रिताः सूर्यमुपतिष्ठंतेऽपि वोपमार्थे स्यात्सूर्यमिवेंद्रमुपतिष्ठंत इति सर्वाणींद्रस्य धनानि विभक्ष्यमाणाः स यथा धनानि विभजति जाते च जनिष्यमाणे च तं वयं भागमनुध्यायामौजसा बलेनौज ओजतेर्वोजतेर्वा शीराः श्रयणाद्वा श्रपणाद्वाथेयमितरा शीराशास्तेः । इंद्राय गाव आशिरमित्यपि निगमो भवति सामे सत्या शीर्देवेष्विति च । यदा ते मर्तो अनुभोगमानुळादि द्वसिष्ठोषधीरजीगः । यदा ते मर्तो भोगमन्वापदथ ग्रसितृतम ओषधीरगारीर्जिगर्तिर्गिरतिकर्मा वा गृणातिकर्मा वा गृह्णातिकर्मा वा । मूरा अमूर न वयं चिकित्वो महित्वमग्ने त्वमंगवित्से । मूढा वयं स्मोऽमूढस्त्वमसि न वयं विद्मो महत्त्वं मग्ने त्वं तु वेत्थ शशमानः शंसमानः । योवां यज्ञैः शशमानो ह दाशतीत्यपि निगमो भवति । देवो देवाच्या कृपा । देवो देवान्प्रत्यक्तया कृपा कृक्कृपतेर्वा कल्पतेर्वा ॥ ८ ॥ अश्रवं हि भूरि

दावत्तरावांविजामातुरुतवाधास्यालात् । अथासोमस्यप्रयतीयुवभ्यामिन्द्राग्नीस्तोमंजनयामिनव्यं । अश्रौषंहिबहुदा
तृतरौवांविजामातुरसुसमाप्ताज्जामातुर्विजामातेतिश्वदाक्षिणाजाःक्रीतापतिमाचक्षतेऽसुसमाप्तइववरोऽभिप्रेतो
जामाताजाअपत्यंतन्निर्मातोतवाधास्यालादपिचस्यालात्स्यालआसन्नःसंयोगेनेतिनैदानाःस्याल्लाजानावपतीतिवाला
जालाजतेःस्यंशूर्पस्यतेःशूर्पमशनपवनंशृणातेर्वाऽथसोमस्यप्रदानेनयुवाभ्यामिन्द्राग्नीस्तोमंजनयामिनव्यं । नवतरमोमा
सइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः ॥ ॥ सोमानंस्वरणंकृणुहिब्रह्मणस्पते । कक्षीवंतंयऔशिजः । सोमानंसोतारंप्रका
शनवन्तंकुरुब्रह्मणस्पतेकक्षीवंतमिवयऔशिजःकक्षीवान्कक्ष्यावानौशिजउशिजःपुत्रउशिग्वष्टेःकान्तिकर्मणोऽपित्व
यमनुष्यकक्षएवाभिप्रेतःस्यात्तंसोमानंसोतारंमाप्रकाशनवन्तंकुरुब्रह्मणस्पते ॥ ॥ इन्द्रासोमासमघशंसमभ्यं
घंतपुंर्ययस्तुचरुरग्निवाँइव । ब्रह्मद्विषेक्रव्यादेघोरचक्षसेद्वेषोधत्तमनवायंकिमीदिने । इन्द्रासोमावघस्यशंसितारमघं
हन्तेर्निर्हंसितोपसर्गआहन्तीतिपुस्तपतेश्वरुर्मृच्चयोभवतिचरतेर्वासमुच्चरन्त्यस्मादापोब्रह्मद्विषेब्राह्मणद्वेष्ट्रैक्रव्यादेक्र
व्यमदतेघोरचक्षसेघोरख्यानायक्रव्यंविकृत्ताज्जायतइतिनैरुक्ताद्वेषोधत्तमनवायमनवयवंयदन्येनव्यवेयुरद्वेषसइति
वाकिमीदिनेकिमिदानीमितिचरतेकिमिदंकिमिदमितिवापिशुनायचरतेपिशुनःपिंशतेर्विपिंशतीति ॥ ॥ कृणु
ष्वपाजःप्रसितिंनपृथ्वीयाहिराजैवामवाँइभेन । तृष्वीमनुप्रसितिंद्रूणानोऽस्तासिविध्यरक्षसस्तपिष्ठैः । कुरुष्वपाजः

पाजःपालनात्प्रसितिमिवपृथ्वीप्रसितिःप्रसयनात्तंतुर्वाजालंवायाहिराजेवामात्यवानभ्यमनवान्त्स्ववान्वेराभृतागणे
 नंगतभयेनहस्तिनेतिवातृष्यानुप्रसित्याद्रूणानस्तृष्वीतिक्षिप्रनामंतरतेर्वात्वरतेर्वासितासिविध्यरक्षसस्तपिष्ठैस्तप्ततमै
 स्तप्ततमैःप्रपिष्टतमैरितिवा । यस्तेगर्भममीवादुर्णामायोनिमाशये । अमीवाभ्यमनेनव्याख्यातोदुर्णामाक्रिमिर्भव
 तिपापनामाक्रिमिःक्रव्येमेद्यतिक्रमतेर्वास्यात्सरणकर्मणःक्रामतेर्वा । अतिक्रामन्तोदुरितानिविश्वा । अतिक्रममा
 णादुर्गतिगमनानिसर्वाण्यप्वायदेनयाविद्धोऽपवीयतेव्याधिर्वाभयंवा । अप्वेपरेहीत्यपिनिगमोभवत्यमतिरमामयी
 मतिरात्ममयी । ऊर्ध्वायस्यामतिर्भाअदिद्युतत्सवीमनीत्यपिनिगमोभवतिश्रुष्टीतिक्षिप्रनामाशुअष्टीति ॥ १२ ॥ तां
 अध्वरउशतोयक्ष्यन्नेश्रुष्टीभगंनासत्यापुरंधिं । तानध्वरेयज्ञउशतःकामयमानान्यजाग्नेश्रुष्टीभगंनासत्यौचाश्विनौस
 त्यावेवनासत्यावित्यौर्णवाभःसत्यस्यप्रणेतारावित्याग्रायणौनासिकाप्रभवौबभूवतुरितिवापुरन्धिर्बहुधीस्तत्कःपुरन्धि
 र्भगःपुरस्तात्तस्यान्वादेशइत्येकमिन्द्रइत्यपरंसबहुकर्मतमःपुरांचदारयितृतमोवरुणइत्यपरंतंप्रज्ञयास्तौति । इमामूनु
 कवितमस्यमायामित्यपिनिगमोभवतिरुशदिति वर्णनामरोचतेर्ज्वलतिकर्मणः । समिद्धस्यरुशददर्शिपाजइत्यपिनिगमो
 भवति ॥ १३ ॥ अस्तिहिवःसजात्यरिशादसोदेवासोऽअस्त्याप्यं । अस्तिहिवःसमानजातितारेशयदारिणोदेवा
 अस्त्याप्यमाप्यमाप्नोतेःसुदत्रःकल्याणदानः । त्वष्टासुदत्रोविदधातुरायइत्यपिनिगमोभवतिसुविदत्रःकल्याणवि

द्यः । आग्नेयाहिसुविदत्रेभिरर्वाडित्यपिनिगमोभवत्यानुषगितिनामानुपूर्वस्यानुषक्तंभवति । स्तृणन्तिबर्हिर्वा
नुषगित्यपिनिगमोभवतितुर्वणिस्तूर्णवनिः । सतुर्वणिर्महाँअरेणुपौस्यइत्यपिनिगमोभवतिगिर्वणादेवोभवतिगीर्भि
रेनंवनयन्ति । जुष्टंगिर्वणसेबृहदित्यपिनिगमोभवति ॥ २४ ॥ असूर्तेसूर्तेरजसिनिषत्तेयेभूतानिसमकृण्वन्निमानि ।
असुसमीरिताःसुसमीरितेवातसमीरितामाध्यमकादेवगणायेरसेनपृथिवीतर्पयंतोभूतानिचकुर्वन्तितआयजंतेत्यति
क्रांतंप्रतिवचनं । अम्यक्सातइन्द्रक्रुष्टिः । अमाक्तेतिवाभ्यक्तेतिवा । यादृश्मिन्धायितमपस्ययाविदत् ।
यादृशेऽधायितमपस्ययाविदत् । उस्त्रःपितेवजारयार्थियज्ञैः । उस्त्रइवगोपिताजायियज्ञैः ॥ २५ ॥ प्रवो
ऽच्छाजुजुषाणासौअस्थुरभूतविश्वेअग्रियोतवाजाः । प्रास्थुर्वोजोषयमाणाअभवतसर्वेऽग्रगमनेनेतिवाग्ररणेने
तिवाग्रसंपादिनइतिवापिवाग्रमित्येतदनर्थकमुपबंधमाददीत । अद्धीदिंद्रप्रस्थितेमाहुवींषिचनोदधिष्वपचतोत
सोमं । अद्धीन्द्रप्रस्थितानीमानिहवींषिचनोदधिष्वचनइत्यन्ननामपचतिर्नामीभूतस्तंमेदस्तःप्रतिपचताग्रभीष्टामि
त्यपिनिगमोभवत्यपिवामेदसश्चपशोश्चसात्वंद्विवचनंस्याद्यत्रह्येकवचनार्थःप्रसिद्धंतद्भवति । पुरोळाअग्नेपचतइ
तियथाशुरुधआपोभवन्तिशुचंसंरुंधंति । ऋतस्यहिशुरुधःसन्तिपूर्वीरित्यपिनिगमोभवत्यमिनोऽमितमात्रोमहान्भ
वत्यभ्यमितोवा । अमिनःसहोभिरित्यपिनिगमोभवतिजज्झतीरापोभवन्तिशब्दकारिण्यः । मरुतोजज्झतीरि

वेत्यपिनिगमो भवत्यप्रतिष्कृतोऽप्रतिष्कृतोऽप्रतिस्खलितो वा । अस्मभ्यमप्रातःकुत इत्यपिनिगमो भवति शाशदानः
 शाशाद्यमानः । प्रस्वांमतिमतिरच्छाशदान इत्यपिनिगमो भवति ॥ १० ॥ सृप्रः सर्पणादिदमपीतरत्सृप्रमेतस्मादेव स
 पिर्वातैलं वा । सृप्रकरस्त्रमूतय इत्यपिनिगमो भवति करस्त्रौवाहूकर्मणां प्रस्नातारौ सुशिप्रमेतेन व्याख्यातं । वाजे सुशि
 प्रगोमतीत्यपिनिगमो भवति शिप्रेहनूनासिकेवाहनुर्हतेर्नासिकानसतेः । विष्यस्वशिप्रेविसृजस्वधेने इत्यपिनिगमो भ
 वति धेनादधातेरंसुरमणात् । सचित्रेण चिकितेरंसुभासेत्यपिनिगमो भवति द्विबर्हा द्वयोः स्थानयोः परिवृढो मध्यमे च स्था
 न उत्तमे च । उत द्विबर्हा अमिनः सहोभिरित्यपिनिगमो भवत्यक्र आक्रमणात् । अक्रोनवभ्रिः सामेथेमहीनामित्यपिनिग
 मो भवत्युराण उरुकुर्वाणः । दूत ईयसे प्रदिव उराण इत्यपिनिगमो भवति स्तिया आपो भवन्ति स्त्यायनात् । वृषा सिंधू
 नां वृषभः स्तियानामित्यपिनिगमो भवति स्तिपाः स्तियापालन उपस्थितान्पालयतीति वा । सनः स्तिपा उत भवातनूपा इ
 त्यपिनिगमो भवति जवारुजवमानरोहिंजरमाणरोहिगरमाणरोहीति वा । अग्रेरुप आरुपितं जवार्वित्यपिनिगमो भवति
 जरूथंगरूथंगृणातेः । जरूथंहन्यक्षिराये पुरंधिमित्यपिनिगमो भवति कुलिश इति वज्रनाम कूलशातनो भवति । स्कंधां
 सीव कुलिशेनाविवृक्णाहिः शयत उपपृक् पृथिव्याः । स्कंधो वृक्षस्य समास्कन्नो भवत्ययमपीतरस्कन्ध एतस्मादेवास्कन्नं
 कायेऽहिः शयत उपपर्चनः पृथिव्यास्तुं जस्तुं जतेर्दानकर्मणः ॥ ११ ॥ तुंजे तुंजे उत्तरेस्तोमा इंद्रस्य वज्रिणः । न विन्धे

अस्यसुष्टुतिं । दानेदानेयउत्तरैस्तोमाइंद्रस्यवज्रिणोनास्यतैर्विदामिसमाप्तिस्तुतेर्बर्हणापरिबर्हणा । बृहच्छूवाअसुरोब
र्हणाकृतइत्यपिनिमोभवति ॥ १८ ॥ योअस्मैघ्नंसउतवायऊर्धनिंसोमंसुनोतिभवतिद्युमाँअह । अपांपशुक्रस्तंतनुष्टिमूह
तितनूशुभ्रंमघवायःकवासखः । घ्नंसइत्यहर्नामग्रस्यंतेऽस्मिन्नसांगोरूधउद्धततरंभवत्युपोन्नद्धमितिवास्नेहानुप्रदान
सामान्याद्रात्रिरप्यूधउच्यतेसयोऽस्माअहन्यपिवारात्रौसोमंसुनोतिभवत्यहद्योतनवानपोहत्यपोहतिशक्रस्तितनिषुंध
र्मसंतानादपेतमलंकरिष्णुमयज्वानंतनूशुभ्रंतनूशोभयितारंमघवायःकवासखोयस्यकपूयाःसखायः । न्याविध्यदिली
विशस्यदृह्वाविशृंगिणमभिनच्छुष्णमिंद्रः । निरविध्यदिलाबिलशयस्यदृह्वानिव्यभिनच्छृंगिणंशुष्णमिंद्रः ॥ १९ ॥
अस्माइदुप्रभरातूतुजानोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाः । गोर्नपर्वविरदातिरश्चेष्यन्नर्णास्यपांचरध्यै । अस्मैप्रहरतूर्णत्व
रमाणोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाःकियद्धाइतिवाक्रममाणधाइतिवागोरिवपर्वाणिविरदमेघस्येष्यन्नर्णास्यपांचरणाय
भूमिभ्राम्यतेः । भूमिरस्यृषिकृन्मर्त्यानामित्यपिनिगमोभवतिविष्पितोविप्राप्तः । पारंनोअस्यविष्पितस्यपर्षन्नित्य
पिनिगमोभवति ॥ २० ॥ तन्नस्तुरीपमद्भुतंपुरुवारंपुरुत्मना । त्वष्टापोषायविष्यतुरायेनाभानोअस्मयुः । तन्नस्तू
र्णापिमहत्संभृतमात्मनात्वष्टाधनस्यपोषायविष्यत्वित्यस्मयुरस्मान्कामयमानोरास्पिनोरास्पीरपतेर्वारसतेर्वा । रा
स्पिनस्यायोरित्यपिनिगमोभवत्युजतिःप्रसाधनकर्मा । आवक्रंजसऊर्जाव्युष्टिष्वित्यपिनिगमोभवत्युजुरित्यप्यस्यभ

वति । ऋजुनीतीनोवरुणइत्यपिनिगमोभवतिप्रतद्वसूप्राप्तवसू । हरीइंद्रप्रतद्वसूअभिस्वरेत्यपिनिगमोभवति ॥ २२ ॥
 हिनोतानोअध्वरंदेवयज्याहिनोतब्रह्मसनयेधनानां । ऋतस्ययोगेविष्यध्वमूर्धःश्रुष्टीवरीभूतनास्मभ्यमापः । प्रहिणुत
 नोऽध्वरंदेवयज्यायैप्रहिणुतब्रह्मधनस्यसननायः ऋतस्ययोगेयज्ञस्ययोगेयाज्ञेशकटइतिवाशकटंशकृदितंभवतिशनकैस्त
 कतीतिवाशब्देनतकतीतिवा । श्रुष्टीवरीभूतनास्मभ्यमापः । सुखवत्योभवतास्मभ्यमापः । चोष्कूयमाणइंद्रभूरिवामं ।
 दददिंद्रबहुवननीयं । एधमानद्विभुभयस्यराजाचोष्कूयतेविशुद्रोमनुष्यान् । व्युदस्यत्येधमानानहर्द्वेष्ट्यसुन्वतःसुन्व
 तोऽभ्यादधात्युभयस्यराजादिव्यस्यचपार्थिवस्यचचोष्कूयमाणइतिचोष्कूयतेश्वर्करीतवृत्तंसुमत्स्वयमित्यर्थः । उप
 प्रागात्सुमन्मेऽधायिमन्म । उपप्रेतुमांस्वयंयन्मेमनोऽध्यायियज्ञेनेत्याश्वमेधिकोमंत्रोदिविष्टिषुदिवएषणेषु । स्थूरंरा
 धःशुताश्वंकुरुंगस्यादेविष्टिषु । स्थूरःसमाश्रितमात्रोमहान्भवत्यणुरनुस्थवीयांसमुपसर्गोलुप्तनामकरणोयथासंप्रतिकु
 रंगोराजावभूवंकुरुगमनाद्वाकुलगमनाद्वाकुरुःकृततैःऋरमित्यप्यस्यभवतिकुलंकुष्णातेर्विकुषितंभवतिदूतोव्याख्या
 तोजिन्वतिःप्रीतिकर्मा । भूमिंपर्जन्याजिन्वन्तिदिवंजिन्वन्त्यग्नयइत्यपिनिगमोभवति ॥ २३ ॥ अमत्रोऽमात्रोमहान्भ
 वत्यभ्यमितोवा । महौअमत्रोवृजनेविरप्शीत्यपिनिगमोभवति । स्तवैवज्यृचीषमः । स्तूयतेवज्यृचासमोऽनर्शरातिमन
 श्लीलदानमश्लीलंपापकमश्रिमद्विषमं । अनर्शरातिंवसुदामुपस्तुहीत्यपिनिगमोभवत्यनर्वाप्रत्युतोऽन्यस्मिन् । अनुर्वा

णंवृषभंमन्द्रजिह्वं बृहस्पतिर्वर्धयानव्यमकैः । अनर्वमप्रत्यृतमन्यस्मिन्वृषभंमन्द्रजिह्वंमन्दनजिह्वंमोदनजिह्वमितिवा ।
बृहस्पतिर्वर्धयनव्यमकैर्चनीयैःस्तोमैरसामिसामिप्रतिषिद्धंसामिस्यतेः । असाम्योजोविभृथासुदानवः । असुसमाप्तंबलं
विभृथकल्याणदानाः ॥ २३ ॥ मात्वा सोमस्यगल्दया सदाया चन्नहंगिरा । भूर्णिमृगंसर्वनेषुचुक्रुधंकईशानंनयाचिषत् ।
माचुक्रुधंत्वासोमस्यगालनेन सदाया चन्नहंगिरागीत्यास्तुत्या भूर्णिमिवमृगंसर्वनेषुचुक्रुधंकईशानंनयाचिष्यतइतिग
ल्दाधमनयोभवंतिगलनमासुधीयते । आत्वा विशन्तिवन्दव आगल्दाधमनीनां । नानाविभक्तीत्येतेभवत आगलनाधम
नीनामित्यत्रार्थः ॥ २४ ॥ नपापासोमनामहेनारायासोनजल्हवः । नपापामन्यामहेनाधनानज्वलनेनहीना अस्त्यस्मासु
ब्रह्मचर्यमध्ययनंतपोदानकर्मेत्यृषिरवोचद्वकुरोभास्करोभयंकरोभासमानोद्रवतीतिवा ॥ २५ ॥ यवंवृकेणाश्विनावपं
तेषंदुहंतामनुषायदस्त्रा । अभिदस्युंबकुरेणाधमन्तोरुज्योतिश्चक्रधुरार्याय । यवमिववृकेणाश्विनौनिवपंतौवृकोलांगलं
भवतिविकर्तनालांगलंलगतेलांगूलवद्वालांगूलंलगतेलंगतेलंबतेवांनंदुहंतौमनुष्यायदर्शनीयावभिधमंतौदस्युंबकुरेण
ज्योतिषावोदकेनवार्यईश्वरः पुत्रोवेकनाटाः खलुकुसीदिनोभवंतिद्विगुणकारिणोवा द्विगुणदायिनोवा द्विगुणंकामयंत
इतिवा । इंद्रोविश्वान्वेकनाटा अहर्दशउतक्रत्वापणीरभि । इंद्रोयः सर्वान्वेकनाटानहर्दशः सूर्यदशोय इमान्यहानिपश्यं
तिनपराणीतिवाभिभवतिकर्मणापणींश्चवणिजः ॥ २६ ॥ जीवान्नोअभिधेतनादित्यासः पुराहथात् । कद्धस्थहवन

श्रुतः । जीवतो नोऽभिधावतादित्याः पुराहननात्कनुस्थहानश्रुतइति मत्स्यानां जालमापन्नानां मेतदार्षवेदयन्ते मत्स्याम
 धाउदके स्यंदंते माद्यन्तेऽन्योन्यं भक्षणायेति वा जालं जलचरं भवति जले भवं वा जलेशयं वा हुरोऽहस्वानं हूरणमित्यप्यस्य
 भवति । कृण्वन्नं हूरणादुर्वित्यपि निगमो भवति । सप्तमर्यादाः कवयस्ततक्षुस्तासामेकामिदुभ्यं हुरोगात् । सप्तैव मर्यादाः
 कवयश्चक्रुस्तासामेकामप्यधिगच्छन्नं हस्वान् भवति स्तेयमतल्पा रोहणं ब्रह्महत्यां भ्रूणहत्यां सुरापानं दुष्कृतस्य कर्मणः पुनः
 पुनः सेवां पातकेनृतोद्यमिति बतइति निपातः खेदानुकंपयोः ॥ २३ ॥ बतो बतसि यमनैव ते मनो हृदयं चाविदाम् । अन्या
 किलत्वां कक्ष्येव युक्तं परिष्वजाते लिबुजेव वृक्षं । बतो बलादतीतो भवति दुर्बलो बतसि यमनैव ते मनो हृदयं च विजानीमो
 ऽन्या किलत्वां परिष्वक्ष्यते कक्ष्येव युक्तं लिबुजेव वृक्षं लिबुजाव्रतति भवति लीयते विभजंतीति व्रतति र्वरणाच्च सयनाच्च तत
 नाच्च वाताप्यमुदकं भवति वात एतदाप्याययति । पुनानो वाताप्यं विश्वश्चंद्रमित्यपि निगमो भवति । वनेन वा योन्यं धा
 यिचाकन् । वन इव वायो वेः पुत्रश्चायन्निति वा कामयमान इति वा वेति च यइति च चकार शाकल्य उदात्तं त्वेव माख्यातम
 भविष्यदसुसमाप्तश्चाथो रथर्यतीति सिद्धस्तत्प्रेप्सूरथं कामयत इति वा । एष देवो रथर्यतीत्यपि निगमो भवति ॥ २४ ॥
 धेनुं नृपिं न्वतमसंक्रां । असंक्रमणीं । आधव आधवनात् । मतीनां च साधनं विप्राणां चाधवमित्यपि निगमो भवत्यन
 वब्रवोऽनवक्षिप्तवचनः । विजेष कृदिंद्रइवानवब्रवइत्यपि निगमो भवति ॥ २५ ॥ अरायिकाणे विकटे गिरिं गच्छ सदा

न्वे । शिरिंबिठस्यसत्त्वभिस्तेभिष्ट्वाचातयामसि । अदायिनिकाणेविकटैकाणोऽविक्रांतदर्शनइत्यौपमन्यवः कणतेर्वा
स्यादणूभावकर्मणः कणतिः शब्दाणूभावेभाष्यतैऽनुकणतीतिमात्राणूभावात्काणोदर्शनाणूभावात्काणोविकटोविक्रां
तगतिरित्यौपमन्यवः कुटतेर्वास्याद्विपरीतस्यविकुटितोभवतिगिरिगच्छसदानोनुवेशब्दकारिके । शिरिंबिठस्यसत्त्व
भिः । शिरिंबिठोमेघः शीर्यतैविठेविठमंतरिक्षं बिठंबीरिटेनव्याख्यातंतस्यसत्त्वैरुदकैरिति स्यात्तैष्ट्वाचातयामोऽपिवा
शिरिंबिठोभारद्वाजः कालकर्णोपेतोऽलक्ष्मीर्निर्नाशयांचकारतस्यसत्त्वैः कर्मभिरिति स्यात्तैष्ट्वाचातयामश्चातयतिर्नाशने
पराशरः पराशीर्णस्यवसिष्ठस्यस्थविरस्यजज्ञे । पराशरः शतयातुर्वसिष्ठइत्यपिनिगमोभवतींद्रोऽपिपराशरउच्यतैप
राशातयितायातूनां । इंद्रोयातूनामभवत्पराशरइत्यपिनिगमोभवतिक्विर्विदतीविकर्तनदंती । यत्रावोदिद्युद्रदति
क्विर्विदतीत्यपिनिगमोभवतिकरूळतीकृत्तदती । अपिवादेवंकंचित्कृत्तदंतैहृष्टैवमवक्ष्यत् ॥ ॥ वामंवांमंतआदुरे
देवोर्ददात्वयमा । वामंपूषावामंभगौवामंदेवः करूळती । वामंवनयीयंभवत्यादुरिरादरणात्तत्कः करूळतीभगः पुर
स्तात्तस्यान्वादेशइत्येकंपूषेत्यपरंसोऽदन्तकोऽदंतकः पूषेतिचब्राह्मणं । दनोविशं इंद्रमृध्रवाचः । दानमनसोनोमनु
ष्यानिंद्रमृदुवाचः कुरु । अवीरामिवमामयंशराहुरभिमन्यते । अवलामवमामयंवालोऽभिमन्यतैसंशिशरिषुरिदंयु
रिदंकामयमानोऽथापितद्वदर्थेभाष्यतैवसूयुरिन्द्रोवसुमानित्यत्रार्थः । अश्वयुर्गव्यूरथयुर्वसूयुरिंद्रइत्यपिनिगमोभव

ति ॥३१॥ किंतेकृण्वंतिकीकटेषुगावोनाशिरंदुहेनतपंतिघर्म । आनोंभरप्रमगंदस्यवेदोनैचाशाखंमघवन्नंधयानः ।
 किंतेकुर्वन्तिकीकटेषुगावःकीकटानामदेशोऽनार्यनिवासःकीकटाःकिंकृताःकिंक्रियाभिरितिप्रेप्सावानैवचाशिरंदुहेन
 तपंतिघर्महर्म्यमाहरनःप्रमगंदस्यधनानिमगंदःकुसीदीमांगदोमामागमिष्यतीतिचददातितदपत्यंप्रमगंदोऽत्यंतकुसी
 दिकुलीनःप्रमदकोवायोऽयमेवास्तिलोकोनपरइतिप्रेप्सुःपंडकोवापंडकःपंडगःप्रार्दकोवाप्रार्दयत्यांडावांडावाणीइवव्री
 डयतितत्स्थंनैचाशाखंनीचाशाखोनीचैःशाखःशाखाःशक्रोतेराणिररणात्तन्नोमघवन्नंधयेतिरध्यतिर्वशगमनेबुंदयिषुर्भ
 वतिबुंदोवाभिंदोवाभयदोवाभासमानोद्रवतीतिवा ॥ ३२ ॥ तुविक्षंतसुकृतंसूमयंधनुःसाधुर्बुंदोहिरण्ययः । उभाते
 बाहूरण्यासुसंस्कृतऋदूपेचिहृदूवृधा । तुविक्षंबहुविक्षेपमहाविक्षेपंवातेसुकृतंसूमयंसुसुखंधनुःसाधयितातेबुंदोहिरण्यम
 यउभातेबाहूरण्यौरमणीयौसंग्राम्यौवर्दूपेअर्दनपातिनौगमनपातिनौशब्दपातिनौदूरपातिनौवामर्मण्यर्दनवेधिनौगम
 नवेधिनौशब्दवेधिनौदूरवेधिनौवा ॥ ३३ ॥ निराविध्यद्विरिभ्यआधारयत्पक्रमोदनं । इंद्रोबुंदंस्वाततं । निरविध्य
 द्विरिभ्यआधारयत्पक्रमोदनमुदकदानंमेघं । इंद्रोबुंदंस्वाततं । वृंदंबुंदेनव्याख्यातंवृंदारकश्च ॥३४॥ अयंयोहोताकि
 रुसयमस्यकमप्यूहेयत्समंजन्तिदेवाः । अहरहर्जायतेमासिमास्यथादेवादधिरेहव्यवाहं । अयंयोहोताकर्तासयम
 स्यकमप्यूहेऽन्नमभिवहति यत्समश्नुवंतिदेवाअहरहर्जायतेमासेमासेऽर्धमासेऽर्धमासेवाथदेवानिदधिरेहव्यवाहमुल्बमू

णोतेर्वृणोतेर्वा । महत्तदुल्लंस्थविरंतदासीदित्यपिनिगमोभवत्यृबीसमपगतभासमपहंतभासमंतर्हितभासंगतभासंवा
॥ ५५ ॥ हिमेनाग्निंघ्नंसमवारयेथांपितुमतीमूर्जमस्माऽअधत्तं । ऋबीसेअत्रिमश्विनावनीतमुन्निन्यथुःसर्वगणंस्वस्ति ।
हिमेनोदकेनग्नीष्मांतेग्निंघ्नंसमहरवारयेथामन्नवतींचास्माऊर्जमधत्तमग्नयेयोऽयमृबीसेपृथिव्यामग्निरंतरौषधिवनस्प
तिष्वप्सुतमुन्निन्यथुःसर्वगणंसर्वनामानंगणोगणगाद्गुणश्चयदृष्टओषधयउद्यन्तिप्राणिनश्चपृथिव्यांतदश्विनोरूपंतेनै
नौस्तौतिस्तौति ॥ ५६ ॥ (त्वमग्नेऽलातृणउद्धृहाजासउपलप्रक्षिणीकारुरहमस्मेतेश्रायंतइवाश्रवंहिंसोमानंस्वरणमिं
द्रासोमाकृणुष्वपाजस्ताँअध्वरेऽस्तिहिवोऽसूतेसूतेप्रवोच्छासुप्रस्तुंजेतुंजेयोअस्माअस्माइत्तन्नस्तुरीपंहिनोतानोऽमत्रो
मात्वानपापासोयवंवृकेणजीवान्नोबतोबतासिंधेनुंनोऽरायिकाणैवामंवामंकिंतेतुविक्षंतैरिराविध्यदयंयोहिमेनाग्निंषट्
त्रिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ इतिनिरुक्तपूर्वषट्कःसमाप्तः ॥ ॥ ॥

॥ इति निरुक्तपूर्वषट्कः समाप्तः ॥

॥ अथ निरुक्तोत्तरपट्टप्रारम्भः ॥

॥ अथातोदैवतंतद्यानिनामानिप्राधान्यस्तुतीनादेवतानांतद्दैवतमित्याचक्षतेसैषादेवतोपपरीक्षायात्कामऋषि
र्यस्यां देवतायामार्थपत्यमिच्छन्तस्तुतिं प्रयुक्तैतद्दैवतः समन्त्रो भवति तास्त्रिविधाऋचः परोक्षकृताः प्रत्यक्षकृता आध्यात्मि
क्यश्च तत्र परोक्षकृताः सर्वाभिर्नामविभक्तिभिर्युज्यन्ते प्रथमपुरुषैश्चाख्यातस्य ॥ १ ॥ इन्द्रो दिव इन्द्र ईशे पृथिव्या इन्द्र मिद्रा
थिनो बृहदिद्रेणैते तृत्सवो वे विषाणा इन्द्राय साम गायतनेन्द्रा हते पवते धाम किंच नैन्द्रस्य नुवीर्याणि प्रवोचमिन्द्रे कामा अयंसते
त्यथ प्रत्यक्षकृता मध्यमपुरुषयोगास्त्वमिति चैतेन सर्वनाम्ना त्वमिन्द्र बलादधि विन इन्द्र मृधोजहीत्यथापि प्रत्यक्षकृताः स्तो
तारो भवन्ति परोक्षकृतानि स्तोतव्यानि माचिदन्यद्विशंसतं कण्वा अभिप्रगायतोपप्रेतकुशिकाश्चेतयध्वमित्यथाध्यात्मि
क्य उत्तमपुरुषयोगा अहमिति चैतेन सर्वनाम्ना यथैतदिन्द्रो वैकुण्ठो लवसूक्तं वागां भृणीयमिति ॥ २ ॥ परोक्षकृताः प्रत्यक्ष
कृताश्च मन्त्राभूयिष्ठा अल्पश आध्यात्मिका अथापि स्तुतिरेव भवति नाशीर्वाद इन्द्रस्य नुवीर्याणि प्रवोचमिति यथैतस्मिन्सू
क्तैऽथाप्याशीरेव नस्तुतिः सुचक्षा अहमक्षीभ्यां भूयासं सुवर्चा मुखेन सुश्रुत्कर्णाभ्यां भूयासमिति तदेतद्बहुलमाध्वर्यवैयाज्ञे
षु च मन्त्रेष्वथापि शपथाभिशापौ । अद्यामुरीययदियातु धानो अस्मि । अधासवीरैर्दशभिर्वियूया इत्यथापि कस्यचिद्भावा
स्याचिख्यासा । नमृत्युरासीदमृतं न तर्हि । तम आसीत्तमसा गूढमग्रे । अथापि परिदेवना कस्माच्चिद्भावात् । सुदेवो
अद्य प्रपतेदनावृत् । न विजानामि यदि वेदमस्मीत्यथापि निन्दाप्रशंसे । केवलाद्यो भवति केवलादी । भोजस्येदं पुष्करि

णीववेश्मेत्येवमक्षसूक्तैद्युतनिंदाचकृषिप्रशंसाचैवमुच्चावचैरभिप्रायैर्ऋषीणांमंत्रदृष्टयोभवंति ॥ ३ ॥ तद्येऽनादिष्टदे
वतामंत्रास्तेषुदेवतोपपरीक्षायद्देवतःसयज्ञोवायज्ञांगंवातदेवताभवंत्यथान्यत्रयज्ञात्प्राजापत्याइतियाज्ञिकानाराशंसा
इतिनैरुक्ताअपिवासाकामदेवतास्यात्प्रायोदेवतावास्तिह्याचारोबहुलंलोकेदेवदेवत्यमतिथिदेवत्यंपितृदेवत्यंयाज्ञदैव
तोमंत्रइत्यपिह्यदेवतादेवतावत्स्तूयंतैयथाश्वप्रभृतीन्योषधिपर्यंतान्यथाप्यष्टौद्वंद्वानिसनमन्येतागंतूनिवार्थादेवता
नांप्रत्यक्षदृश्यमेतद्भवतिमाहाभाग्यादेवतायाएकआत्माबहुधास्तूयतएकस्यात्मनोऽन्येदेवाःप्रत्यंगानिभवंत्यपिचस
त्वानांप्रकृतिभूमभिर्ऋषयःस्तुवंतीत्याहुःप्रकृतिसार्वनाम्न्याच्चेतरेतरजन्मानोभवंतीतरेतरप्रकृतयःकर्मजन्मानआत्मज
न्मानआत्मैवैषांरथोभवत्यात्माश्वाआत्मायुधमात्मेषवआत्मासर्वदेवस्यदेवस्य ॥ ४ ॥ तिस्रएवदेवताइतिनैरुक्ताअ
ग्निःपृथिवीस्थानोवायुर्वेद्रोवांतरिक्षस्थानःसूर्योद्युस्थानस्तासांमाहाभाग्यादेकैकस्याअपिबहूनिनामधेयानिभवंत्यपिवा
कर्मपृथक्त्वाद्यथाहोताध्वर्युर्ब्रह्मोद्गातैत्यप्येकस्यसतोऽपिवापृथगेवस्युःपृथग्धिस्तुतयोभवंतितथाभिधानानियथोएत
त्कर्मपृथक्त्वादितिबहवोऽपिविभज्यकर्माणिकुर्युस्तत्रसस्थानैकत्वंसंभोगैकत्वंचोपेक्षितव्यंयथापृथिव्यामनुष्याःपश
वोदेवाइतिस्थानैकत्वंसंभोगैकत्वंचदृश्यतैयथापृथिव्याःपर्जन्येनचवाय्वादित्याभ्यांचसंभोगौऽग्निनाचेतरस्यलोकस्य
तत्रैतन्नरराष्ट्रमिव ॥ ५ ॥ अथाकारचितनंदेवतानांपुरुषविधाःस्युरित्येकंचेतनावद्वद्धिस्तुतयोभवंतितथाभिधाना

न्यथापि पौरुषविधिकैरंगैः संस्तूयन्ते । ऋष्यात इन्द्रस्थविरेस्यबाहूयत्संगुम्भामधवन्काशिरित्तै । अथापि पौरुषविधिकै
द्रव्यसंयोगैः । आद्वाभ्यां हरिभ्यामिन्द्रयाहि । कल्याणीर्जायासुरणंगृहेतै । अथापि पौरुषविधिकैः कर्मभिः । अर्द्धीद्रु
पिबचप्रस्थितस्याश्रुत्कर्णश्रुधीहवै । अपुरुषविधाः स्युरित्यपरमपितुयद्दृश्यते ॥ ६ ॥ अपुरुषविधंतद्यथाग्निर्वायुरादि
त्यः पृथिवीचंद्रमाइतियथो एतच्चेतनावद्वद्धिस्तुतयो भवन्तीत्यचेतनान्यप्येवंस्तूयन्ते यथाक्षप्रभृतीन्योषधिपर्यंतानियथो
एतत्पौरुषविधिकैरंगैः संस्तूयन्त इत्यचेतनेष्वप्येतद्भवत्यभिर्क्रंदन्ति हरितेभिरासभिरिति ग्रावस्तुतिर्यथो एतत्पौरुषविधि
कैर्द्रव्यसंयोगैरित्येतदपितादृशमेव सुखं रथं युयुजे सिंधुरश्विनमिति नदीस्तुतिर्यथो एतत्पौरुषविधिकैः कर्मभिरित्येतद
पिनादृशमेव होतुश्चित्पूर्वेह विरद्यमाशतेति ग्रावस्तुतिरेवापि बोभयविधाः स्युरपि वापुरुषविधानामेव सतां कर्मात्मान एते
स्युर्यथा यज्ञो यजमानस्यैष चारुयान समयः ॥ ७ ॥ तिस्र एव देवता इत्युक्तं पुरस्तात्तासां भक्तिसाहचर्यं व्याख्यास्यामोऽ
थैतान्यग्निभक्तीन्ययं लोकः प्रातः सवनं वसंतो गायत्री त्रिवृत्स्तोमो रथं तं रं सामं ये च देवगणाः समाम्नाताः प्रथमे स्थानेऽग्ना
यी पृथिवी लेति स्त्रियोऽथास्य कर्म वहनं च हविषामावाहनं च देवतानां यच्च किंचिद्दार्ष्टिं विषयिकं मग्निकमैव तदथास्य संस्तवि
का देवा इन्द्रः सोमो वरुणः पर्जन्य ऋतव आग्नावैष्णवं हविर्न त्वृक्संस्तविकी दशतयीषु विद्यतेऽथाप्याग्नापौष्णं हविर्न तु संस्तवं
स्तत्रैतां विभक्तिस्तुतिमृचमुदाहरन्ति ॥ ८ ॥ पूषा त्वेतश्चावयतु प्रविद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपाः । सत्वैतेभ्यः परिदद

त्पितृभ्योऽग्निर्देवेभ्यः सुविदुत्रियेभ्यः । पूषात्वेतः प्रच्यावयतु विद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपा इत्येष हि सर्वेषां भूतानां गोपा
यितादित्यः सत्वैतेभ्यः परिददत्पितृभ्य इति सांशयिकस्तृतीयः पादः पूषापुरस्तात्तस्यान्वादेश इत्येकमग्निरुपरिष्ठात्तस्य प्र
कीर्तनेत्यपरं । अग्निर्देवेभ्यः सुविदुत्रियेभ्यः । सुविदत्रंधनं भवति विंदते वै कोपसर्गाद्ददाते वा स्याद्ब्रुपसर्गात् ॥ ९ ॥
अथैतानीं द्रभक्तीन्यंतरिक्षलोकोमाध्यंदिनं सवनं ग्रीष्मस्त्रिष्टुप्पंचदशस्तोमो बृहत्सामये च देवगणाः समाम्नातां मध्यमे स्था
नेयाश्च स्त्रियोऽथास्य कर्म रसानुप्रदानं वृत्रवधोयाचकाचबलकृतिरिंद्रकर्मैव तदथास्य संस्तविका देवा अग्निः सोमो वरुणः
पूषा बृहस्पतिर्ब्रह्मणस्पतिः पर्वतः कुत्सो विष्णुर्वायु रथापि मित्रो वरुणेन संस्तूयते पूष्णारुद्रेण च सोमोऽग्निना च पूषावातेन
च पर्जन्यः ॥ १० ॥ अथैतान्यादित्यभक्तीन्यसौ लोकस्तृतीयसवनं वर्षाजगतीं सप्तदशस्तोमो वैरूपं सामये च देवगणाः
समाम्नाता उत्तमे स्थाने याश्च स्त्रियोऽथास्य कर्म रसादानं रश्मिभिश्च रसाधारणं यच्च किंचित्प्रवल्हितमादित्यकर्मैव तच्चंद्र
मसावायुनां संवत्सरेणेति संस्तव एतेष्वेव स्थानं व्यूहं ष्वृतुच्छंदः स्तोमपृष्ठस्य भक्तिशेषमनुकल्पयित शरदनुष्टुबेकविंशस्तो
मो वैराजं सामेति पृथिव्याय तनानि हेमंतः पंक्तिस्त्रिणवस्तोमः शाक्रं सामेत्यं तरिक्षाय तनानि शिशिरोऽतिच्छंदांस्त्रयस्त्रिं
शस्तोमो रैवतं सामेति द्युभक्तीनि ॥ ११ ॥ मंत्रामननाच्छंदां सिद्धादनां स्तोमस्तवनाद्यजुर्यजतेः सामसंमितं मृचास्यते र्व
र्चासमं मेन इति नैदानां गायत्री गायतेः स्तुतिकर्मणस्त्रिगमनावाविपरीता गायतो मुखान्मुदपतदिति च ब्राह्मणं मुष्णिगुत्स्ना

ताभवतिस्त्रिह्यतेर्वास्यात्कांतिकर्मणउष्णीषिणीवेत्यौपमिकमुष्णीषंस्त्रायतेःककुप्ककुभिनीभवतिककुप्चकुञ्जश्चकुजते
र्वोब्जतेर्वानुष्टुवनुष्टोभनाद्वायत्रीमेवत्रिपदांसतीचतुर्थेनपादेनानुष्टोभतीतिचब्राह्मणंबृहतीपरिवर्हणात्पंक्तिःपंचपदा
त्रिष्टुप्स्तोभत्युत्तरपदाकातुत्रितास्यात्तीर्णतमंछंदस्त्रिवृद्धजस्तस्यस्तोभनीतिवायत्रिरस्तोभत्तत्रिष्टुभस्त्रिष्टुष्टवमिति विज्ञा
यते ॥ १२ ॥ जगतीगततमंछन्दोजलचरगतिर्वोजलग्न्यमानोऽसृजदितिचब्राह्मणंविराड्विराजनाद्वाविराधनाद्वा
विप्रापणाद्वाविराजनात्संपूर्णाक्षराविराधनादूनाक्षराविप्रापणादधिकाक्षरापिपीलिकमध्येत्यौपमिकंपिपीलिकापेलते
र्गतिकर्मणइतीमादेवताअनुक्रांताःसूक्तभाजोहविर्भाजक्रुगभाजश्चभूयिष्ठाःकाश्चिन्निपातभाजोऽथोताभिधानैःसंयुज्य
हविश्चोदयतीन्द्रायवृत्रघ्नइन्द्रायवृत्रतुरइन्द्रायांहोमुचइतितान्यप्येकेसमामनंतिभूयांसितुसमाम्नानाद्यत्तुसंविज्ञानभूतं
स्यात्प्राधान्यस्तुतितत्समामनैऽथोतकर्मभिर्ऋषिर्देवताःस्तौतिवृत्रहापुरंदरइतितान्यप्येकेसमामनंतिभूयांसितुसमा
म्नानाद्व्यंजनमात्रंतुतत्तस्याभिधानस्यभवतियथाब्राह्मणायबुभुक्षितायौदनंदेहिस्नातायानुलेपनंपिपासतेपानीयमिति
॥ १३ ॥ अथातोऽनुक्रमिष्यामोऽग्निःपृथिवीस्थानस्तंप्रथमंव्याख्यास्यामोऽग्निःकस्मादग्रणीर्भवत्यग्रंयज्ञेषुप्रणीय
तेऽग्नंनयतिसंनममानोऽक्रोपनोभवतीतिस्थौलाष्टीर्विर्नक्रोपयतिनस्नेहयतित्रिभ्यआख्यातेभ्योजायतइतिशाकपूर्णि
रितादक्ताद्गधाद्वानीतात्सखल्वैतेरकारमादत्तेगकारमनक्तेर्वादहतेर्वानीःपरस्तस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ अग्निमीळेपुरो

हितं यज्ञस्य देवमृत्विजं । होतारं रत्नधातमं । अग्निमीळेऽग्निं याचामीळि रध्ये षणाकर्मा पूजाकर्मा वा पुरोहितो व्याख्यातो
 यज्ञश्च देवो दानाद्वा दीपनाद्वा द्योतनाद्वा द्युस्थानो भवतीति वायो देवः सा देवता होतारं ह्वातारं जुहोते ह्योतेत्यौर्णवाभोरत्न
 धातमं रमणीयानां धनानां दातृ तमं तस्यैषा परा भवति ॥ १५ ॥ अग्निः पूर्वैर्ऋषिभिरीळितव्यो नूतनैरुत । स देवाँऽएह व
 क्षति । अग्निर्यः पूर्वैर्ऋषिभिरीळितव्यो वंदितव्योऽस्माभिश्च न वतरैः स देवानि हावहत्विति स न मन्येताय मेवाग्निरित्यप्ये
 ते उत्तरे ज्योतिषीं अग्नी उच्येते ततो नु मध्यमः ॥ १६ ॥ अभिप्रवंत समनेव योषाः कल्याण्यः १ स्मयमाना सो अग्निं । घृतस्य
 धाराः समिधो न संतता जुषाणो हर्यति जातवेदाः । अभिनवंत समनस इव योषाः समनं समननाद्वा संमाननाद्वा कल्याण्यः
 स्मयमाना सो अग्निमित्यौपमिकं घृतस्य धारा उदकस्य धाराः समिधो न संतत न सति राप्नोति कर्मावानमतिकर्मावा । ता जुषा
 णो हर्यति जातवेदाः । हर्यतिः प्रेप्सा कर्मा विहर्यतीति समुद्रादूर्मिर्मधुमाँऽउदारदित्यादित्यमुक्तं मन्यंते समुद्राज्येषोऽज्यं उ
 देतीति च ब्राह्मणं तथापि ब्राह्मणं भवत्यग्निः सर्वा देवता इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ १७ ॥ इंद्रं मित्रं वरुणं मग्निमाहु
 रथो दिव्यः स सुपुर्णो गरुत्मान् । एकं सद्विप्रा बहुधा वदंत्यग्निं यमं मातरिश्वा न माहुः । इममेवाग्निं महां तमात्मानं मेकमात्मा
 नं बहुधा मेधाविनो वदंतीं द्रं मित्रं वरुणं मग्निं दिव्यं च गरुत्मं तं दिव्यो दिवि जोगरुत्मान् गणवान्गुर्वात्मा महात्मेति वायस्तु
 सूक्तं भजते यस्मै हविर्निरुप्यतेऽयमेव सोऽग्निर्निपातमेव ते उत्तरे ज्योतिषीं एतेन नामधेयेन भजेते ॥ १८ ॥ जातवेदाः कस्मा

ज्जातानिवेदजातानिवैनंविदुर्जातेविद्यतइतिवाजातवित्तोवाजातधनोजातविद्योवाजातप्रज्ञानोयत्तज्जातःपशून
विंदतेतितज्जातवेदसोजातवेदस्त्वमितिब्राह्मणंतस्मात्सर्वानृतून्पशवोऽग्निमभिसर्पतीतिचतस्यैषाभवति ॥ १९ ॥
प्रनूनंजातवेदसुमश्वंहिनोतवाजिनं । इदंनोबहिरासदे । प्रहिणुतजातवेदसंकर्मभिःसमश्रुवानमपिवोपमार्थेस्यादश्व
मिवजातवेदसमितीदंनोबहिरासीदत्वितितदेतदेकमेवजातवेदसंगायत्रंतृचंदशतयीषुविद्यतैयत्तुकिंचिदाग्नेयंतज्जात
वेदसानांस्थानेयुज्यतैसनमन्येतायमेवाग्निरित्यप्येतेउत्तरेज्योतिषीजातवेदसीउच्येतैततोनुमध्यमः । अभिप्रवंतस
मनेवयोषाइतितत्पुरस्ताद्ब्याख्यातमथासावादित्यउदुत्यंजातवेदसमितितदुपरिष्ठाद्ब्याख्यास्यामोयस्तुसूक्तंभजतैयस्मै
हविर्निरुप्यतैऽयमेवसोऽग्निर्जातवेदानिपातमेवैतेउत्तरेज्योतिषीएतेननामधेयेनभजेते ॥ २० ॥ वैश्वानरःकस्मा
द्विश्वान्नरान्नयतिविश्वएनंनरानयंतीतिवापिवाविश्वानरएवस्यात्प्रत्यृतःसर्वाणिभूतानितस्यवैश्वानरस्तस्यैषाभवति
॥ २१ ॥ वैश्वानरस्यसुमतौस्यामुराजाहिकंभुवनानामभिःश्रीः । इतोजातोविश्वमिदंविचष्टेवैश्वानरोयततेसूर्येण ।
इतोजातःसर्वमिदमभिविपश्यतिवैश्वानरःसंयततेसूर्येणराजायःसर्वेषांभूतानामभिःश्रयणीयस्तस्यवयंवैश्वानरस्यक
ल्याण्यांमतौस्यामेतितत्कोवैश्वानरोमध्यमइत्याचार्यावर्षकर्मणाह्येनंस्तौति ॥ २२ ॥ प्रनूमहित्वंवृषभस्यवोचंयंपूरवो
वृत्रहणंसचंते । वैश्वानरोदस्युमग्निर्जघन्वाऽअधूनोत्काष्ठाअवशम्बरंभेत् । प्रब्रवीमितन्महत्वंमाहाभाग्यंवृषभस्य

वर्षितुरपांयंपूरवः पूरयितव्यामनुष्यावृत्रहणं मेघहनं सचंते सेवंते वर्षकामादस्युर्दस्यतेः क्षयार्थादुपदस्यंत्यस्मिन्नसा उप
 दासयतिकर्माणितमग्निवैश्वानरो घ्नन्नवाधूनां दपः काष्ठा अभिनच्छंस्वरं मेघमथासावादित्य इति पूर्वेयाज्ञिका एषां लोका
 नां रोहेण सवनानां रोह आम्नातो रोहात्प्रत्यवरोहश्चिकीर्षितस्तामनुकृतिं होत। ग्निमारुतेशस्त्रैवैश्वानरीयेण सूक्तेन प्रतिपद्य
 तैसोऽपिनस्तोत्रियमाद्रियेताग्नेयोहि भवति तत आगच्छति मध्यस्थाना देवतारुद्रं च मरुतश्च ततोऽग्निमिह स्थानं मत्रैव स्तो
 त्रियं शंसं त्यथापि वैश्वानरीयो द्वादशकपालो भवत्येतस्य हि द्वादशविधं कर्माथापि ब्राह्मणं भवत्यसौ वा आदित्योऽग्निवैश्वा
 नर इत्यथापि निवित्सौर्यवैश्वानरी भवत्यायोद्यां भात्या पृथिवीमित्येष हि द्यावा पृथिव्या वा भासयत्यथापि छान्दोमिकं सू
 क्तं सौर्यवैश्वानरं भवति दिवि पृष्ठो अरोचते तेष हि दिवि पृष्ठो अरोचते त्यथापि हविष्पांतीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवत्ययमेवा
 ग्निवैश्वानर इति शाकपूणिर्विश्वानरावित्यप्येते उत्तरे ज्योतिषी वैश्वानरोऽयं यत्ताभ्यां जायते कथं न्वयमेताभ्यां जायत इ
 तियत्र वैद्युतः शरणमभिहंति यावदनुपात्तो भवति मध्यमधमैव तावद्भवत्युदकं धनः शरीरोपशमनं उपादीयमानं एवायं संप
 द्यत उदकोपशमनः शरीरदीप्तिरथादित्यादुदीचिप्रथमसमावृत्त आदित्येकं संवामणिं वापरिमृज्य प्रतिस्वरेयत्र शुष्कगो
 मयं मसं स्पर्शयन्धारयति तत्प्रदीप्यते सोऽयमेव संपद्यते थाप्याह वैश्वानरो यतते सूर्येणेति न च पुनरात्मनात्मानं संयतते न्ये
 नैवान्यः संयतत इत इममादधात्यमुतोऽमुष्यरश्मयः प्रादुर्भवन्तीतोऽस्यार्चिर्षस्तयोर्भासोः संसंगं हृष्टैव मवक्ष्यदथयान्ये

तान्यौत्तमिकानिसूक्तानिभागानिवासावित्राणिवासौर्याणिवापाष्णौनिवावैष्णवानिवावैश्वदेव्यानिवातेषुवैश्वानरी
याःप्रवादाअभविष्यन्नादित्यकर्मणाचैनमस्तोष्यन्नित्युदेषीत्यस्तमेषीतिविपर्येषीत्याग्नेयेष्वेवहिसूक्तेषुवैश्वानरीयाःप्रवा
दाभवन्त्यग्निकर्मणाचैनस्तौतीतिवहसीतिपचसीतिदहसीतियथोएतद्वर्षकर्मणाह्येनस्तौतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते । सु
मानमेतदुदकमुच्चैत्यवचाहभिः । भूमिपुर्जन्याजिन्वन्तिदिवंजिन्वन्त्यग्नयः । इतिसानिगदव्याख्याता ॥ २२ ॥
कृष्णानिन्यानंहरयःसुपर्णाअपोवसानादिवमुत्पतन्ति । तआववृत्रन्तसदनाहृतस्यादिद्धृतेनपृथिवीव्युद्यते । कृष्णानिरय
णंरात्रिरादित्यस्यहरयःसुपर्णाहरणाआदित्यरश्मयस्तेयदामुतोऽर्वाचःपर्यावर्ततेसहस्थानादुदकस्यादित्यादथघृतेनो
दकेनपृथिवीव्युद्यतेघृतमित्युदकनामजिघर्तेःसिंचतिकर्मणोऽथापिब्राह्मणंभवत्यग्निर्वाइतोवृष्टिसमीरयतिधामच्छदि
वखलुवैभूत्वावर्षतिमरुतःसृष्टावृष्टिनयंतियदाखलुवाअसावादित्योन्यङ्गिरिमभिःपर्यावर्ततेऽथवर्षतीतियथोएतद्रोहा
त्प्रत्यवरोहश्चिकीर्षितइत्याम्नायवचनादेतद्भवतियथोएतद्वैश्वानरीयोद्वादशकपालोभवतीत्यनिर्वचनंकपालानिभवं
त्यस्तिहिसौर्यएककपालःपंचकपालश्चयथोएतद्ब्राह्मणंभवतीतिवहुभक्तिवादीनिहिब्राह्मणानिभवन्तिपृथिवीवैश्वानरः
संवत्सरोवैश्वानरोब्राह्मणोवैश्वानरइतियथोएतन्निवित्सौर्यवैश्वानरीभवतीत्यस्यैवसाभवतियोविद्भ्योमानुषीभ्योदीदे
दित्येषहिविद्भ्योमानुषीभ्योदीप्यतेयथोएतच्छांदोमिकंसूक्तंसौर्यवैश्वानरंभवतीत्यस्यैवतद्भवतिजमदग्निभिराहुतइति

निरुक्त

॥ ६ ॥

जमदग्नयः प्रजमिताग्नयो वा प्रज्वलिताग्नयो वा तैरभिहुतो भवति यथो एतद्धविष्पांतीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवतीत्यस्यैव त
द्भति ॥ ३४ ॥ हविष्पां तं मजरैस्वर्विदिदिविस्पृश्याहुतं जुष्टमग्नौ । तस्य भर्मेणे भुवनाय देवा धर्मेणे कं स्वधया पप्रथंत ।
हविर्यत्पानीयमजरैः सूर्यविदिदिविस्पृश्यभिहुतं जुष्टमग्नौ तस्य भरणाय च भावनाय च धारणाय चैतेभ्यः सर्वेभ्यः कर्मभ्यो
देवा इममग्निमन्नेनापप्रथंताथाप्याह ॥ ३५ ॥ अपामुपस्थे महिषा अगृभ्णत विशो राजानमुपतस्थुर्ऋग्मियं । आदूतो अ
ग्निमभरद्विवस्वतो वैश्वानरं मातरिश्वापरावतः । अपामुपस्थ उपस्थाने महत्यन्तरिक्षलोक आसीना महांत इति वा गृह्यत
माध्यमिका देवगणा विशइव राजानमुपतस्थुर्ऋग्मियं मृगमंतमिति वार्चनीयमिति वा पूजनीयमिति वा हरद्यंदूतो देवानां
विवस्वत आदित्या द्विवस्वान्विवासनवान्प्रेरितवतः परागता द्वापि वा स्याग्नेवैश्वानरस्य मातरिश्वानमाहर्तारि माह मातरि
श्वावायुर्मातर्यन्तरिक्षे श्वसिति मातर्याश्वनितीति वाथैनमेताभ्यां सर्वाणि स्थानान्यभ्यापादंस्तौति ॥ ३६ ॥ मूर्धा भुवो
भवति नक्तं मग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन् । मायामुतुयज्ञियानामेतामपो यत्तूर्णिश्चरति प्रजानन् । मूर्धामूर्तमस्मि
न्धीयते मूर्धायः सर्वेषां भूतानां भवति नक्तं मग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन्त एव प्रज्ञां त्वेतां मन्यंते यज्ञियानां देवानां यज्ञ
संपादिनामपो यत्कर्म चरति प्रजानन्त सर्वाणि स्थानान्यनुसंचरति त्वरमाणस्तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ३७ ॥ स्तोमे
न हि दिवि देवासो अग्निमजीजनच्छक्तिं भीरोदसि प्रां । तमू अकृण्वन् त्रेधा भुवे कंस ओषधीः पचति विश्वरूपाः । स्तोमे

उत्तरप.

अ. १

॥ ६ ॥

नयंहिदिविदेवासोअग्निमजनयन्छक्तिभिःकर्मभिर्द्यावापृथिव्योरापूरणंतमकुर्वस्त्रेधाभावायपृथिव्यामंतरिक्षेदिवीति
शाकपूर्णिर्यदस्यदिवितृतीयंतदसावादित्यइतिहिब्राह्मणंतदग्नीकृत्यस्तौत्यथैनमेतयादित्यीकृत्यस्तौति ॥ २७ ॥ यदे
दैनमदधुर्यज्ञियासोदिविदेवाःसूर्यमादितेयं । यदाचरिष्णूमिथुनावभूतामादित्प्रापश्यन्भुवनानिविश्वा । यदैनम
दधुर्यज्ञियाःसर्वेदिविदेवाःसूर्यमादितेयमदितेःपुत्रंयदाचरिष्णूमिथुनौप्रादुरभूतांसर्वदासहचारिणावुषाश्चादित्यश्च
मिथुनौकस्मान्मिनोतिःश्रयतिकर्माथुइतिनामकरणस्थकारोवानयतिःपरोवनिर्वासमाश्रितावन्योन्यैनयतोवनुतोवा
मनुष्यमिथुनावप्येतस्मादेवमेथंतावन्योन्यंवनुतइतिवाथैनमेतयाग्नीकृत्यस्तौति ॥ २८ ॥ यत्रावदेतेअवरःपरश्चयज्ञ
न्योःकतरोनौविवेद । आशेकुरित्संधुमादंसखायोनक्षतयज्ञंकइदंविवोचत् । यत्रविवदेतेदैव्यौहोतारावयंचाग्निरसौ
चमध्यमःकतरोनौयज्ञेभूयोवेदेत्याशक्रुवंतिसत्सहमदनंसमानाख्यानाक्रुत्वजस्तेषांयज्ञंसमश्रुवानानांकोनइदंविवक्ष्य
तीतितस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ २९ ॥ यावन्मात्रमुषमोनप्रतीकंसुपण्योर्वसतेमातरिश्वः । तावद्धधात्युपयज्ञ
मायन्ब्राह्मणोहोतुरवरोनिषीदन् । यावन्मात्रमुषसःप्रत्यक्तंभवतिप्रदिदर्शनमितिवास्त्युपमानस्यसंप्रत्यर्थेप्रयोगइहेव
निधेहीतियथासुपण्यःसुपतनाएतारात्रयोवसतेमातरिश्वन्ज्योतिर्वर्णस्यतावदुपदधातियज्ञमागच्छन्ब्राह्मणोहोतास्या
ग्नेर्होतुरवरोनिषीदन्होतृजपस्त्वनग्निर्वैश्वानरीयोभवतिदेवसवितरेतंत्वावृणतेऽग्निहोत्रायसहपित्रावैश्वानरेणेतीममे

निरुक्त

॥ ७ ॥

वाग्निं सवितारमाह सर्वस्य प्रसवितारं मध्यमं वोत्तमं वापितरं यस्तु सूक्तं भजते यस्मै हविर्निरुप्यते ऽयमेव सोऽग्निर्वैश्वानरो नि
पातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नामधेयेन भजेते भजेते ॥ ३१ ॥ (अथातो दैवतमिन्द्रो दिवः परोक्षकृतास्तद्येन तिस्रो ऽथा
कारा चिंतनमपुरुषविधं तत्तिस्र एव देवता इत्युक्तं पूषा त्वाथैतानीं द्रभक्ती न्यथैतान्यादित्यभक्तीनि मंत्रामनना जगती गतत
मथातो नुक्रमिष्यामो ऽग्निमीळे ऽग्निः पूर्वेभिरभिप्रवंते द्रं मित्रं जातवेदाः कस्मात्प्रनूनं जातवेदसं वैश्वानरः कस्माद्वैश्वान
रस्य प्रनूमहिवं कृष्णं नियानं हविष्पां तं मपामुपस्थे मूर्धा भुवं स्तोमेन हियदे देनै यत्रावदेते यावन्मात्रमेकत्रिंशत्) ॥ इति नि
रुक्त उत्तरषट्के प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

ॐ ॥ द्रविणोदाः कस्माद्धनं द्रविणमुच्यते यदेन दभिद्रवंति बलं वा द्रविणं यदेनेनाभिद्रवंति तस्य दाता द्रविणोदास्त
स्यैषा भवति ॥ ॥ द्रविणोदा द्रविणसो ग्रावहस्ता सोऽध्वरे । यज्ञेषु देवमीळते । द्रविणोदायस्त्वं द्रविणस इति द्रवि
णसादिन इति वा द्रविणसानि न इति वा द्रविणसस्तस्मात्पिबत्विति वा । यज्ञेषु देवमीळते । याचंति स्तुवंति वर्धयंति पूजयं
तीति वा तत्को द्रविणोदा इन्द्र इति क्रौष्टुकिः सबलधनयोर्दातृ तमस्तस्य च सर्वा बलकृतिरोजसो जातमुत मन्य एनमिति चाह
थाप्यग्निं द्राविणोदसमाहैष पुनरेतस्माज्जायते । यो अश्मनो रंतरग्निं जजानेत्यपि निगमो भवत्यथाप्यृतुयाजेषु द्राविणोदसाः
प्रवादा भवंति तेषां पुनः पात्रस्येद्रपानमिति भवत्यथाप्येनं सोमपानेन स्तौत्यथाप्याह द्रविणोदाः पिबतु द्राविणोदस इत्यय

उत्तरष.

अ. २

॥ ७ ॥

मेवाग्निर्द्रविणोदाइतिशाकपूणिराग्नेयेष्वेवहिसूक्तेषुद्राविणोदसाःप्रवादाभवन्ति । देवाअग्निधारयन्द्रविणोदामित्यपि
निगमोभवतियथोएतत्सबलधनयोर्दातृतमइतिसर्वासुदेवतास्वैश्वर्यविद्यतेयथोएतदोजसोजातमुतमन्यएनमितिचा
हेत्ययमप्यग्निरोजसाबलेनमथ्यमानोजायतेतस्मादेनमाहसहसस्पुत्रंसहसःसूनूसहसोयहुंयथोएतदग्निर्द्राविणोदसमाहे
त्यृत्विजोऽत्रद्रविणोदसउच्यन्तेहविषोदातारस्तेचैनंजनयन्ति । ऋषीणांपुत्रोअधिराजएषइत्यपिनिगमोभवतियथोएत
त्तेषांपुनःपात्रस्यैद्रपानमितिभवतीतिभक्तिमात्रंतद्भवतियथावायव्यानीतिसर्वेषांसोमपात्राणायथोएतत्सोमपानेनैनं
स्तौतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते । सोमंपित्रमंदसानोगणश्रिभिरित्यपिनिगमोभवतियथोएतद्रविणोदाःपिबतुद्राविणोद
सइत्यस्यैवतद्भवति ॥ २ ॥ मेद्यंतुतेवह्योयेभिरीयसेऽरिषण्यन्वीळ्यस्वावनस्पते । आयूयाधृष्णोअभिगूर्यात्वंने
ष्ट्रात्सोमैद्रविणोदुःपिबंक्रतुभिः । मेद्यंतुतेवह्योवोढारोयैर्यास्यक्रुष्यन्वृढीभवायूयधृष्णोअभिगूर्यत्वंनेष्ट्रीयाद्विषण्या
द्विषण्योधिषण्योधिषणाभवौधिषणावाग्धिषेर्दधात्यर्थेधीसादिनीवाधीसानिनीतिवावनस्पतइत्येनमाहैषहिवनानांपा
तावापालयितावावनंवनोतेःपिबर्तुभिःकालैः ॥ ३ ॥ अथातआप्रियआप्रियःकस्मादामोतेःप्रीणातेर्वाप्रीभिराप्रीणा
तीतिचब्राह्मणंतासामिध्मःप्रथमागामीभवतीध्मःसमिन्धनात्तस्यैषाभवति ॥ ४ ॥ समिद्धोअद्यमनुषोदुरोणेदेवोदे
वान्यजसिजातवेदः । आचवहमित्रमहश्चिकित्वान्त्वंदूतःकविरसिप्रचेताः । समिद्धोऽद्यमनुष्यस्यमनुष्यस्यगृहेदेवोदे

निरुक्त

॥ ८ ॥

वान्यजसिजातवेदं आचवहमित्रमहश्चिकित्वांश्चेतनावांस्त्वं दूतः कविरसि प्रचेताः प्रवृद्धचेता यज्ञे धम इति कात्थक्योऽग्निरिति शाकपूणिस्तनूनपादाज्यं भवति नपादित्यनन्तरायाः प्रजायानामधेयं निर्णततमा भवति गौरत्रतनूरुच्येतता अस्यां भोगास्तस्याः पयोजायते पयस आज्यं जायतेऽग्निरिति शाकपूणि रापोऽत्र तन्व उच्यते तता अंतरिक्षे ताभ्य ओषधिवनस्पत योजायंत ओषधिवनस्पतिभ्य एष जायते तस्यैषा भवति ॥ १ ॥ तनूनपात्पथक्रुतस्य यानां न्मध्वासंमंजन्त्स्वदया सुजिह्व । मन्मानिधीभिरुतयज्ञमृन्धन्देवत्राचं कृणुह्यध्वरं नः । तनूनपात्पथक्रुतस्य यानां न्यज्ञस्य यानां न्मधुना संमंजन्त्स्वदय कल्याण जिह्वमननानि च नोधीभिर्यज्ञं च समर्धय देवान्नो यज्ञं गमय नराशंसो यज्ञ इति कात्थक्यो नरा अस्मिन्नासीनाः शंसं त्यग्निरिति शाकपूणिर्नरैः प्रशस्यो भवति तस्यैषा भवति ॥ २ ॥ नराशंसस्य महिमानं मेष्वा मुपस्तोषामयजतस्य यज्ञैः । ये सुकृतवः शुचयो धियंधाः स्वदैति देवा उभया निहव्या । नराशंसस्य महिमानं मेष्वा मुपस्तु मोयज्ञियस्य यज्ञैर्ये सुकर्माणः शुचयो धियंधारयितारः स्वदयंतु देवा उभया निहवींषि सोमं चेताराणि चेति वातां त्राणि चावापिकानि चेति वैळईट्टेः स्तुतिकर्मण इंधते र्वा तस्यैषा भवति ॥ ३ ॥ आजुह्वान ईड्यो वंद्यश्चाया ह्यग्नेव सुभिः सह जोषाः । त्वं देवानां मसियह्व होता स एनान्यक्षीषितो यजीयान् । आहूयमान ईळितव्यो वंदितव्यश्चाया ह्यग्नेव सुभिः सह जोषणं स्त्वं देवानां मसियह्व होता यह्व इति महतो नामधेयं यातश्च हूतश्च भवति । स एनान्यक्षीषितो यजीयान् । इषितः प्रेषित इति वाधीष्ट इति वा यजीयान्यष्टृतरो बर्हिः

उत्तरप.
अ. २

॥ ८ ॥

परिबर्हणात्तस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्यावस्तोरस्यावृज्यते अग्रे अह्ना । व्युप्रथते वितरं वरीयो देवे
भ्यो अदितये स्योनं । प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्यावसनायास्याः प्रवृज्यते ऽग्रे ऽह्नां बर्हिः पूर्वाह्ने तद्विप्रथते वितरं वितीर्ण
तरमिति वा विस्तीर्णतरमिति वा वरीयो वरतर मुरुतरं वा देवेभ्यश्चादितये च स्योनं स्योनमिति सुखनामस्य ते रवस्य न्येतत्से
वितव्यं भवतीति वा द्वारो जवते वा द्रवते वा वारयते वा तासामेषाभवति ॥ ९ ॥ व्यचस्वती रुर्विया विश्रयंतां पतिभ्योन
जनयः शुभमानाः । देवीं द्वारो बृहती विश्वमिन्वा देवेभ्यो भवत सुप्रायणाः । व्यचनवत्य उरुत्वेन विश्रयंतां पतिभ्य इव
जाया ऊरुमैथुने धर्मेशु शोभिषमाणा वरतममंगमूरु देव्यो द्वारो बृहत्यो महत्यो विश्वमिन्वा विश्वमाभिरेतियज्ञे गृहद्वार इ
तिकात्थक्यो ऽग्निरिति शाकपूणि रुषासानक्तोषाश्च नक्ता चोषा व्याख्याता नक्तेति रात्रिनामान्क्तिभूतान्यवश्यायेनापि
वानक्ता व्यक्तवर्णाति योरेषाभवति ॥ १० ॥ आसुष्वयं तीयजते उपाके उषासानक्ता सदतां नियोनौ । दिव्ये योषणे बृह
ती सुरुक्मे अधिश्रियं शुक्रपिशुं दधाने । सेष्मीयमाणे इति वा सुष्वापयं त्याविति वा सीदतामिति वा न्यासीदतामिति वा य
ज्ञिये उपक्रांतै दिव्ये योषणे बृहत्यो महत्यो सुरुक्मे सुरोचने अधिदधाने शुक्रपेशसंश्रियं शुक्रं शोचते ज्वलतिकर्मणः पेश इति
रूपनामपिशते विपिशितं भवति दैव्या होतारा दैव्यौ होतारा वयं चाग्निरसौ च मध्यमस्तयोरेषाभवति ॥ ११ ॥ दैव्या हो
तारा प्रथमा सुवाचामिमानायज्ञं मनुषो यजध्वै । प्रचोदयंता विदथेषु कारूपाचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशंता । दैव्यौ होता

रौप्रथमौसुवाचौनिर्मिमानौयज्ञमनुष्यस्यमनुष्यस्ययजनायप्रचोदयमानौयज्ञेषुकर्तारौपूर्वस्यांदिशिष्यष्टव्यमितिप्रदिशं
 तौतिस्रोदेवीस्तिस्रोदेव्यस्तासामेषाभवति ॥ १२ ॥ आनौयज्ञंभारतीतूर्यमेत्विकामनुष्वदिहचेतयंती । तिस्रोदेवी
 बर्हिरेदंस्योनंसरस्वतीस्वपंसःसदंतु । ऐतुनोयज्ञंभारतीक्षिप्रंभरतआदित्यस्तस्यभाइडाचमनुष्यवदिहचेतयमानाति
 स्रोदेव्योबर्हिरिदंसुखंसरस्वतीचसुकर्माणआसीदंतुत्वष्टातूर्णमश्रुतइतिनैरुक्तास्त्विषेर्वास्याद्दीप्तिकर्मणस्त्वक्षतेर्वास्या
 त्करोतिकर्मणस्तस्यैषाभवति ॥ १३ ॥ यइमेद्यावापृथिवीजनित्रीरूपैरपिशुब्रुवनानिविश्वा । तमद्यहोतरिषितोयजीया
 न्देवंत्वष्टारमिहयक्षिविद्वान् । यइमेद्यावापृथिव्यौजनयिव्यौरूपैरकरोद्भूतानिचसर्वाणितमद्यहोतरिषितोयजीयान्दे
 वंत्वष्टारमिहयजविद्वान्माध्यमिकस्त्वष्टेत्याहुर्मध्यमेचस्थानेसमाम्नातोऽग्निरितिशाकपूणिस्तस्यैषापराभवति ॥ १४ ॥
 आविष्ट्योवर्धतेचारुरासुजिह्वानामूर्ध्वःस्वयंशाउपस्थ । उभेत्वष्टुर्विभ्यतुर्जायमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते । आ
 विरावेदनात्तत्योवर्धतेचारुरासुचारुचरतोर्जिह्वाजिहीतेरूर्ध्वउच्छ्रितोभवतिस्वयंशाआत्मयशाउपस्थउपस्थानउभेत्वष्टु
 र्विभ्यतुर्जायमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते । द्यावापृथिव्यावितिवाहोरात्रेइतिवारणीइतिवाप्रत्यक्तेसिंहंसहनंप्रत्या
 सेवेते ॥ १५ ॥ वनस्पतिर्व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १६ ॥ उपावसृजत्मन्यासमंजन्देवानांपार्थऋतुथाहवींषि ।
 वनस्पतिःशमितादेवोअग्निःस्वदंतुहव्यमधुनाघृतेन । उपावसृजात्मनात्मानंसमंजन्देवानामन्नमृतावृतौहवींषिकाशे

कालेवनस्पतिः शमितादेवो अग्निरित्येते त्रयः स्वदयंतु हव्यं मधुना च घृतेन च तत्कोवनस्पतिर्यूप इति कात्थक्योऽग्निरिति
शाकपूणिस्तस्यैषा परा भवति ॥ १७ ॥ अंजंति त्वामध्वरे देवयंतो वनस्पते मधुना दैव्येन । यदूर्ध्वं स्तिष्ठाद्द्रविणो हर्षत्ताद्य
द्वाक्षयो मातुरस्या उपस्थे । अंजंति त्वामध्वरे देवान् कामयमाना वनस्पते मधुना दैव्येन च घृतेन च यदूर्ध्वः स्थास्य सिद्रविणा
निचनो दास्यसि यद्वा ते कृतः क्षयो मातुरस्या उपस्थ उपस्थानेऽग्निरिति शाकपूणिस्तस्यैषा परा भवति ॥ १८ ॥ देवेभ्यो व
नस्पते हवींषि हिरण्यपर्णं प्रदिवस्ते अर्थ । प्रदक्षिणि द्रशनया नियूयं कृतस्य वक्षि पथि भीरजिष्ठैः । देवेभ्यो वनस्पते हवींषि
हिरण्यपर्णं कृतपर्णां पिवोपमार्थे स्याद्द्विरण्यवर्णपर्णेति प्रदिवस्ते अर्थे पुराणस्ते सोऽर्थो यं ते प्रब्रूमो यज्ञस्य वह पथि भीरजिष्ठैर्ऋ
जुतमैरजस्वलतमैस्तपिष्ठतमैरिति वा तस्यैषा परा भवति ॥ १९ ॥ वनस्पते रशनया नियूयं पिष्टतमया वयुना निविद्वान् ।
वह देवत्रादिधिषो हवींषि प्रचदातारं ममृतेषु वोचः । वनस्पते रशनया नियूयं सुरूपतमया वयुना निविद्वान् प्रज्ञानानि प्र
जानं न्वह देवान्यज्ञे दातुर्हवींषि प्रब्रूहि चदातारं ममृतेषु देवेषु स्वाहा कृतयः स्वाहेत्येतत्सु आहेति वा स्वावागाहेति वा स्वं प्राहे
ति वा स्वाहुतं हविर्जुहोतीति वा तासामेषा भवति ॥ २० ॥ सद्योजातो व्यमिमीत यज्ञमग्निर्देवानां भवत्पुरोगाः । अस्य
होतुः प्रदिश्युतस्य वाचि स्वाहा कृतं हविरदंतु देवाः । सद्योजायमानो निरमिमीत यज्ञमग्निर्देवानां भवत्पुरोगांभ्यस्य हो
तुः प्रदिश्युतस्य वाच्यास्यै स्वाहा कृतं हविरदन्तु देवाय जंतीतीमा आप्री देवता अनुक्रांता अथ किं देवताः प्रया जानुया जा आ

ग्रेयाइत्येके ॥ २१ ॥ प्रयाजान्मेअनुयाजांश्चकेवलानूर्जस्वन्तंहविषोदत्तभागं । घृतंचापांपुरुषंचौषधीनामग्रेश्चदीर्घ
 मायुरस्तुदेवाः । तवप्रयाजाअनुयाजाश्चकेवलानूर्जस्वन्तोहविषःसंतुभागाः । तवाग्नेयजोऽयमस्तुसर्वस्तुभ्यंनमंतांप्रदि
 शश्चतस्रः । आग्नेयावैप्रयाजाआग्नेयाअनुयाजाइतिचब्राह्मणंछन्दोदेवताइत्यपरंछन्दांसिवैप्रयाजाश्छन्दांस्यनुयाजाइ
 तिचब्राह्मणमृदुदेवताइत्यपरमृतवोवैप्रयाजाऋतवोऽनुयाजाइतिचब्राह्मणंपशुदेवताइत्यपरंपशवोवैप्रयाजाःपशवोऽ
 नुयाजाइतिचब्राह्मणंप्राणदेवताइत्यपरंप्राणावैप्रयाजाःप्राणावाअनुयाजाइतिचब्राह्मणमात्मदेवताइत्यपरमात्मावैप्र
 याजाआत्मावाअनुयाजाइतिचब्राह्मणमाग्नेयाइतितुस्थितिर्भक्तिमात्रमितरत्किमर्थंपुनरिदमुच्यतेयस्यैदेवतायैहविर्गृ
 हीतंस्यात्तामनसाध्यायेद्वषट्कारिष्यन्नितिहविज्ञायतेतान्येतान्येकादशाप्रीसूक्तानितेषांवासिष्ठमात्रेयंवाध्वश्वंगात्समद
 मितिनाराशंसवंतिमैधातिथंदैर्घतमसंप्रैषिकमित्युभयवंत्यतोऽन्यानितनूनपात्वंतितनूनपात्वंति ॥ २२ ॥ (द्रविणो
 दाःकस्माद्द्रविणोदाद्रविणसोमेद्यंतुतेऽथातआप्रियःसमिद्धोअद्यतनूनपान्नराशंसस्याजुह्वानःप्राचीनंव्यचस्वतींरासु
 ष्वयंतीदैव्याहोतारानोयज्ञंयइमेआविष्टोवनस्पतिरुपावसृजांजांतिदेवेभ्योवनस्पतेवनस्पतेरशनयानियूयसद्योजातः
 प्रयाजान्मेद्वाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ॐ ॥ अथयानिपृथिव्यायतनानिसत्त्वानिस्तुतिलभन्तेतान्यतोऽनुक्रमिष्यामस्तेषामश्वःप्रथमागामीभवत्यश्वो
व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १ ॥ अश्वोवोह्वासुखंरथंहसनामुपमंत्रिणः । शेपोरोमण्वन्तौभेदौवारिन्मंडूकइच्छ
तींद्रायेंदोपरिस्त्रव । अश्वोवोह्वासुखंवोह्वारथंवोह्वासुखमितिकल्याणनामकल्याणंपुण्यंसुहितंभवतिसुहितंगम्यतीति
वाहसैतावापातावापालयितावाशेषमृच्छतीतिवारिवारयतिमानोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ २ ॥ मानोमित्रोवरुणो
अर्यमायुरिंद्रक्रुभुक्षामरुतःपरिख्यन् । यद्वाजिनोदेवजातस्यसप्तैःप्रवक्ष्यामोविदथेवीर्याणि । यद्वाजिनोदेवैर्जातस्य
सप्तैःसरणस्यप्रवक्ष्यामोयज्ञेविदथेवीर्याणिमानस्त्वंमित्रश्चवरुणश्चार्यमाचायुश्चवायुरयनंइंद्रश्चोरुक्षयणंक्रुभूणांराजेति
वामरुतश्चपरिख्यन्छकुनिःशक्नोत्युन्नेतुमात्मानंशक्नोतिनदितुमितिवाशक्नोतितकितुमितिवासर्वतःशंकरोऽस्त्वितिवा
शक्नोतेर्वातस्यैषाभवति ॥ ३ ॥ कनिक्रदज्जनुषंप्रब्रुवाणइयतिवाचमरितेवनावम् । सुमंगलश्चशकुनेभवासिमात्वाका
चिदभिभाविश्व्याविदत् । न्यक्रंदीज्जन्मप्रब्रुवाणोयथास्यशब्दस्तथानामेरयतिवाचमीरयितेवनावंसुमंगलश्चशकुने
भवकल्याणमंगलोमंगलगिरतेर्गुणात्यर्थेगिरत्यनर्थानितिवांगलमंगवन्मज्जयतिपापकमितिनैरुक्तामागच्छत्वितिवा
माचत्वाकाचिदभिभूतिःसर्वतोविदद्भृत्समदमर्थमभ्युत्थितैकपिंचलोऽभिववाशेतदभिवादिन्येषर्भवति ॥ ४ ॥ भद्रं
वददक्षिणतोभद्रमुत्तरतोवद । भद्रंपुरस्तान्नोवदभद्रंपश्चात्कपिंचल । इतिसानिगदव्याख्यातागृत्समदोगृत्समदनों

गृत्सइतिमेधाविनामगृणातेःस्तुतिकर्मणोमंडूकामजूकामजनान्मदतेर्वामोदतिकर्मणोमंदतेर्वीतृप्तिकर्मणोमंडयतेरि
 तिवैयाकरणांमंडेषामोकइतिवामंडोमदेर्वामुदेर्वातेषामेषाभवति ॥ ५ ॥ संवत्सरंशशयानाब्राह्मणाव्रतचारिणः ।
 वाचंपर्जन्यजिन्वितांप्रमंडूकावादिषुः । संवत्सरंशशयानाब्राह्मणाव्रतचारिणोऽब्रुवाणापिवोपमार्थेस्याद्ब्राह्मणाइ
 वव्रतचारिणइतिवाचंपर्जन्यप्रीतांप्रावादिषुर्मंडूकावसिष्ठोवर्षकामःपर्जन्यंतुष्टावतंमंडूकाअन्वमोदंतंसमंडूकाननुमो
 दमानान्दृष्ट्वातुष्टावतदभिवादिन्येषगर्भवति ॥ ६ ॥ उपप्लवदमंडूकिवर्षमावदतादुरि । मध्येहृदस्यप्लवस्वनिगृह्यचतुरः
 परः । इतिसानिगदव्याख्याताक्षाअश्रुवतएनानितिवाभ्यश्रुवतएभिरितिवातेषामेषाभवति ॥ ७ ॥ प्रावेपामाबृह
 तोमादयंतिप्रवातेजाइरिणेववृत्तानाः । सोमस्येवमौजवतस्यभक्षोविभीदकोजागृविर्मह्यमच्छान् । प्रवेपिणोमामहतो
 विभीदकस्यफलानिमादयंतिप्रवातेजाःप्रवणेजाइरिणेवर्तमानाइरिणंनिर्ऋणमृणातेरपार्णंभवत्यपरताअस्मादोषधयइ
 तिवा । सोमस्येवमौजवतस्यभक्षः । मौजवतोमूजवतिजातोमूजवान्पर्यतोमुंजवान्मुंजोविमुच्यतइषीकयेषीकेषतेर्गति
 कर्मणइयमपीतरेषीकैतस्मादेवविभीदकोविभेदनाजागृविर्जागिरणान्मह्यमचच्छदत्प्रशंसत्येनान्प्रथमयानिंदत्युत्तरा
 भिर्ऋषेरक्षपरिद्यूनस्यैतदार्षवेदयंतैग्रावाणोहन्तेर्वागृणातेर्वागृह्णातेर्वातेषामेषाभवति ॥ ८ ॥ प्रैतेवदन्तुप्रवयंवदामग्रा
 वभ्योवाचंवदतावदद्भ्यः । यदद्भ्यःपर्वताःसाकमाशवःश्लोकंधोषंभरथेद्रायसोमिनः । प्रवदंत्वेतेप्रवदामवयंग्रावभ्यो

वाचंवदतवदद्ध्योयदद्रयःपर्वताअदरणीयाःसहसोममाशवःक्षिप्रकारिणःश्लोकःशृणोतेघोषोघुष्यतेःसोमिनोयूयंस्थे
तिवांसोमिनोगृहेष्वितिवायेननराःप्रशस्यंतेसनाराशंसोमंत्रस्तस्यैषाभवति ॥ १० ॥ अमंदान्तस्तोमान्प्रभरेमनीषासिंधाव
धिक्षियतोभाव्यस्य । योमेसहस्रममिमीतसवानतूतोराजाश्रवइच्छमानः । अमंदान्तस्तोमानवालिशाननल्पान्वाबालो
बलवर्तीभर्तव्योभवत्यंवास्माअलंभवतीतिवांवास्मैबलंभवतीतिवाबलोवाप्रतिषेधव्यवहितःप्रभरेमनीषयामनसईषया
स्तुत्याप्रज्ञयावासिंधावधिनिवसतोभावयव्यस्यराज्ञोयोमेसहस्रंनिरमिमीतसवानतूतोराजातूर्णइतिवात्वरमाणइति
वाप्रशंसामिच्छमानः ॥ १० ॥ यज्ञसंयोगाद्राजास्तुतिलभेतराजसंयोगाद्युद्धोपकरणानितेषांरथःप्रथमागामीभवति
रथोरंहतेर्गतिकर्मणःस्थिरतेर्वास्याद्विपरीतस्यरममाणोऽस्मिंस्तिष्ठतीतिवारपतेर्वारसतेर्वातस्यैषाभवति ॥ ११ ॥ वन
स्पतेवीड्वंगोहिभूयाअस्मत्सखाप्रतरणःसुवीरः । गोभिःसन्नद्धोअसिवीळयस्वास्थातातेजयतुजेत्वानि । वनस्पनेदृढां
गोहिभवास्मत्सखाप्रतरणःसुवीरःकल्याणवीरोगोभिःसन्नद्धोअसिवीळयस्वेतिसंस्तंभस्वास्थातातेजयतुजेतव्यानिदुंदु
भिरितिशब्दानुकरणंद्रुमोभिन्नइतिवादुंदुभ्यतेर्वास्याच्छब्दकर्मणस्तस्यैषाभवति ॥ १२ ॥ उपश्वासयपृथिवीमुतद्यांपु
रुत्रातेमनुतांविष्ठितंजगत् । सद्रुंदुभेसजूरिंद्रेणदेवैर्दूराद्वीयोअपसेधशत्रून् । उपश्वासयपृथिवींचदिवंचबहुधातेघोषं
मन्यतांविष्ठितंस्थावरंजंगमंचयत्सद्रुंदुभेसहजोषणंद्रेणचदेवैश्चदूरादूरतरमपसेधशत्रूनिषुधिरिषूणांनिधानंतस्यैषाभ

निरुक्त

॥१२॥

वति ॥ १३ ॥ ब॒ह्नीनां पि॒ता ब॒हुर॑स्य पु॒त्रश्चि॒श्वाकृ॑णोति॒सम॑ना व॒गत्य॑ । इ॒षुधिः सं॒काः पृ॒त॑नाश्च॒सर्वाः पृ॒ष्ठे नि॒न॑द्धो जय
ति प्र॒सूतः॑ । ब॒हूनां पि॒ता ब॒हुर॑स्य पु॒त्र इ॒तीषू॑नभि॒प्रेत्य॑ प्र॒सम॑यत इ॒वापा॑त्रियमाणः शब्दानु॒करणं॑ वा सं॒काः स॒च॒तैः संपूर्वा॑ द्वा
किर॒तैः पृ॒ष्ठे नि॒न॑द्धो जयति प्र॒सूत॑ इति व्याख्यातं हस्तघ्नो हस्ते हन्यते तस्यैषा भवति ॥ १४ ॥ अ॒हि॒रि॒व भो॒गैः पर्ये॑ति बा॒हुं
ज्याया॑ हे॒तिं परि॒बा॒ध॒मानः॑ । ह॒स्त॒घ्नो वि॒श्वा व॒युना॑ नि॒वि॒द्वा न्पु॒मा॒न्पु॒मां॑ संप॒रि॒पा॒तु वि॒श्वतः॑ । अ॒हि॒रि॒व भो॒गैः परि॒वे॒ष्टय॑ति
बा॒हुं ज्याया॑ वधात् परि॒त्राय॑माणो हस्तघ्नः सर्वाणि प्र॒ज्ञाना॑नि प्र॒जान॑न्पु॒मान्पु॒रु॒मना॑ भवति पुं॒सते॒र्वा भी॒शवो॑ व्याख्याता स्तेषा
मेषा भवति ॥ १५ ॥ रथे॑तिष्ठन्नयति वा॒जिनः॑ पु॒रो यत्र॑ यत्र का॒मय॑ते सुषा॒रथिः॑ । अ॒भी॒शूनां॑ म॒हि॒मानं॑ प॒नाय॑त॒मनः॑ प॒श्चा
दनु॑यच्छंति र॒श्मयः॑ । रथे॑तिष्ठन्नयति वा॒जिनः॑ पु॒रस्ता॑त्सतो॒ यत्र॑ यत्र का॒मय॑ते सुषा॒रथिः॑ कल्याणसा॒रथि॑रभी॒शूनां॑ म॒हि
मानं॑ पू॒जया॑मि॒मनः॑ प॒श्चात्सं॒तोऽनु॑यच्छंति र॒श्मयो॑ धनु॒र्धन्व॑तेर्ग॒तिक॑र्म॒णो व॒धक॑र्म॒णो वा॒धन्वं॑त्यस्मादिषवस्तस्यैषा भवति
॥ १६ ॥ धन्वं॑ना॒गा धन्वं॑ना॒जिंज॑येम॒धन्वं॑ना॒तीव्राः॑ स॒मदो॑ जयेम । धनुः॑ शत्रो॒रप॒का॒मं कृ॑णोति॒धन्वं॑ना॒सर्वाः प्र॒दिशो॑
जयेम । इति सानिगदव्याख्याता समदः समदोवा॒त्तेः स॒मदो॑वा॒मद॑तेर्ज्या जयते॒र्वा जि॒नाते॒र्वा प्र॒जाव॑यतीषू॒निति॑ वा॒ तस्या
एषा भवति ॥ १७ ॥ व॒क्ष्यंती॑ वे॒दाग॑नी॒गंति॑ कर्ण॒प्रियं॑ सखायं परिष्वज॒जाना॑ । योषे॑व शिं॒क्ते वि॒त॒ताधि॑धन्व॒ज्या इ॒यं स॒मने॑
पा॒रय॑ती । वक्ष्यंती वा गच्छति कर्ण॒प्रियमि॑व सखायमिषुं परिष्वज॒माना॑ योषे॑व शिं॒क्ते शब्दं॑ करोति वि॒त॒ताधि॑धनुषि॒ज्येयं॑ स

उत्तरप.

अ. ३

॥ १२ ॥

मनेसंग्रामेपारयंतीपारंनयंतीपुंरीषतेर्गतिकर्मणोवधकर्मणोवातस्यैषाभवति ॥ १८ ॥ सुपर्णवस्तेमृगोअस्यादंतोगो
भिःसंनद्धापततिप्रसूता । यत्रानरःसंचविचद्रवंतितत्तास्मभ्यमिषवःशर्मयंसन् । सुपर्णवस्तइतिवाजानभिप्रेत्यमृग
मयोऽस्यादंतोमृगयतेर्वागोभिःसंनद्धापततिप्रसूतेतिव्याख्यातंयत्रनराःसंद्रवंतिचविद्रवंतिचतत्रास्मभ्यमिषवःशर्म
यच्छंतुशरणंसंग्रामेष्वश्वजनीकशेत्याहुःकशाप्रकाशयतिभयमश्वार्यकृष्यतेर्वाणूभावाद्वाकपुनःप्रकाशयत्यर्थान्खश
याक्रोशतेर्वाश्वकशायाएषाभवति ॥ १९ ॥ आजघंतिसान्वेषांजघनांऽउपजिघ्रते । अश्वजनिप्रचेतसोऽश्वान्तसमत्सु
चोदय । आघ्रंतिसानून्येषांसरणानिसक्थीनिसक्थिसचतेरासक्तोऽस्मिन्कायो जघनानिचोपघ्रतिजघनंजंघन्यते
रश्वजनिप्रचेतसःप्रवृद्धचेतसोऽश्वान्तसमत्सुसमरणेषुसंग्रामेषुचोदयोलूखलमुरुकरंवोर्करंवोर्ध्वखंवोरुमेकुर्वित्यब्रवीं
त्तदुलूखलमभवदुरुकरंचैतदुलूखलमित्याचक्षतेपरोक्षेणेतिचब्राह्मणंतस्यैषाभवति ॥ २० ॥ यच्चिद्धित्वंगृहेगृहउलू
खलकयुज्यसे । दहद्युमत्तमंवदजयतामिवदुंदुभिः । इतिसानिगदव्याख्याता ॥ २१ ॥ वृषभःप्रजांवर्षतीतिवातिबृह
तिरेतइतिवातद्वृषकर्मावर्षणाद्वृषभस्तस्यैषाभवति ॥ २२ ॥ न्यक्रंदयन्नुपयंतएनममेहयन्वृषभमध्यआजेः । तेनसूभ
र्वशतवत्सहस्रंगवांमुद्गलःप्रधनेजिगाय । न्यक्रंदयन्नुपयंतएनमितिव्याख्यातममेहयन्वृषभमध्यआजेराजयनस्याज
वनस्येतिवातेनतंसूभर्वराजानंभर्वतिरत्तिकर्मातद्वासूभर्वसहस्रंगवांमुद्गलःप्रधनेजिगायप्रधनइतिसंग्रामनामंप्रकीर्णा

न्यस्मिन्धनानि भवन्ति द्रुघणो द्रुममयो घनस्तत्रेति हासमाचक्षते मुद्गलो भार्म्यश्वऋषिर्वृषभं च द्रुघणं च युक्त्वा संग्रामे व्यवह-
 त्याजि जिगाय तदभिवादिन्येष गर्भवति ॥ २२ ॥ इमं तं पश्य वृषभस्य युजं काष्ठायामध्ये द्रुघणं शयानं । येन जिगाय शत-
 वत्सहस्रं गवां मुद्गलः पृतनाज्येषु । इमं तं पश्य वृषभस्य सह युजं काष्ठायामध्ये द्रुघणं शयानं येन जिगाय शतवत्सहस्रं गवां मु-
 द्गलः पृतनाज्येषु पृतनाज्यमिति संग्रामनाम पृतनानाम जनाद्वा जयनाद्वा मुद्गलो मुद्गवान्मुद्गगिलो वा मदनं गिलतीति वा म-
 दं गिलो वा मुदं गिलो वा भार्म्यश्वो भृम्यश्वस्य पुत्रो भृम्यश्वो भृमयोऽस्याश्वा अश्वभरणाद्वा पितुरित्यन्ननाम पातेर्वा पिबते
 वा प्यायते वा तस्यैषा भवति ॥ २४ ॥ पितुं नुस्तोषं महो धर्माणं तविषीं । यस्य त्रितो व्योजसा वृत्रं विपर्वमर्दयत् । तं पि-
 तुंस्तौ मिमहतो धारयितारं बलस्य तविषीति बलनाम तवतेर्वा वृद्धि कर्मणो यस्य त्रित ओजसा बलेन त्रितस्त्रिस्थानं इंद्रो वृत्रं
 विपर्वाणं व्यर्दयति नद्यो व्याख्यातास्तासामेषा भवति ॥ २६ ॥ इमं मे गंगेयमुने सरस्वति शुतुद्रिस्तोमं स च तप रुष्ण्या ।
 असिक्न्याम रुद्रुधे वितस्तया र्जीकीये शृणु ह्या सुषोमया । इमं मे गंगेयमुने सरस्वति शुतुद्रि परुष्णिस्तोममासेव ध्वमसि-
 ऋयाच सहम रुद्रुधे वितस्तया चार्जीकीय आशृणु हि सुषोमया चेति समस्तार्थोऽथैकपदनिरुक्तं गंगा गमनाद्यमुना प्रयुवती ग-
 च्छतीति वा प्रयुवितं गच्छतीति वा सरस्वती सर इत्युदकनाम स तं स्तद्वती शुतुद्री शुद्रा विणी क्षिप्रद्रा विण्या शुतुन्नेव द्रवतीति
 वैरावती परुष्णीत्याहुः पर्ववती भास्वती कुटिलगामि न्यसिक्न्य शुक्ला सितसितमिति वर्णनाम तत्प्रतिषेधोऽसितं मरुद्बुधाः

सर्वानद्योमरुतएनावर्धयंतिवितस्ताविदग्धाविवृद्धामहाकूलार्जोकीयांविपाळित्याहुर्ऋजीकप्रभवावर्जुगामिनीवाविपा
द्विपाटनाद्वाविपाशनाद्वाविप्रापणाद्वापाशाअस्यांव्यपाश्यंतवसिष्ठस्यमुमूर्षतस्तस्माद्विपालुच्यतेपूर्वमासीदुरुंजिरासु
षोमासिंधुर्यदेनामभिप्रसुवंतिनद्यःसिंधुःस्यंदनादापआप्नोतेस्तासामेषाभवति ॥ २६ ॥ आपोहिष्ठामयोभुवस्तान
ऊर्जेदधातन । महेरणायचक्षसे । आपोहिस्थसुखभुवस्तानोऽन्नायधत्तमहतेचनोरणायरमणीयायचदर्शनायौषध
यओषद्धयंतीतिवौषत्येनाधयंतीतिवादोषंधयंतीतिवातासामेषाभवति ॥ २७ ॥ याओषधीःपूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रियु
गंपुरा । मनैनुबभ्रूणामहंशतंधामानिसप्तच । याओषधयःपूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रीणियुगानिपुरामन्येनुतद्वभ्रूणामहंब
भ्रुवर्णानांहरणानांभरणानामितिवाशतंधामानिसप्तचेतिधामानित्रयाणिभवंतिस्थानानिनामानिजन्मानीतिजन्मा
न्यत्राभिप्रेतानिसप्तशतंपुरुषस्यमर्मणांतेष्वेनादधतीतिवारान्निर्व्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ २८ ॥ आरात्रिपा
थिर्वंरजःपितरःप्रायुधामभिः । दिवःसदांसिबृहतीवितिष्ठसआत्वेषंवर्ततेतमः । आपूपुरस्त्वंरात्रिपार्थिवंरजःस्थानैर्म
ध्यमस्यदिवःसदांसिबृहतीमहतीवितिष्ठसआवर्ततेत्वेषंतमोरजोऽरण्यान्यरण्यस्यपद्व्यरण्यमपाणीग्रामादरमणंभवती
तिवातस्याएषाभवति ॥ २९ ॥ अरण्यान्यरण्यान्यसौयाप्रेवनश्यसि । कथाग्रामंनपृच्छसिनत्वाभीरिवविंदती ३ ।
अरण्यानीत्येनामामंत्रयतेयासावरण्यानिवनानिपराचीवनश्यसिकथंग्रामंनपृच्छसिनत्वाभीरिविंदतीवेतीवःपरिभयार्थे

वाश्रद्धाश्रद्धानां तस्या एषा भवति ॥ ३३ ॥ श्रद्धयाग्निः समिध्यते श्रद्धया हूयते हविः । श्रद्धाभगस्य मूर्धनि वचसा वेद
 यामसि । श्रद्धयाग्निः साधु समिध्यते श्रद्धया हविः साधु हूयते श्रद्धाभगस्य भागधेयस्य मूर्धनि प्रधानां गेव च नेना वेदयामः
 पृथिवी व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३४ ॥ स्योना पृथिवि भवानृक्षरानि वेशनी । यच्छानुः शर्मसु प्रथः । सुखानः
 पृथिवि भवानृक्षरानि वेशन्यृक्षरः कण्टकः कण्टकच्छतैः कण्टकः कण्टपोवा कृततेर्वा कण्टतेर्वा स्याद्भूतिकर्मण उद्गततमो भवति यच्छ
 नः शर्मयच्छंतु शरणं सर्वतः पृथ्व्या व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३५ ॥ अमीषां चित्तं प्रतिलोभयंती गृहाणां गान्यप्वे
 परे हि । अभिप्रेहि निर्दह हृत्सुशोकैरंधेना मित्रास्तमसा सचंतां । अमीषां चित्तानि प्रज्ञानानि प्रतिलोभयमाना गृहाणां
 गान्यप्वे परे ह्यभिप्रेहि निर्दहैषां हृदयानि शोकैरंधेना मित्रास्तमसा संसेव्यंतां मग्नाय्यग्नेः पत्नी तस्या एषा भवति ॥ ३६ ॥
 इहेन्द्राणीमुपह्वये वरुणांनी स्वस्तये । अग्नार्यीं सोमपीतये । इति सानिगद व्याख्याता ॥ ३७ ॥ अथातो ऽष्टौ द्वंद्वान्यु
 लूखलमुसलैः उलूखलं व्याख्यातं मुसलं मुहुः सरैतयोरेषा भवति ॥ ३८ ॥ आयजीवा जसा तमा हा ह्युच्चा विजर्भतः ।
 हरी इवांधां सिवप्सता । आयष्टव्ये अन्नानां संभक्ततमे ते ह्युच्चैर्विहिते ते हरी इवान्नानि भुंजाने हविर्धाने हविषां निधाने तयो
 रेषा भवति ॥ ३९ ॥ आवा मुपस्थं मद्रुहा देवाः सीदंतु यज्ञियाः । इहाद्य सोमपीतये । आसीदंतु वा मुपस्थ उपस्थानं मद्रो
 ग्धव्ये इति वायज्ञिया देवाय ज्ञसंपादिन इहाद्य सोमपानाय द्यावा पृथिव्यौ व्याख्यातं तयोरेषा भवति ॥ ४० ॥ द्यावा

नः पृथिवी इमं सिद्धमद्यदिविस्पृशं । यज्ञं देवेषु यच्छतां । द्यावा पृथिव्यौ न इमं साधनमद्यदिविस्पृशं यज्ञं देवेषु नियच्छतां
विपाद्छुतुर्द्यौ व्याख्याते तयोरेषा भवति ॥ १८ ॥ प्रपर्वतानामुशती उपस्थादश्वे इव विषिते हासमाने । गावैव शुभ्रे मा-
तरारिहाणे विपाद्छुतुर्द्रीपयसा जवेते । पर्वतानामुपस्थादुपस्थाना दुशत्यौ कामयमाने अश्वे इव विमुक्ते इति वा विषण्णे इ-
ति वा हासमाने हासतिः स्पर्धायां हर्षमाणे वा गावा विवशुभ्रे शोभने मातरौ सं रिहाणे विपाद्छुतुर्द्यौ पयसा प्रजवेते आर्त्ता अ-
र्त्तन्यौ वारण्यौ वारिषण्यौ वा तयोरेषा भवति ॥ १९ ॥ ते आचरंती समने वयोषामाते वपुत्रं बिभृतामुपस्थे । अपशत्रून् वि-
ध्यतां संविदाने आर्त्ता इमे विस्फुरंती अमित्रान् । ते आचरंत्यौ समनसा विवयोषे माते वपुत्रं बिभृतामुपस्थ उपस्थानेऽप वि-
ध्यतां शत्रून् संविदाने आर्त्ता इमे विघ्नत्यावमिता न्छुना सीरौ शुनो वायुः शुण्यं तरिक्षे सीर आदित्यः सरणात्तयोरेषा भव-
ति ॥ २० ॥ शुना सीरा विमां वाचं जुषेथां यद्विचक्रधुः पयः । तेने मामुपसिंचतं । इति सानिगद व्याख्याता देवी जो-
ष्टी देव्यौ जोषयिष्यौ द्यावा पृथिव्या विति वा होरात्रे इति वा सस्यं च समाचेतिकात्थक्यं सतयोरेषां प्रैषो भवति ॥ २१ ॥
देवी जोष्टी वसुधितीययो रन्याघाद्वेषां सियुयवदान्या वक्षद्वसुवार्याणि यजमानाय वसुवने वसुधेयं स्थवीतां यज । देवी जो-
ष्टी देव्यौ जोषयिष्यौ वसुधिती वसुधान्यौ ययो रन्याघानि द्वेषां स्यवया वयत्याव हत्यन्या वसूनि वरणीयानि यजमानाय व-
सुवननाय च वसुधानाय च वीतां पिबेतां कामयेतां वा यजेतिसंप्रैषो देवी ऊर्जा हुती देव्या ऊर्जा ह्वान्यौ द्यावा पृथिव्या विति व

होरात्रेइतिवासस्यंचसमाचेतिकात्थक्यस्तयोरेषसंप्रैषोभवति ॥ ॥ देवीऊर्जाहुतीइषमूर्जमन्यावक्षत्सग्धिसपीति
मन्यानवेनपूर्वदयमानाःस्यामपुराणेननवंतामूर्जमूर्जाहुतीऊर्जयमानेअधातांवसुवनैवसुधेयस्यवीतांयज । देवीऊर्जाहु
तीदेव्याऊर्जाह्वान्यावन्नंचरसंचावहत्यावहत्यन्यासहजग्धिचसहपीतिचान्यानवेनपूर्वदयमानाःस्यामपुराणेननवंता
मूर्जमूर्जाहुतीऊर्जयमानेअधातांवसुवननायचवसुधानायचवीतांपिबेतांकामयेतांवायजेतिसंप्रैषोयजेतिसंप्रैषः ॥ ॥

(अथयान्यश्वोवोहामानोमित्रःकनिक्रदंद्भद्रंवदसंवत्सरमुपप्लवदप्रावेपाःप्रैतेवदंत्वमंदान्यज्ञसंयोगाद्वनस्पतउपश्वा
सयबहीनामहिरिवभोगैरथेतिष्ठन्धन्वनागावक्ष्यंतीवसुपर्णवस्तआजंघंतियच्चिद्धित्वंवृषभोन्यक्रंदयन्निमंतंपितुंन्विमं
मआपोहियाओषधीरारात्र्यरण्यानिश्रद्धयास्योनामीषामिहेंद्राणीमथातोष्टावायजीआवामुपस्थंद्यावानःप्रपर्वतानांते
आचरंतींशुनासीरौदेवीजोष्ट्रीदेवीऊर्जाहुतीत्रिचत्वारिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरपट्टेद्वितीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥

॥ अथातोमध्यस्थानादेवतास्तासांवायुःप्रथमागामीभवतिवायुर्वातेर्वेतेर्वास्याद्गतिकर्मणएतेरितिस्थौलाष्टीवि
रनर्थकोवकारस्तस्यैषाभवति ॥ १ ॥ वायवायाहिदर्शतेमेसोमाअरंकृताः । तेषांपाहिश्रुधीहवै । वायवायाहिदर्शनी
येमेसोमाअरंकृताअलंकृतास्तेषांपिबशृणुनोह्वानमितिकमन्यमध्यमादेवमवक्ष्यत्तस्यैषापराभवति ॥ २ ॥ आसस्राणा
सःशवसानमच्छेद्रंसुचक्रेरथ्यासोअश्वाः । अभिश्रवक्रज्यंतोवहेयुर्नूचिन्नुवायोरमृतमिदस्येत् । आससृवांसोऽभिवलाय

मानमिंद्रं कल्याणचक्रे रथे योगाय रथ्या अश्वारथस्य बोद्धारं क्रज्यंतं क्रजुगामिनोऽन्नमभिवहेयुर्न वंचपुराणं च श्रवइत्यन्न
नाम श्रूयत इति सतो वायोश्चास्य भक्षो यथानविदस्येदितींद्रप्रधानेत्येकेनैघंदुकं वायु कर्मो भयप्रधानेत्यपरं वरुणो वृणोती
तिसतस्तस्यैषा भवति ॥ नीचीनं वारं वरुणः कवंधं प्रसंसर्जरोदसी अंतरिक्षं । तेन विश्वस्य भुवनस्य राजाय वनवृष्टिर्व्युन
त्तिभूमं । नीचीनद्वारं वरुणः कवंधं मेघैकवनमुदकं भवति तदस्मिन्धीयत उदकमपि कवंधमुच्यते बंधिरनिभृतत्वेकमनि
भृतं च प्रसृजति द्यावापृथिव्यौ चांतरिक्षं च महत्त्वेन तेन सर्वस्य भुवनस्य राजाय वमिव वृष्टिर्व्युनत्तिभूमिं तस्यैषा परा भवति
॥ ॥ तमूषु समना गिरा पितृणां च मनमभिः । नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्यः सिंधूनामुपोदये सप्तस्वसा समध्यमोनभैतामन्य
के समे । तं स्वभिष्टौमिसमानया गिरा गीत्यास्तुत्या पितृणां च मननीयैः स्तोमैर्नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्ऋषिर्नाभाको बभूवयः
स्यंदमानानां मासामपामुपोदये सप्तस्वसारमेनमाहवाग्भिः समध्यम इति निरुच्यतेऽथैष एव भवति । नभैतामन्यके समे ।
माभूवन्नन्यके सवैयेनोद्विषंति दुर्धियः पापधियः पापसंकल्पा रुद्रो रौती तिसतो रोरूयमाणो द्रवतीति वारोदयते वायदरुद
त्तद्गुद्रस्य रुद्रत्वमिति काठकैयदरोदीत्तद्गुद्रस्य रुद्रत्वमिति हारिद्रविकंतस्यैषा भवति ॥ इमारुद्राय स्थिरधन्वने गिरः
क्षिप्रेष वेदे वायस्वधाक्षे । अषाढाय सहमानाय वेधसेति गमयुधाय भरताशृणोतुनः । इमारुद्राय दृढधन्वने गिरः क्षिप्रेष
वेदे वायान्नवतेऽषाढायान्यैः सहमानाय विधाक्षेति गमायुधाय भरतशृणोतुनस्तिग्मं तेजते रुत्साहकर्मण आयुधमायोधना

तस्यैषापराभवति ॥ १ ॥ यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्परिक्ष्मयाचरतिपरिसावृणक्तुनः । सहस्रंतेस्वपिवातभेषजामान
 स्तोकेषुतनयेषुरीरिषः । यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्परिदिवोऽधिदिद्युदयतेर्वाद्युतेर्वाद्योततेर्वाक्ष्मयाचरतिक्ष्मापृथिवी
 तस्यांचरतितयाचरतिविक्ष्मापयंतीचरतीतिवापरिवृणक्तुनःसासहस्रंतेस्वाप्तवचनभेषज्यानिमानस्त्वंपुत्रेषुचपौत्रेषुच
 रीरिषस्तोकंतुद्यतेस्तनयंतनोतैरग्निरपिरुद्रउच्यतेतस्यैषाभवति ॥ २ ॥ जराबोधतद्विविद्धिविशेर्विशेष्यज्ञियाय । स्तोमं
 रुद्रायदृशीकं । जरास्तुतिर्जरतेःस्तुतिकर्मणस्तांबोधतयाबोधयितरितिवातद्विविद्धितत्कुरुमनुष्यस्यमनुष्यस्ययजना
 यस्तोमंरुद्रायदर्शनीयमिंद्रइरांद्वातीतिवैरांददातीतिवैरांदधातीतिवैरांदारयतइतिवैरांधारयतइतिवैदवेद्रवतीतिवै
 दौरमतइतिवैधेभूतानीतिवातद्यदेनंप्राणैःसमैधंस्तदिंद्रस्येद्रत्वमिति विज्ञायतइदंकरणादित्याग्रायणंइदंदर्शनादित्यौप
 मन्यवइंदतेवैश्वर्यकर्मणइच्छत्रुणांदारयितावाद्रावयितावादरयिताचयज्वनांतस्यैषाभवति ॥ ३ ॥ अर्ददुरुत्समसृ
 जोविस्वानित्वमर्णवान्वद्धधानांऽअरम्णाः । महान्तमिंद्रपर्वतंवियद्वःसृजोविधाराअवदानवंहन् । अदृणाउत्समुत्स
 उत्सरणाद्वोत्सदनाद्वोत्स्यंदनाद्वोनत्तेर्वाव्यसृजोऽस्यस्वानित्वमर्णवानर्णस्वतएतान्माध्यमिकान्त्संस्त्यायान्वाबध्यमा
 नानरम्णारम्णातिःसंयमनकर्माविसर्जनकर्मावामहान्तमिंद्रपर्वतंमेघंयद्ववृणोर्व्यसृजोऽस्यधाराअवहन्नेनंदानवंदानक
 र्माणंतस्यैषापराभवति ॥ ४ ॥ योजातएवप्रथमोमनस्वान्देवोदेवान्कृतुनापर्यभूषत् । यस्यशुष्माद्रोदसीअभ्यसे

तानृग्णस्य महासजनासइंद्रः । योजायमान एव प्रथमो मनस्वी देवो देवान् क्रतुना कर्मणा पर्यभवत्पर्यगृह्णात्पर्यरक्षदत्यक्रा
मदिति वायस्य बलाद्वाकापृथिव्यावप्यविभीतां नृग्णस्य महाबलस्य महत्त्वेन सजनासइंद्र इत्युपेष्टार्थस्य प्रीतिर्भवत्या
ख्यानसंयुक्ता पर्जन्यस्तृपेराद्यंत विपरीतस्य तर्पयिता जन्यः परो जेता वा जनयिता वा प्रार्जयिता वा रसानां तस्यैषा भवति
॥ १० ॥ विवृक्षान्हृत्युतहंति रक्षसो विश्वं विभाय भुवनं महावधात् । उतानागा ईषते वृष्ण्यावतो यत्पर्जन्यः स्तनयन्हंति
दुष्कृतः । विहन्ति वृक्षान्विहंति च रक्षांसि सर्वाणि चास्माद्भूतानि विभ्यति महावधान् महान् ह्यस्य वधोऽप्यनपराधो भीतः
पलायते वर्षकर्मवतो यत्पर्जन्यः स्तनयन्हंति दुष्कृतः पापकृतो बृहस्पतिर्बृहत्पातावापालयितावा तस्यैषा भवति ॥ ११ ॥
अश्नापि नद्धं मधुपर्यपश्यन्मत्स्यं नदीन उदनिक्षियन्तं । निष्टज्जभारचमसं न वृक्षाद्बृहस्पतिर्विरवेणा विकृत्य । अशनवता
मेघेनापि नद्धं मधुपर्यपश्यन्मत्स्यमिव दीन उदके निवसंतं निर्जहार तच्चमसमिव वृक्षाच्चमसः कस्माच्चमं त्यस्मिन्निति बृहस्प
तिर्विरवेण शब्देन विकृत्य ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मणः पातावापालयितावा तस्यैषा भवति ॥ १२ ॥ अश्मास्यमवतं ब्रह्मणस्पतिर्मधु
धारमभियमोजसा तृणत् । तमेव विश्वेपि रेस्वर्दृशो बहुसाकंसि सचुरुत्समुद्रिणं । अशनवंतमास्यंदनवंतमवातितं ब्र
ह्मणस्पतिर्मधुधारमभियमोजसा बलेनाभ्यतृणत्तमेव सर्वेपि बंति रश्मयः सूर्यदृशो बह्वेनं सहसिंचंत्युत्समुद्रिणमुदकवंतं
॥ १३ ॥ क्षेत्रस्य पतिः क्षेत्रं क्षियते निर्वासकर्मणस्तस्य पातावापालयितावा तस्यैषा भवति ॥ १४ ॥ क्षेत्रस्य पतिना वयं हि

तेनैव जयामसि । गामश्वं पोषयित्वा स नो मृळातीदृशे । क्षेत्रस्य पतिना वयं सुहितेनेव जयामो गामश्वं पुष्टं पोषयितृ चाहरे
 तिस नो मृळातीदृशे । बलेन बाधनेन वा मृळतिर्दानकर्मा तस्यैषा पराभवति ॥ १७ ॥ क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमूभिधेनुरिव पयो
 अस्मा सुधुक्ष्व । मधुश्च तं घृतमिव सुपूतमृतस्य नः पतयो मृळयंतु । क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमूभिधेनुरिव पयोऽस्मा सुधुक्ष्वेति म
 धुश्च तं घृतमिवोदकं सुपूतमृतस्य नः पातारो वापालयितारो वा मृळयंतु मृळयतिरुपदया कर्मा पूजा कर्मा वा तद्यत्समान्या मृ
 चिसमाना भिव्याहारं भवति तज्जामि भवतीत्येकं मधुमन्तं मधुश्च तमित्यथा यदेव समाने पादे समाना भिव्याहारं भवति त
 ज्जामि भवतीत्यपरं । हिरण्यरूपः सहिरण्यसंह गित्यथा यथा कथा च विशेषोऽजामि भवतीत्यपरं । मंडूका इवोदकान् मंडू
 का उदकादिवेति यथा । वास्तोष्पतिर्वास्तुर्वसतेर्निवास कर्मणस्तस्य पाता वापालयिता वा तस्यैषा भवति ॥ १८ ॥ अमीव हा
 वास्तोष्पते विश्वा रूपाण्या विशन् । सखा सुशेव एधिनः । अभ्यमन हा वास्तोष्पते सर्वाणि रूपाण्या विशन्त सखानः सुसुखो
 भव शेव इति सुखनाम शिष्यतेर्वकारो नाम करणोऽतस्थांतरोपलिंगी विभाषितगुणः शिवमित्यप्यस्य भवति यद्यद्रूपं काम
 यते तत्तद्देवता भवति । रूपं रूपं मघवा बोभवीतीत्यपि निगमो भवति वाचस्पतिर्वाचः पाता वापालयिता वा तस्यैषा भवति
 ॥ १९ ॥ पुनरेहि वाचस्पते देवेन मनसा सह । वसोष्पते निरामय मय्येव तन्वं मम । इति सानिगदव्याख्याता पात्रपा
 त्तनून् प्राव्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ २० ॥ यो अग्निधमो दीदयदुप्स्वं तर्ह्यविप्रास ईळते अध्वरेषु । अपात्रपात्रमधुम

तीरपोदायाभिरिंद्रोवावृधेवीर्याय । योऽनिध्मोदीदयद्दीप्यतेऽभ्यंतरमप्सुयंमेधाविनःस्तुवंतियज्ञेषुसोऽपान्नपान्मधु
मतीरपोदेह्यभिषवाययाभिरिंद्रोवर्धतेवीर्यायवीरकर्मणैयमोयच्छतीतिसतस्तस्यैषाभवति ॥ ॥ परेयिवांसंप्रवतो
महीरनुबहुभ्यःपंथामनुपस्पशानं । वैवस्वतंसंगमनंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्य । परेयिवांसंपर्यागतवंतंप्रवतउद्ध
तोनिवतइत्यवतिर्गतिकर्माबहुभ्यःपंथानमनुपस्पाशयमानैवैवस्वतंसंगमनंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्येतिदुवस्यती
राध्नोतिकर्माग्निरपियमउच्यतेतमेताऋचोऽनुप्रवदंति ॥ ॥ सेनेवसृष्टामेदधात्यस्तुर्नदिद्युत्त्वेषप्रतीका । यमोह
जातोयमोजनित्वंजारःकनीनांपतिर्जनीनां । तंवश्चराथावयंवसत्यास्तंनगावोनक्षतइद्धं । इतिद्विपदाःसेनेवसृष्टाभयं
वाबलंवादधात्यस्तुरिवदिद्युत्त्वेषप्रतीकाभयप्रतीकाबलप्रतीकायशःप्रतीकामहाप्रतीकादीप्तप्रतीकावा । यमोहजात
इंद्रेणसहसंगतः । यमाविहेहमातरेत्यपिनिगमोभवतियमइवजातोयमोजनिष्यमाणोजारःकनीनांजरयितांकन्यानां
पतिर्जनीनांपालयिताजायानांतत्प्रधानाहियज्ञसंयोगेनभवन्ति।तृतीयोअग्निष्टेपतिरित्यपिनिगमोभवतितंवश्चराथाचरं
त्यापश्चाहुत्यावसत्याचनिवसंत्यौषधाहुत्यास्तंयथागावआप्नुवंतितथामुयामेद्धंसमृद्धंभोगैर्मित्रःप्रमीतेस्त्रायतेसंमिन्वा
नोद्रवतीतिवामेदयतेवातस्यैषाभवति ॥ ॥ मित्रोजनान्यातयतिब्रुवाणोमित्रोदाधारपृथिवीमुतद्यां । मित्रःकृष्टीरानि
मिपाभिचष्टेमित्रायहव्यंघृतवज्रुहोत । मित्रोजनानायातयतिब्रुवाणःशब्दंकुर्वन्मित्रएवधारयतिपृथिवींचदिवंच

मित्रः कृष्टीरनिमिषन्नभिविपश्यतीति कृष्टय इति मनुष्यनामकर्मवंतो भवन्ति विकृष्टदेहावामित्राय हव्यं घृतवज्जुहोतेति
 व्याख्यातं जुहोतिर्दानकर्माकः कमनोवाक्रमणो वा सुखो वा तस्यैषा भवति ॥ २२ ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रैर्भूतस्य जा-
 तः पतिरेक आसीत् । सदाधारपृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम । हिरण्यगर्भो हिरण्यमयोगर्भो हिरण्यमयो
 गर्भोऽस्येति वा गर्भो गृभेर्गुणात्यर्थे गिरत्यनर्थानिति वा यदा हि स्त्री गुणान्गृह्णाति गुणाश्चास्या गृह्यन्तेऽथ गर्भो भवति समभ-
 वदग्रैर्भूतस्य जातः पतिरेको बभूव सधारयति पृथिवीं च दिवं च कस्मै देवाय हविषा विधेमेति व्याख्यातं विधतिर्दानकर्मा सर-
 स्वान्व्याख्यातं तस्यैषा भवति ॥ २३ ॥ ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्रुतः । तेभिर्नो विता भव । इति सानिगद
 व्याख्याता ॥ २४ ॥ विश्वकर्मा सर्वस्य कर्ता तस्यैषा भवति ॥ २५ ॥ विश्वकर्मा विमना आद्विहाया धाता विधाता प-
 रमो तसं दृक् । तेषां मिष्टानि सप्तमिषाम दंतियत्रा सप्त ऋषीन्पर एकमाहुः । विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ता धाता च विधाता च
 परमश्च सं द्रष्टा भूतानां तेषां मिष्टानि वाकांता निवाक्रांता निवागता निवामतानि वानतानि वाग्निः सहसं मोदते यत्रैतानि सप्त
 ऋषीणानि ज्योतींषि तेभ्यः पर आदित्यस्तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यधिदैवतमथाध्यात्मं विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ता धाता
 च विधाता च परमश्च सं दर्शयितेन्द्रियाणामेषां मिष्टानि वाकांता निवाक्रांता निवागता निवामतानि वानतानि वाग्नेन सहसं
 मोदन्ते यत्रेमानि सप्त ऋषीणानीन्द्रियाण्येभ्यः पर आत्मा तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यात्मगतिमाचष्टे तत्रेति हासमाचक्षते वि

श्वकर्माभौवनः सर्वमेधे सर्वाणि भूतानि जुह्वांचकार स आत्मानमप्यन्ततो जुह्वांचकार तदभिवादिन्येष गर्भवति य इमा
विश्वा भुवनानि जुह्वदिति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २५ ॥ विश्वकर्मन् हविषा वा वृधानः स्वयं यजस्व पृथिवीमुत
द्यां । मुह्यन्त्वन्ये अभितो जनाः स इहास्माकं मघवाः सूरिरस्तु । विश्वकर्मन् हविषा वर्धयमानः स्वयं यजस्व पृथिवीं च दिवं च
मुह्यन्त्वन्ये अभितो जनाः स पत्न्या इहास्माकं मघवाः सूरिरस्तु प्रज्ञातां ताक्ष्यं स्त्वष्ट्रा व्याख्यातं स्तीर्णं ऽन्तरिक्षे क्षियति तूर्णमर्थं
रक्षत्य श्रोतेर्वा तस्यैषा भवति ॥ २७ ॥ त्वमृषुवाजिनं देवजूतं सहावानं तरुतारं रथानां । अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुं स्वस्त
येताक्ष्यमिहाहुवेम । तं भृशमन्नवन्तं जूतिर्गतिः प्रीतिर्वा देवजूतं देवगतं देवप्रीतं वा सहस्वन्तं तारयितारं रथानां मरिष्टने
मिं पृतनाजितमाशुं स्वस्तयेताक्ष्यमिह ह्वये मेति कर्मन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यं तस्यैषा परा भवति ॥ २८ ॥ सद्यश्चिद्यः शवसा
पंचकृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्ततान् । सहस्रसाः शतसा अस्य रंहिर्नस्मा वरन्ते युवति न शयी । सद्योऽपियः शवसा बलेन
तनोत्यपः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनुष्यजातानि सहस्रसानि नीशतसानि न्यस्य सागतिर्नस्मै नावारयंति प्रयुवती मिव शरम
यी मिषुमन्युर्मन्यते दीप्ति कर्मणः क्रोधकर्मणो वधकर्मणो वा मन्युन्त्यस्मादिषवस्तस्यैषा भवति ॥ २९ ॥ त्वयामन्यो सर
थमारुजन्तो हर्षमाणा सोऽधृषिता मरुत्वः । तिग्मेषव आयुधानां शिशाना अभिप्रयन्तु नरो अग्निरूपाः । त्वयामन्यो सरथ
मारुह्यारुजन्तो हर्षमाणा सोऽधृषिता मरुत्वस्तिग्मेषव आयुधानि संशिश्यमाना अभिप्रयन्तु नरो अग्निरूपा अग्निकर्माणः संन

द्धाः कवचिन इति वा दधिका व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ १९ ॥ आदधिकाः शवसापंचकृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्ततान ।
 सहस्रसाः शतसावाज्यर्वापृणक्तुमध्वासमिमावचांसि । आतनोति दधिकाः शवसाबलेनार्पः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनु
 ष्यजातानि सहस्रसाः शतसावाजीवे जनवानर्वे रणवान्त्संपृणक्तुनो मधुनोदकेन वचनानीमानीति मधुधमतेर्विपरीतस्य
 सविता सर्वस्य प्रसविता तस्यैषा भवति ॥ २० ॥ सविता यत्रैः पृथिवी मरम्णादस्कं भुने सविता द्यामहं हत् । अश्वमिवा
 धुक्षद्भुनिमंतरिक्षमतूर्ते बद्धं सविता समुद्रं । सविता यत्रैः पृथिवी मरमयं दनारं भणोऽतरिक्षे सविता द्यामहं हत् अश्वमिवाधु
 क्षद्भुनिमंतरिक्षे मेघं बद्धं मतूर्ते बद्धं मतूर्ण इति वा त्वरमाण इति वा सविता समुदितारमिति कमन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यं दादि
 त्योऽपि सवितो च्यते तथा च हिरण्यस्तूपे स्तुतोऽर्चन् हिरण्यस्तूपं ऋषिरिदं सूक्तं प्रोवाच तदभिवादिन्येष गर्भवति ॥ २१ ॥
 हिरण्यस्तूपः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वा जे अस्मिन् । एवा त्वार्चन्न वसे वंदमानः सोमस्येवांशुं प्रतिजागराहं । हिरण्य
 स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपोऽस्येति वा स्तूपः स्त्यायते संघातः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वा जेऽन्नेऽस्मिन्नेवं
 त्वार्चन्न वनाय वंदमानः सोमस्येवांशुं प्रतिजागम्य हं त्वष्टा व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ २२ ॥ देवस्त्वष्टा सविता विश्वरू
 पः पुषो षप्रजाः पुरुधा जजान । इमा च विश्वा भुवनान्यस्य महद्देवानां मसुरत्वमेकं । देवस्त्वष्टा सविता सर्वरूपः पोषति प्रजा
 रसानुप्रदानेन बहुधा चेमा जनयतीमानि च सर्वाणि भूतान्युदकान्यस्य महच्चास्मै देवानां मसुरत्वमेकं प्रज्ञावत्त्वं वानवत्त्वं

वापिवासुरितिप्रज्ञानामास्यत्यनर्थानस्ताश्चास्यामर्था असुरत्वमादिलुप्तं वातोवातीतिसतस्तस्यैषाभवति ॥ ३५ ॥ वात
आवातुभेपजंशंभुमयोभुनोहृदे । प्रणायूषितारिषत् । वातआवातुभेषज्यानिशंभुमयोभुचनोहृदयायप्रवर्धयतुच
नआयुरग्निर्व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ३६ ॥ प्रतित्यंचारुमध्वरंगोपीथायप्रहूयसे । मरुद्भिरग्नआगहि । तंप्रतिचा
रुमध्वरंसोमपानायप्रहूयसेसोऽग्नेमरुद्भिःसहागच्छेति कमन्यंमध्यमादेवमवक्ष्यत्तस्यैषापराभवति ॥ ३६ ॥ अभित्वा
पूर्वपीतयेसृजामिसोम्यंमधु । मरुद्भिरग्नआगहि । अभिसृजामित्वापूर्वपीतयेपूर्वपानायसोम्यंमधुसोममयंसोऽग्नेमरु
द्भिःसहागच्छेति ॥ ३७ ॥ वेनोवेनतेःकान्तिकर्मणस्तस्यैषाभवति ॥ ३८ ॥ अयंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाज्योतिर्जरायूर
जसोविमाने । इममपांसंगमेसूर्यस्यशिशुंनविप्रामितिभीरिहन्ति । अयंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाःप्राष्टवर्णगर्भाआपइतिवा
ज्योतिर्जरायुर्ज्योतिरस्यजरायुस्थानीयंभवतिजरायुजरयागर्भस्यजरयायूयतइतिवेममपांचसंगमनेसूर्यस्यचशिशुमि
वविप्रामितिभीरिहंतिलिहंतिस्तुवंतिवर्धयतिपूजयंतीतिवाशिशुःशंसनीयोभवतिशिशोतेर्वास्यादानकर्मणाश्चिरलब्धो
गर्भोभवत्यसुनीतिरसूत्रयतितस्यैषाभवति ॥ ३९ ॥ असुनीतेमनोऽस्मासुधारयजीवातवेसुप्रतिरानआयुः । रारंधिनः
सूर्यस्यसुन्दृशिघृतेनत्वंतन्वंवर्धयस्व । असुनीतेमनोऽस्मासुधारयचिरंजीवनायप्रवर्धयचनआयूरंधयचनःसूर्यस्यसं
दर्शनायैरध्यतिर्वशगमनेऽपिदृश्यते । मारधामद्विपतेसोमराजन्नित्यपिनिगमोभवतिघृतेनत्वमात्मानंतन्वंवर्धयस्व

तौ व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४० ॥ ऋतस्य हि शुरुधः संति पूर्वी ऋतस्य धीतिर्वृजिनानि हन्ति । ऋतस्य श्लोकौ बधिरात
 तर्द कर्णा बुधानः शुचमान आयोः । ऋतस्य हि शुरुधः संति पूर्वी ऋतस्य प्रज्ञा वर्जनीयानि हन्ति ऋतस्य श्लोकौ बधिरस्यापि क
 र्णा वा तृणत्ति बधिरो बद्ध श्रोत्रः कर्णा बोधयन्दीप्यमानश्चायोरयनस्य मनुष्यस्य ज्योतिषो वोदकस्य वैदुरिं धेरुनत्तेर्वा तस्यै
 षा भवति ॥ ४१ ॥ प्रतद्वौ चेयं भव्या येन्द वेहव्यो नय इषवान्मन्मरे जतिरक्षो हामन्मरे जति । स्वयंसो अस्मदानीदो वधै
 रजेत दुर्मति । अवस्रवेद घशंसोऽवतरमवक्षुद्रमिव स्रवेत् । प्रब्रवीमितद्भव्या येन्द वेहवना ह इव य इषवानन्नवान्कामवा
 न्वा मननानि च नो रेजयति रक्षो हा च बलेन रेजयति स्वयंसोऽस्मदभिनिदितार । वधैरजेत दुर्मति । अवस्रवेद घशंसस्ततश्चा
 वतरं क्षुद्रमिवावस्रवेद भ्यासे भूयांसमर्थमन्यं ते यथा हो दर्शनीया हो दर्शनीयेति तत्परुच्छेपस्य शीलं परुच्छेपः पर्ववच्छे
 पः परुषि परुषि शोपोऽस्येति वैतीमानि सप्तविंशति देवतानामधेयान्यनुक्रांतानि सूक्तभांजि हविर्भांजितेषामेतान्यहविर्भां
 जि वेनोऽसुनीति ऋत इंदुः प्रजापतिः प्रजानां पातावापालयिता वा तस्यैषा भवति ॥ ४२ ॥ प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यो विश्वा
 जातानि परितावभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरयीणां । प्रजापतेन हित्व देतान्यन्यः सर्वाणि जाता
 नितानि परिवभूव यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरयीणामित्याशीरहिव्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४३ ॥
 अञ्जामुक्थैरहिं गृणीषे बुधेन दीनारजः सुषीदन् । अप्सु जमुक्थैरहिं गृणीषे बुधेन दीनारजः सूदकेषु सीदन् बुधमन्तरिक्षं व

द्वाअस्मिन्धृताआपइतिवेदमपीतरद्बुधमेतस्मादेवबद्धाअस्मिन्धृताः प्राणाइतियोऽहिःसबुध्योबुधमन्तरिक्षंतन्निवा
 सात्तस्यैषाभवति ॥ ४५ ॥ मानोऽहिर्बुध्योरिषेधान्मायज्ञोअस्यस्त्रिधदृतायोः । माचनोऽहिर्बुध्योरेषणायधान्मास्ययज्ञो
 खाचस्त्रिधद्यज्ञकामस्यसुपर्णोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ४६ ॥ एकःसुपर्णःससमुद्रमाविवेशसइदंविश्वंभुवनंविच
 ष्ठे । तंपाकेनमनसापश्यमंतितस्तंमातारंरेहिसउरेह्विमातरं । एकःसुपर्णःससमुद्रमाविशतिसइमानिसर्वाणिभूतान्य
 भिविपश्यतितंपाकेनमनसापश्यमंतितइत्यृषेष्टार्थस्यप्रीतिर्भवत्याख्यानसंयुक्तातंमातारंरेह्वागेषामाध्यमिकासउ
 मातरंरेह्विपूरुवाबहुधारोरूयतेतस्यैषाभवति ॥ ४७ ॥ समस्मिञ्जायमानआसतग्नाउतेमवर्धयन्नद्यस्वगूर्ताः । महे
 यत्त्वापूरुवोरणायवर्धयन्दस्युहत्यायदेवाः । समासतास्मिञ्जायमाणेग्नागमनादापोदेवपत्न्योवापिचैनमवर्धयन्न
 द्यःस्वगूर्ताःस्वयंगामिन्योमहतेचयत्त्वापूरुवोरणायरमणीयायसंग्रामायावर्धयन्दस्युहत्यायचदेवादेवाः ॥ ४८ ॥
 (अथातोमध्यस्थानावायवायाह्यासस्त्राणासोनीचीनवारंतमूष्विमारुद्राययातेदिद्युज्जराबोधाददर्योजातोविवृक्षानश्चा
 पिनद्धमश्मास्यमवतंक्षेत्रस्यपतिःक्षेत्रस्यपतिनाक्षेत्रस्यपतेऽमीवहापुनरेहियोअनिधमःपरेयिवांसंसेनेवसृष्टामित्रोजना
 न्हिरण्यगर्भोयेतेसरस्वोविश्वकर्मासर्वस्यकर्ताविश्वकर्माविमनाविश्वकर्मन्हविषात्यमूषुसद्यश्चित्त्वयामन्योआदधि
 काःसविताहिरण्यस्तूपोदेवस्त्वष्टावातआवातुप्रतित्यमभित्वावेनोवेनतेरयंवेनोऽसुनीतऋतस्यहिप्रतद्वोचेयंप्रजापते

ऽजामुक्थैर्मानोहिरेकः सुपर्णः समस्मिन्सप्तचत्वारिंशत्) ॥ इति निरुक्त उत्तरषट्के चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥ ४ ॥

ॐ । श्येनो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ १ ॥ आदाय श्येनो अ॒भरत्सोमं सहस्रं स॒वाँ अ॒युतं च सा॒कं । अत्रा॒पुरं धिर॒जहा॒दरा॒तीर्म॒दे सोम॑स्य मूरा अमूरः । आदाय श्येनो ऽहरत्सोमं सहस्रं स॒वान॒युतं च सहस्रं सहस्रं स॒हस्रं सा॒व्यम॒भिप्रेत्य॑ तत्रा॒युतं सोम॑भक्षास्तत्संब॒धेना॒युतं दक्षिणा॑ इति वा॒ तत्र पुरं॑ धिरजहाद मित्रा॒न दाना॑ निति वा॒ मदे सोम॑स्य मूरा अमूर इत्यै॒द्रे च सूक्ते सो॑मपानेन चस्तुतस्तस्मादि॒न्द्रं मन्यं॑त ओषधिः सोमः सुनो॒तैर्यदे॑न मभिषुण्वंति बहुलमस्य नैघं दु॒कं वृत्त॑माश्चर्यमिव प्राधान्येन तस्य पावमानीषु निदर्शनायोदाहरिष्यामः ॥ २ ॥ स्वादि॒ष्ठया॒मदि॒ष्ठया॒पव॑स्व सोम॒धारया॑ । इंद्रा॒य पा॑त वे॒सुतः । इति सानि॒गद॑ व्याख्याता थैषा परा भवति चंद्रमसो वै तस्य वा ॥ ३ ॥ सोमं मन्यते पपि॒वान्यत्सं॑ पि॒षंत्यो॑षधिं । सोमं यं ब्र॒ह्माणो॑ वि॒दुर्न॒तस्या॑ श्रा॒तिकश्च॒न । सोमं मन्यते पपि॒वान्यत्सं॑ पि॒षंत्यो॑षधिमिति वृथा सुतमसोममाह सोमं यं ब्र॒ह्माणो॑ वि॒दुरिति॑ न तस्या श्रा॒तिकश्च॒नाय॑ ज्वेत्यधियज्ञमथाधिदैवतं सोमं मन्यते पपि॒वान्यत्सं॑ पि॒षंत्यो॑षधिमिति यजुः सुतमसोममाह सोमं यं ब्र॒ह्माणो॑ वि॒दुश्चंद्र॑मसं न तस्या श्रा॒तिकश्च॒ना देव॑ इत्यथैषा परा भवति चंद्रमसो वै तस्य वा ॥ ४ ॥ यत्त्वा देव प्र॒पिबं॑ति तत॒ आप्या॑यसे पुनः । वा॒युः सोम॑स्य रक्षिता॒समाना॑मास॒ आकृ॑तिः । यत्त्वा देव प्र॒पिबं॑ति तत॒ आप्या॑यसे पुनरिति नाराशंसानभिप्रेत्य पूर्वपक्षापरपक्षाविति वा वायुः सोमस्य रक्षिता वायुमस्य रक्षितारमाह साहचर्याद्रसहरणाद्वा॒समाना॑संवत्सराणां मास आकृतिः

सोमोरूपविशेषैरोषधिश्चंद्रमावाचंद्रमाश्चायंद्रमतिचंद्रोमाताचांद्रमानमस्येतिवाचंद्रश्चंद्रतेःकांतिकर्मणश्चंद्रनमित्यप्य
स्यभवतिचारुद्रमतिचिरंद्रमतिचमेर्वापूर्वचारुरुचेर्विपरीतस्यतस्यैषाभवति ॥ ५ ॥ नवोनवोभवतिजायमानोऽह्नांके
तुरुषसामेत्यग्रं । भागंदेवेभ्योविदधात्यायन्प्रचंद्रमास्तिरतेदीर्घमायुः । नवोनवोभवतिजायमानइतिपूर्वपक्षादिमभि
प्रेत्याह्नांकेतुरुषसामेत्यग्रमित्यपरपक्षांतमभिप्रेत्यादित्यदैवतोद्वितीयःपादइत्येकैभागंदेवेभ्योविदधात्यायन्नित्यर्धमा
सेज्यामभिप्रेत्यप्रवर्धयतेचंद्रमादीर्घमायुर्मृत्युमरियतीतिसतोमृतंच्यावयतीतिवाशतबलाक्षोमौहृत्यस्तस्यैषाभवति
॥ ६ ॥ परंमृत्योअनुपरेहिपंथांयस्तेस्वइतरोदेवयानात् । चक्षुष्मतेऽशृण्वतेतैब्रवीमिमानःप्रजारीरिषोमोतवीरान् ।
परंमृत्योध्रुवंमृत्योध्रुवपरेहिमृत्योकथितंतेनमृत्योमृतंच्यावयतेभवतिमृत्योमदेर्वामुदेर्वातेषामेषाभवति ॥ ७ ॥ त्वेष
मित्थासमरणंशिमीवतोरिंद्राविष्णुसुतपावामुरुष्यति । यामर्त्यायप्रतिधीयमानमित्कृशानोरस्तुरसनामुरुष्यथः ।
इतिसानिगदव्याख्याताविश्वानरोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ प्रवोमहेमंदमानायांधसोऽर्चाविश्वानरायवि
श्वाभुवै । इंद्रस्ययस्यसुमखंसहोमहिश्रवोनृम्णंचरोदसीसपर्यतः । प्रार्चतयूयंस्तुतिमहतेऽधसोऽन्नस्यदात्रेमंदमाना
यमोदमानायस्तूयमानायशब्दाय्यमानायेतिवाविश्वानरायसर्वविभूतायेंद्रस्ययस्यप्रीतौसुमहद्वलंमहच्चश्रवणीयंयशो
नृम्णंचवलंनृन्नतंद्यावापृथिव्यौवःपरिचरतइतिकमन्यमध्यमादेवमवक्ष्यत्तस्यैषापराभवति ॥ ९ ॥ उदुज्योतिरमृतं

विश्वजन्यं विश्वानरः सविता देवो अश्रेत् । उदशि श्रियज्ज्योतिरमृतं सर्वजन्यं विश्वानरः सविता देव इति धाता सर्वस्य वि
 धाता तस्यैषा भवति ॥ १० ॥ धाता ददातु दाशुषे प्रार्ची जीवा तु मक्षितां । वयं देवस्य धीमहि सुमतिं सत्यधर्मणः । धाता
 ददातु दत्तवतै प्रवृद्धां जीविकामनुपक्षीणां वयं देवस्य धीमहि सुमतिं कल्याणीं मतिं सत्यधर्मणो विधाता धात्रा व्याख्यातस्त
 स्यैष निपातो भवति बहुदेवतायामृचि ॥ ११ ॥ सोमस्युराज्ञो वरुणस्य धर्मणि बृहस्पतेरनुमत्या उशर्मणि । तवाहमद्यमघव
 न्नपस्तुतौ धातुर्विधातः कलशा अभक्षयं । इत्येताभिर्देवताभिरभिप्रसूतः सोमकलशानभक्षयमिति कलशः कस्मात्कला अ
 स्मिन्छेरते मात्राः कलिश्च कलाश्च किरतेर्विकीर्णामात्राः ॥ १२ ॥ अथातो मध्यस्थाना देवगणां स्तेषां मरुतः प्रथमा गामिनो भ
 वन्ति मरुतो मितरा विणो वा मितरो चिनो वा महद्भवंतीति वा तेषामेषा भवति ॥ १३ ॥ आविद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वकैरथैभिर्यात
 ऋष्टिमद्भिरश्वपणैः । आवर्षिष्ठयान इषावयोनपक्षता सुमायाः । विद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वकैः स्वचनैरिति वा स्वर्चनैरिति वा स्व
 र्चिभिरिति वा रथैरायात ऋष्टिमद्भिरश्वपणैरश्वपतनैर्वर्षिष्ठेन च नोऽन्नेन वय इवापतत सुमायाः कल्याणकर्माणो वा कल्या
 णप्रज्ञा वारुद्रा व्याख्याता स्तेषामेषा भवति ॥ १४ ॥ आरुद्रा सुइन्द्रवंतः सजोष सोहिरण्यरथाः सुविताय गंतन । इयं वो अस्म
 त्प्रति हर्यते मतिस्तृष्णजेन दिवउत्सा उदन्यवे । आगच्छतरुद्रा इन्द्रेण सह जोषणाः सुविताय कर्मण इयं वोऽस्मदपि प्रतिकाम
 यते मतिस्तृष्णज इव दिवउत्सा उदन्यवे तृष्णकृतृष्यते रुदन्युरुदन्यते ऋभवउरुभांतीति वर्तेन भांतीति वर्तेन भवंतीति वा ते

षामेषाभवति ॥ १५ ॥ विष्टीशर्मातरणित्वेनवाघतोमर्तासःसंतोअमृतत्वमानशुः । सौधन्वनाक्रभवःसूरचक्षसःसंव
त्सरेसमपृच्यंतधीतिभिः । कृत्वाकर्माणिक्षिप्रत्वेनवोढारोमेधाविनोवामर्तासःसंतोऽमृतत्वमानशिरेसौधन्वनाक्रभ
वःसूरख्यानावासूरप्रज्ञावासंवत्सरेसमपृच्यंतधीतिभिःकर्मभिर्ऋभुर्विभ्वावाजइतिसुधन्वनआङ्गिरसस्यत्रयःपुत्राबभू
वुस्तेषांप्रथमोत्तमाभ्यांबहुवन्निगमाभवंतिनमध्यमेनतदेतद्वभोश्चबहुवचनेनचमसस्यचसंस्तवेनबहूनिदशतयीषुसूक्ता
निभवंत्यादित्यरश्ममोऽप्यृभवउच्यंते । अगोह्यस्ययदसंस्तनागृहेतद्वद्येदमृभवोनानुगच्छथ । अगोह्यआदित्योऽगूह
नीयस्तस्ययदस्वपथगृहेयावत्तत्रभवथनतावदिहभवथेत्यंगिरसोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ १६ ॥ विरूपासइदृष
यस्तइद्रंभीरवेषसः । तेआङ्गिरसःसूनवस्तेअग्नेःपरिजज्ञिरे । बहुरूपाऋषयस्तेगंभीरकर्माणोवागंभीरप्रज्ञावातेऽङ्गिरसः
पुत्रास्तेऽग्नेरधिजज्ञिरइत्यग्निजन्मपितरोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ १७ ॥ उदीरतामवरउत्परासउन्मध्यमाःपित
रःसोम्यासः । असुंयईयुरवृकाऋतज्ञास्तेनोऽवंतुपितरोहवेषु । उदीरतामवरउदीरतांपरउदीरतामध्यमाःपितरःसो
म्याःसोमसंपादिनस्तेऽसुंयेप्राणमन्वीयुरवृकाअनमित्राःसत्यज्ञावायज्ञज्ञावातेनआगच्छंतुपितरोह्वानेषुमाध्यमिकोय
मइत्याहुस्तस्मान्माध्यमिकान्पितृन्मन्यंतैऽगिरसोव्याख्याताःपितरोव्याख्याताभृगवोव्याख्याताअथर्वाणोऽथनवंत
स्त्वर्वातिश्चरतिकर्मातत्प्रतिषेधस्तेषामेषासाधारणाभवति ॥ १८ ॥ अंगिरसोनःपितरोनवग्व्वाअथर्वाणोभृगवःसोम्या

सः । तेषां वयं सुमतौ यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम । अंगिरसो नः पितरो न वगतयो न वनीत गतयो वा । थर्वाणो भृगवः
 सोम्याः सोमसंपादिनस्तेषां वयं सुमतौ कल्याण्यां मतौ यज्ञियानामपि चैषां भद्रे भंदनीये भाजनवति वा कल्याणे मनसि स्यामे
 ति माध्यमिको देवगण इति नैरुक्ताः पितर इत्याख्यानां मथाप्यृषयः स्तूयन्ते ॥ १९ ॥ सूर्यस्येव वक्षथो ज्योतिरेषां समुद्रस्यै
 व महिमा गर्भीरः । वातस्येव प्रज्ज्वो नान्येन स्तोमो वसिष्ठा अन्वेत वेवः । इति यथा आध्या आग्नेते स्तेषामेष निपातो भवत्यै
 न्द्रयामृचि ॥ २० ॥ स्तुषेय्यं पुरुवर्षं समृभ्वमि न तं ममाह्यमाह्यानां । आदर्षते शवं सा सप्तदानून् प्रसाक्षते प्रतिमाना
 नि भूरि । स्तोतव्यं बहु रूपं मुरुभूतमीश्वरतमं माप्तव्यमाप्तव्यानां मादृणाति यः शवसाबलेन सप्तदातृ निति वा सप्तदानवा
 निति वा प्रसाक्षते प्रतिमानि बहूनि साक्षतिराग्नेतिकर्मा ॥ २१ ॥ अथातो मध्यस्थानाः स्त्रियस्तासामदितिः प्रथमा
 गामिनी भवत्यदितिर्व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २२ ॥ दक्षस्य वादिते जन्म निव्रते राजाना मित्रावरुणा विवाससि ।
 अतूर्तपंथाः पुरुरथो अर्यमा सप्तहोता विष्वरूपेषु जन्मसु । दक्षस्य वादिते जन्म निव्रते कर्मणि राजानो मित्रावरुणौ परिचर
 सि विवासतिः परिचर्यायां हविष्मां आ विवासतीत्याशास्तेर्वातूर्तपंथा अत्वरमाणपंथा बहुरथोऽर्यमादित्योऽरीन्त्रियच्छति
 सप्तहोता सप्तास्मै रश्मयो रसानभिसं नामयन्ति सप्तै नमृषयः स्तुवंतीति वा विषमरूपेषु जन्मसु कर्मसूदयेष्वदित्यो दक्ष इत्या
 हुंरादित्यमध्ये च स्तुतोऽदितिर्दाक्षायणी । अदितेर्दक्षो अजायत दक्षाद्वदितिः परीति च तत्कथमुपपद्येत समानजन्मानौ

स्यातामित्यपि वा देवधर्मेणैतरेतरजन्मानौ स्यातामितरेतरप्रकृती अग्निरप्यदितिरुच्यते तस्यैषा भवति ॥ २२ ॥ यस्मै
त्वं सुद्रविणो ददाशोऽनागास्त्वमदिते सर्वताता । यं भद्रेण शर्वसा चोदयासि प्रजावताराधसा ते स्याम । यस्मै त्वं सुद्रविणो
ददास्य नागास्त्वमनपराधत्वमदिते सर्वासु कर्मततिष्वांग आङ्पूर्वाद्भमेरेन एतैः किल्बिषं किल्भिर्दंसुकृतकर्मणो भयं कीर्ति
मस्य भिनत्तीति वा यं भद्रेण शर्वसा बलेन चोदयासि प्रजावता चराधसा धनेन ते वयमिह स्यामेति सरमा सरणात्तस्या एषा भव
ति ॥ २३ ॥ किमिच्छंती सरमा प्रेदमान इदूरे ह्यध्वाजगुरिः पराचैः । कास्मे हितिः कापरितक्म्यासीत् कथं रसाया अतरः
पयांसि । किमिच्छंती सरमेदं प्राण इदूरे ह्यध्वाजगुरिर्जगम्यतेः परांचनैरचितः कातेऽस्मास्वर्थ हितिरासीत् किं परितकनं
परितक्म्यारात्रिः परित एनांतकमतकमेत्युष्णनामतकत इति सतः कथं रसाया अतरः पयांसीति रसानदी रसतेः शब्दकर्म
णः कथं रसानितान्युदकानीति वा देवशुनीं द्रेण प्रहितापणिभिरसुरैः समूद इत्याख्यानां सरस्वती व्याख्याता तस्या एषा भव
ति ॥ २४ ॥ पावकानः सरस्वती वा जैभिर्वा जिनीवती । यज्ञं वष्टुधिया वसुः । पावकानः सरस्वत्यन्नैरन्नवती यज्ञं वष्टुधि
या वसुः कर्म वसुस्तस्या एषा परा भवति ॥ २५ ॥ महो अर्णः सरस्वती प्रचेतयति केतुना । धियो विश्वा विराजति । महदर्णः
सरस्वती प्रचेतयति प्रज्ञापयति केतुना कर्मणा प्रज्ञया वैमानि च सर्वाणि प्रज्ञानान्यभिविराजति वागर्थेषु विधीयते तस्मान्मा
ध्यमिकां वाचं मन्यते वाग्व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २६ ॥ यद्वाग्वदंत्यविचेतनानि राष्ट्रीं देवानां निषसादं मद्रा ।

चतस्र ऊर्जैर्दुदुहेपयांसिक्स्विदस्याः परमं जगाम । यद्वाग्वदंत्यविचेतनान्यविज्ञातानिराष्ट्रीदेवानां निषसादमंद्रामदना
 चतस्रोऽनुदिश ऊर्जैर्दुदुहेपयांसिक्स्विदस्याः परमं जगामेति यत्पृथिवीं गच्छतीति वायदादित्यरश्मयो हरंतीति वातस्या
 एषा पराभवति ॥ २८ ॥ देवीं वाचमजनयंत देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदंति । सानो मंद्रेषूजं दुहानाधेनुर्वागस्मानुप
 सुष्टुतैतु । देवीं वाचमजनयंत देवास्तां सर्वरूपाः पशवो वदंति व्यक्तवाचश्चाव्यक्तवाचश्च सानो मदनान्नं चरसंच दुहानाधे
 नुर्वागस्मानुपैतु सुष्टुतानुमतीराकेति देवपत्न्या वितिनैरुक्ताः पौर्णमास्या वितियाज्ञिकाया पूर्वा पौर्णमासी साऽनुमतिर्यो
 त्तरासाराकेति विज्ञायतेऽनुमतिरनुमननात्तस्या एषा भवति ॥ २९ ॥ अन्विदं नुमते त्वं मन्यासैशं च नस्कृधि । ऋत्वेद
 क्षायनो हि नुप्रण आयूषितारिषः । अनुमन्य स्वानुमते त्वं सुखं च नः कुर्वन्नं च नोऽपत्याय धेहि प्रवर्धय च न आयूराकारातेर्दा
 नकर्मणस्तस्या एषा भवति ॥ ३० ॥ राकामहं सुहवां सुष्टुती हुवेशृणोतु नः सुभगा बोधतु त्मना । सीव्यत्वपः सूच्याच्छिद्यमा
 नया ददातु वीरं शतदाय मुक्थ्यं । राकामहं सुह्वानां सुष्टुत्याह्वये शृणोतु नः सुभगा बोधत्वा त्मना सीव्यत्वपः प्रजननकर्मसू
 च्याच्छिद्यमानया सूची सीव्यतेर्ददातु वीरं शतप्रदमुक्थ्यं वक्तव्यप्रशंसं सिनीवाली कुहूरिति देवपत्न्या वितिनैरुक्ता अमा
 वास्ये इति याज्ञिकाया पूर्वा मावास्या सा सिनीवाली योत्तरा सा कुहूरिति विज्ञायते सिनीवाली सिनमन्नं भवति सिनातिभूता
 निवालं पर्ववृणोते स्तस्मिन्नन्नवती वालिनी वावालेनैवास्या मणुत्वाच्चंद्रमाः सेवितव्यो भवतीति वातस्या एषा भवति ॥ ३१ ॥

सिनीवालिपृथुष्टुकेयादेवानामसिस्वसा । जुषस्वहव्यमाहुतंप्रजांदेविदिदिङ्निः । सिनीवालिपृथुजघनेस्तुकस्त्याय
तेःसंघातःपृथुकेशस्तुकेपृथुस्तुकेवायात्वंदेवानामसिस्वसास्वसासुअसास्वेषुसीदतीतिवाजुषस्वहव्यमदनंप्रजांचदेवि
दिशनःकुहूगूहतेःक्राभूदितिवाक्रसतीहूयतइतिवाक्राहुतंहविर्जुहोतीतिवातस्याएषाभवति ॥ ३२ ॥ कुहूमहंसुवृतं
विद्वानापसमस्मिन्यज्ञेसुहवांजोहवीमि । सानोददातुश्रवणंपितृणांतस्यैतेदेविहविषाविधेम । कुहूमहंसुकृतंविदितक
र्माणमस्मिन्यज्ञेसुह्वानामाह्वयैसानोददातुश्रवणंपितृणांपित्र्यंधनमितिवापित्र्यंयशइतिवातस्यैतेदेविहविषाविधेमेति
व्याख्यातयमीव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ३३ ॥ अन्यमुषुत्वंयम्यन्यउत्वांपरिष्वजातेलिबुजेववृक्षं । तस्यवात्वं
मनइच्छासवातवाधाकृणुष्वसंविदंसुभद्रां । अन्यमेवहित्वंयम्यन्यस्त्वांपरिष्वक्ष्यतेलिबुजेववृक्षंतस्यवात्वंमनइच्छस
वातवाधानेनकुरुष्वसंविदंसुभद्रांकल्याणभद्रायमीयमंचकमैतांप्रत्याचक्षइत्याख्यानं ॥ ३४ ॥ उर्वशीव्याख्याता
तस्याएषाभवति ॥ ३५ ॥ विद्युन्नयापतन्तीदविद्योर्ऋरन्तीमेअप्याकाम्यानि । जनिष्टोअपोनर्यःसुजातःप्रोर्वशीति
रतदीर्घमायुः । विद्युदिवयापतंत्यद्योततहरंतीमेअप्याकाम्यान्युदकान्यंतरिक्षलोकस्ययदानूनमयंजायेतांभ्योऽध्यय
इतिनयोमनुष्योनृभ्योहितोनरापत्यमितिवासुजातःसुजाततरोऽथोर्वशीप्रवर्धयतेदीर्घमायुःपृथिवीव्याख्यातातस्याए
षाभवति ॥ ३६ ॥ बलित्थापर्वतानांखिद्रंविभर्षिपृथिवि । प्रयाभूमिंप्रवत्वतिमहाजिनोषिमहिनि । सत्यंत्वंपर्वता

निरुक्त
॥२५॥

नांमेधानां खेदनं छेदनं भेदनं बलममुत्रधारयसि पृथिविप्रजिन्वसियाभूमिं प्रवणवति महत्त्वेन महतीत्युदकवतीति वै द्राणीं
द्रस्यपत्नी तस्या एषा भवति ॥ २३ ॥ इन्द्राणीमासु नारिषु सुभगामहमश्रवं । न ह्यस्या अपरं च न जरसा मरते पतिर्विश्व
स्मादिन्द्र उत्तरः । इन्द्राणीमासु नारिषु सुभगामहमश्रुण्वं न ह्यस्या अपरामपि समाजरयाम्भियते पतिः सर्वस्माद्य इन्द्र उत्त
रस्तमेतद्रूमस्तस्या एषा परा भवति ॥ २४ ॥ नाहमिन्द्राणिरारणसख्युर्वृषाकपेर्ऋते । यस्येदमप्यहविः प्रियं देवेषु गच्छ
ति विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः । नाहमिन्द्राणिरमेसख्युर्वृषाकपेर्ऋते यस्येदमप्यहविर्ऋतमग्निः संस्कृतमिति वा प्रियं देवेषु
निगच्छति सर्वस्माद्य इन्द्र उत्तरस्तमेतद्रूमो गौरीरोचतेर्ज्वलतिकर्मणोऽयमपीतरो गौरो वर्ण एतस्मादेव प्रशस्यो भवति तस्या
एषा भवति ॥ २५ ॥ गौरीर्मिमायसलिलानितक्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी । अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा
परमेव्योमन् । गौरीर्निर्मिमायसलिलानितक्षती कुर्वत्येकपदी मध्यमेन द्विपदी मध्यमेन चादित्येन च चतुष्पदी दिग्भिरष्टा
पदी दिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्च नवपदी दिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्चादित्येन च सहस्राक्षरा बहूदका परमेव्यवने तस्या एषा परा
भवति ॥ २६ ॥ तस्याः समुद्रा अधिविक्षरन्ति तेन जीवन्ति प्रदिशुश्च तस्रः । ततः क्षरत्यक्षरं तद्विश्वमुपजीवति । तस्याः
समुद्रा अधिविक्षरन्ति वर्षन्ति मेघास्तेन जीवन्ति दिगाश्रयाणि भूतानि ततः क्षरत्यक्षरमुदकं तत्सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति गौ
र्व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २७ ॥ गौरमीमेदनुवत्संमिषंतं मूर्धानं हिङ्कृणोन्मातवाउ । सृक्काणं घर्ममभिवावशा

उत्तरप.
अ. ५

॥ २५ ॥

नामिमांतिमायुं पयते पयोभिः । गौरन्वमीमेद्वत्संनिमिषंतमनिमिषंतमादित्यमितिवा मूर्धानमस्याभिहिङ्करोन्मननां
यसृक्काणंसरणं घर्महरणमभिवावशानामिमांतिमायुं प्रप्यायते पयोभिर्मायुमिवादित्यमितिवा वागेषामाध्यमिका घर्मधु
गितियाज्ञिका धेनुर्धयतेर्वाधिनोतेर्वा तस्या एषा भवति ॥ ४२ ॥ उपह्वये सुदुर्घा धेनुमेतां सुहस्तो गोधुगुतदो हदेनां । श्रे
ष्ठं सवं सविता सा विषन्नोऽभीद्धो घर्मस्तदुषु प्रवोचं । उपह्वये सुदोहनां धेनुमेतां कल्याणहस्तो गोधुगपि च दोग्ध्येनां श्रेष्ठं सवं
सविता सुनोतु न इत्येष हि श्रेष्ठः सर्वेषां सवानां यदुदकं यद्वापयो यजुष्मदभीद्धो घर्मस्तं सुप्रब्रवीमि वागेषामाध्यमिका घर्मधु
गितियाज्ञिका अद्याहंत व्याभवत्यघघ्नीति वा तस्या एषा भवति ॥ ४३ ॥ सुयवसाद्भगवती हि भूया अथो वयं भगवंतः
स्याम । अद्धितृणमघ्ये विश्वदानीं पिब शुद्धमुदकमाचरंती । सुयवसादिनी भगवती हि भवांथे दानीं वयं भगवंतः स्यामा
द्धितृणमघ्ये सर्वदा पिब च शुद्धमुदकमाचरंती तस्या एषा परा भवति ॥ ४४ ॥ हिं कृण्वती वसुपत्नी वसूनां वत्समिच्छंती
मनसाभ्यागात् । दुहामश्विभ्यां पयो अघ्येयं सार्वर्धतां महते सौभगाय । इति सानि गदव्याख्याता पथ्या स्वस्तिः पंथा अं
तरिक्षं तन्निवासात् तस्या एषा भवति ॥ ४५ ॥ स्वस्तिरिद्धिप्रपथे श्रेष्ठारे कण स्वत्यभिया वाममेति । सानो अमासो अरणे नि
पातु स्वावेशा भवतु देवगोपा । स्वस्तिरेव हि प्रपथे श्रेष्ठारे कण स्वती धनवत्यभ्येति यावसूनि वननीयानि सानोऽमागृहे सानि
रमणे सानिर्गमने पातु स्वावेशा भवतु देवी गोप्त्री देवान् गोपायत्विति देवा एनां गोपायं त्विति वौषा व्याख्याता तस्या एषा भ

वति ॥ ४६ ॥ अपोषाअनसःसरत्संपिष्टादहविभ्युषी । नियत्सींशिश्नथदृषा । अपासरदुषाअनसःसंपिष्टान्मेघाद्वि
 भ्युष्यनोवायुरनितेरपिवोपमार्थेस्यादनसइवशकटादिवानःशकटमानद्धमस्मिंश्चीवरमनितेर्वास्याजीवनकर्मणउपजी
 वंत्येनन्मेघोऽप्यनएतस्मादेवयन्निरशिश्नथदृषावर्षितामध्यमस्तस्याएषापराभवति ॥ ४७ ॥ एतदस्याअनःशयेसुसं
 पिष्टंविपाश्या । सुसारसींपरावतः । एतदस्याअनआशेतैसुसंपिष्टमितरदिवविपाशिविमुक्तपाशिससारोषाःपरावतः
 प्रेरितवतःपरागताद्वेळाव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ४८ ॥ अभिनइळायूथस्यमातास्मन्नदीभिर्बुर्वशीवागृणातु ।
 उर्वशीवाबृहद्दिवागृणानाभ्यूर्णानाप्रभृथस्यायोः । सिषक्तुनऊर्जव्यस्यपुष्टेः । अभिगृणातुनइळायूथस्यमातासर्वस्य
 मातास्मदभिनदीभिर्बुर्वशीवागृणातूर्वशीवाबृहद्दिवामहद्दिवागृणानाभ्यूर्णानाप्रभृथस्यप्रभृतस्यायोरयनस्यमनुष्य
 स्यज्योतिषोवोदकस्यवासेवतांनोऽन्नस्यपुष्टेरोदसीरुद्रस्यपत्नीतस्याएषाभवति ॥ ४९ ॥ रथंनुमारुतंवयंश्रवस्युमाहु
 वामहे । आयस्मिन्तस्थौसुरणानिबिभ्रतीसचामरुत्सुरोदसी । रथंक्षिप्रमारुतंमेघंवयंश्रवणीयमाह्वयामहआयस्मिन्त
 स्थौसुरमणीयान्युदकानिबिभ्रतीसचामरुद्भिःसहरोदसीरोदसी ॥ ५० ॥ (इयेनोव्याख्यातआदायस्वादिष्ठयासोमं
 मन्यतैयत्त्वादेवनवोनवःपरंमृत्योत्वेषमित्थाप्रवोमहउदुज्योतिर्धाताददातुसोमस्यराज्ञोऽधातोमध्यस्थानादेवगणा
 आविद्युन्मद्भिरारुद्रासोविष्टीशमीविरूपासउदीरतामंगिरसोनःसूर्यस्येवस्तुपेय्यमथातोमध्यस्थानाःस्त्रियोदक्षस्यवा

यस्मै त्वै किमिच्छंती पावकानो महो अणो यद्वा ग्वदंती देवी वाचमन्विदनुमते राकामहं सिनीवालिकुहूमहमेन्यं मूं पूर्वशीवि
द्युन्नवळित्थै द्राणीनाहमिन्द्राणि गौरीर्मिमायतस्याः समुद्रा गौरमीमेदुपह्वये सूयवसाद्धिं कृण्वती स्वस्तिरिद्व्यपोषा एतद
स्या अभिनइळारथं नुपञ्चाशत्) ॥ इति निरुक्त उत्तर षट्के पंचमोऽध्यायः समाप्तः ॥ ५ ॥

ॐ ॥ अथातो द्युस्थाना देवतास्ता सामश्विनौ प्रथमा गामिनौ भवतौ ऽश्विनौ यद्व्यश्रुवाते सर्वरसेनान्योज्योतिषान्यो ऽ
श्वैरश्विनावित्यौर्णवाभस्तत्कावश्विनौ द्यावापृथिव्यावित्येके ऽहोरात्रावित्येके सूर्या चंद्रमसावित्येके राजानौ पुण्यकृता
वित्यैतिहासिकास्तयोः काल ऊर्ध्वमर्धरात्रात्प्रकाशीभावस्यानुविष्टं भमनुतमो भागो हि मध्यमो ज्योतिर्भाग आदित्यस्तयो
रेषा भवति ॥ १ ॥ वसातिषुस्मचरथो ऽसितौ पेत्वा विव । कदेदमश्विनायुवमभिदेवाँ अंगच्छतं । इति सानिगदव्या
ख्याता वसातिषुस्मचरथो वसातयोरातयो वसंते स्मा इतरेतरातयो वक्तेर्वावहतेर्वा सितौ पेत्वामिव । अपेत्वा वृत्रहणं सुरा
तयोस्तयोः समानकालयोः समानकर्मणोः संस्तुत प्राययोर संस्तवे नैषो ऽर्धर्चो भवति वासात्यो ऽन्य उच्यते उषः पुत्रस्तवान्य
इति तयोरेषा पराभवति ॥ २ ॥ इहेह जाता समवावशीता मरेपसातन्व इनामभिः स्वैः । जिष्णुर्वामन्यः सुमखस्य सूरिर्दि
वो अन्यः सुभगः पुत्र ऊहे । इह चेह च जातौ संस्तूयेत पापेनालिप्यमानया तन्वाना मभिश्च स्वैर्जिष्णुर्वामन्यः सुमहतो बल
स्यैरयिता मध्यमो दिवो ऽन्यः सुभगः पुत्र ऊह्यत आदित्यस्तयोरेषा पराभवति ॥ ३ ॥ प्रातर्युजा विबोधया श्विनावेहग

च्छतां । अस्यसोमस्यपीतये । प्रातर्योगिनौविबोधयाश्विनाविहागच्छतामस्यसोमस्यपानायतयोरेषापराभवति
 ॥ ३ ॥ प्रातर्यजध्वमश्विनोहिनोतनसायमस्तिदेवयाअजुष्टं । उतान्योअस्मद्यजतेविचावःपूर्वःपूर्वोयजमानोवनी
 यान् । प्रातर्यजध्वमश्विनोप्रहिणुतनसायमस्तिदेवेज्याअजुष्टमेतदप्यन्योऽस्मद्यजतेविचावःपूर्वःपूर्वोयजमानोवनीया
 न्वनयितृतमस्तयोःकालःसूर्योदयपर्यंतस्तस्मिन्नन्यादेवताओप्यंतउषावष्टेःकांतिकर्मणउच्छतैरितरामाध्यमिकांतस्या
 एषाभवति ॥ ४ ॥ उषस्तच्चित्रमाभरास्मभ्यंवाजिनीवति । येनंतोकंचतनयंचधामहे । उषस्तच्चित्रंचायनीयंमंहनी
 यंधनमाहरास्मभ्यमन्नवतित्येनपुत्रांश्चपौत्रांश्चदधीमहितस्याएषापराभवति ॥ ५ ॥ एताउत्याउषसःकेतुमक्रतुपूर्वेअर्धे
 रजसोभानुमैजते । निष्कृण्वानाआयुधानीवधृष्णवःप्रतिगावोऽरुषीर्यतिमातरः । एतास्ताउषसःकेतुमकृषतप्रज्ञान
 मेकस्याएवपूजनार्थंबहुवचनंस्यात्पूर्वेऽर्धेऽन्तरिक्षलोकस्यसमैजतेभानुना । निष्कृण्वानाआयुधानीवधृष्णवः । नि
 रित्येषसमित्येतस्यस्थानंएमीदेषानिष्कृतंजारिणीवैत्यपिनिगमोभवतिप्रतियंतिगावोगमनादरुषीरारोचनामातरोभा
 सोनिर्मात्र्यःसूर्यासूर्यस्यपत्न्यैपैवाभिसृष्टकालतमातस्याएषाभवति ॥ ६ ॥ सुकिंशुकंशलमलिंविश्वरूपंहिरण्यवर्णसु
 वृतंसुचक्रं । आरोहसूर्येअमृतस्यलोकंस्योनंपत्येवहतुंकृणुष्व । सुकाशनंशन्नमलंसर्वरूपमपिवोपमार्थेस्यात्सुकिंशुक
 मिवशलमलिमिति किंशुकंक्रंशतेःप्रकाशयतिकर्मणःशलमलिःसुशरोभवतिशरवान्वारोहसूर्येअमृतस्यलोकमुदकस्यसु

खंपत्येवहतुंकुरुष्वसवितासूर्याप्रायच्छत्सोमायराज्ञेप्रजापतयेवेतिचब्राह्मणंवृषाकपायीवृषाकपेःपत्न्येपैवाभिसृष्टकाल
तमातस्याएषाभवति ॥ १० ॥ वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रादुसुस्तुषे । घसत्तइंद्रउक्षणःप्रियंकाचित्करंहविर्विश्वस्मादिं
द्रुत्तरः । वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रेमध्यमेनसुस्तुषेमाध्यमिकयावाचास्तुषासाधुसादिनीतिवासाधुसानिनीतिवास्वप
त्यंतत्सनोतीतिवाप्राश्नातुतइंद्रउक्षणएतान्माध्यमिकान्तसंस्त्यायानुक्षणउक्षतेवृद्धिकर्मणउक्षंत्युदकेनेतिवाप्रियंकुरु
ष्वसुखाचयकरंहविःसुखकरंहविःसर्वस्माद्यइन्द्रउत्तरस्तमेतद्रूमआदित्यंसरण्यूःसरणात्तस्याएषाभवति ॥ ११ ॥ अपांगू
हन्नमृतांमर्त्येभ्यःकृत्वीसवर्णामददुर्विवस्वते । उताश्विनावभरद्यत्तदासीदजहादुद्रामिथुनासरण्यूः । अप्यगूहन्नमृ
तांमर्त्येभ्यःकृत्वीसवर्णामददुर्विवस्वतेऽप्यश्विनावभरद्यत्तदासीदजहाद्वौमिथुनौसरण्यूर्मध्यमंचमाध्यमिकांचवाच
मितिनैरुक्तायमंचयमींचेत्येतिहासिकास्तत्रेतिहासमाचक्षतेत्वाष्ट्रीसरण्यूर्विवस्वतआदित्याद्यमौमिथुनौजनयांचकार
सासवर्णामन्यांप्रतिनिधायश्वरूपंकृत्वाप्रदुद्रावंसविवस्वानादित्यआश्वमेवरूपंकृत्वातामनुसृत्यसंबभूवततोऽश्विनौ
जज्ञातेसवर्णायांमनुस्तदभिवादिन्येषर्भवति ॥ १२ ॥ त्वष्टादुहित्रेवहतुकृणोतीतीदंविश्वंभुवनंसमेति । यमस्यमा
तापर्युह्यमानामहोजायाविवस्वतो ननाश । त्वष्टादुहितुर्वहनंकरोतीतीदंविश्वंभुवनंसमेतीमानिचसर्वाणिभूतान्यभि
समागच्छंतियमस्यमातापर्युह्यमानामहतोजायाविवस्वतो ननाशरात्रिरादित्यस्यादित्योदयेऽतर्धीयते ॥ १३ ॥ सवि

ताव्याख्यातस्तस्यकालोयदाद्यौरपहततमस्काकीर्णरश्मिर्भवति तस्यैषाभवति ॥ १२ ॥ विश्वारूपाणिप्रतिमुञ्चतेक
 विःप्रासावीद्भ्रद्रं द्विपदेचतुष्पदे । विनाकमख्यत्सवितावरण्योऽनुप्रयाणमुषसोविराजति । सर्वाणिप्रज्ञानानिप्रतिमुं
 चतेमेधावीकविःक्रांतदर्शनोभवतिकवतेर्वाप्रसुवतिभद्रं द्विपाद्भ्यश्चतुष्पाद्भ्यश्चव्यचिख्यपन्नाकंसवितावरणीयःप्रया
 णमनूषसोविराजत्यधोरामःसावित्रइतिपशुसमाम्नायेविज्ञायतैकस्मात्सामान्यादित्यधस्तात्तद्वेलायांतमोभवत्येतस्मा
 त्सामान्यादधस्ताद्रामोऽधस्तात्कृष्णःकस्मात्सामान्यादित्यग्निचित्वानरामामुपेयाद्रामारमणायोपेयतैनधर्माधिकृष्ण
 जातीयैतस्मात्सामान्यात्कृकवाकुःसावित्रइतिपशुसमाम्नायेविज्ञायतैकस्मात्सामान्यादितिकालानुवादंपरीत्यकृकवा
 कोःपूर्वशब्दानुकरणंवचेरुत्तरंभगोव्याख्यातस्तस्यकालःप्रागुत्सर्पणात्तस्यैषाभवति ॥ १३ ॥ प्रातर्जितंभगमुग्रंहुवेम
 वयंपुत्रमदितैर्योविधर्ता । आध्रश्चिद्यंमन्यमानस्तुरश्चिद्राजाचिद्यंभगंभक्षीत्याह । प्रातर्जितंभगमुग्रंह्वयेमवयंपुत्रमदि
 तैर्योविधारयितासर्वस्याध्रश्चिद्यंमन्यमानआढ्यालुर्दरिद्रस्तुरश्चितुरइतियमनामंतरतेर्वात्वरतेर्वात्वरयातूर्णगतिर्यमो
 राजाचिद्यंभगंभक्षीत्याहौधोभगइत्याहुरनुत्सृप्तो न दृश्यतेप्राशिन्नमस्याक्षिणीनिर्जघानेतिचब्राह्मणंजनंभगोगच्छतीति
 वाजनंगच्छत्यादित्युदयेनसूर्यःसर्तेर्वासुवतेर्वास्वीर्यतेर्वातस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ उदुत्यंजातवेदसंदेवंवहंतिकेतवः । दृशे
 विश्वायसूर्य । उद्वहंतितंजातवेदसंरश्मयःकेतवःसर्वेषांभूतानांदर्शनायसूर्यमिति कमन्यमादित्यादेवमवक्ष्यत्तस्यैषापरा

भवति ॥ १५ ॥ चित्रं देवामा मुदनादनीकं चक्षुर्मित्रस्यवरुणस्याग्नेः । आप्राद्यावापृथिवी अंतरिक्षं सूर्य आत्मा जगत्तस्त
स्थुषश्च । चायनीयं देवाना मुदगमदनीकं ख्यानै मित्रस्यवरुणस्याग्नेश्चापपुरह्यावापृथिव्यौ चांतरिक्षं च महत्त्वेन तेन सू
र्य आत्मा जगत्तस्य च स्थावरस्य चाथ यद्रश्मिपोषं पुष्यति तत्पूषा भवति तस्यैषा भवति ॥ १६ ॥ शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्य
द्विषुरूपे अहनीद्यौरि वासि । विश्वाहिमाया अवसि स्वधा वो भद्रा ते पूषन्निहरातिरस्तु । शुक्रं ते अन्यल्लोहितं ते अन्यद्य
जतं ते अन्यद्यज्ञियं ते अन्यद्विषमरूपे ते अहनी कर्मद्यौरिव चासि सर्वाणि प्रज्ञानान्यवस्यन्नवन्भाजनवती ते पूषन्निहदत्तिर
स्तु तस्यैषा परा भवति ॥ १७ ॥ पथस्पथः परिपतिव च स्या कामेन कृतो अभ्यानल्लर्क । स नो रासच्छुरुधश्चन्द्राग्राधियं
धियं सीषधातिप्रपूषा । पथस्पथोऽधिपतिव चनेन कामेन कृतोऽभ्यानल्लर्क मभ्यापन्नोऽर्कमिति वासनो ददातु चायनी
याग्राणि धनानि कर्म कर्मचनः प्रसाधयतु पूषेत्यथ यद्विषितो भवति तद्विष्णुर्भवति विष्णुर्विशतेर्वाव्यश्रोतेर्वा तस्यैषा भव
ति ॥ १८ ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधानि दधे पदं । समूहमस्य पांसुरे । यदिदं किंच तद्विक्रमते विष्णुस्त्रिधानि धत्ते पदं
त्रेधा भावाय पृथिव्या मंतरिक्षे दिवीति शाकपूणिः समारोहणे विष्णुपदे गयशिरसीत्यौर्णवाभः समूहमस्य पांसुरेऽप्यायनेऽ
न्तरिक्षे पदं न दृश्यतेऽपि वोपमार्थे स्यात्समूहमस्य पांसुल इव पदं न दृश्यत इति पांसवः पादैः सूयंत इति वापन्नाः शेरत इति वा
पंसनीया भवन्तीति वा ॥ १९ ॥ विश्वानरो व्याख्यातस्तस्यैष निपातो भवत्यैन्द्र्यामृचि ॥ २० ॥ विश्वानरस्य वस्प

तिमनानतस्यशवसः । एवैश्चचर्षणीनामूतीहुवेरथानां । विश्वानरस्यादित्यस्यानानतस्यशवसोमहतोबलस्यैवैश्चकामै
 रयनैरवनैर्वाचर्षणीनामनुष्याणामूत्याचपथारथानामिंद्रमस्मिन्यज्ञेह्यामिवरुणोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ २१ ॥
 येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनाँअनु । त्वंवरुणपश्यसि । भुरण्युरितिक्षिप्रनामभुरण्युःशकुनिर्भूरिमध्वानंनयतिस्व
 र्गस्यलोकस्यापिवोह्वातत्संपातीभुरण्युरनेनपावकरुयानेन । भुरण्यंतंजनाँअनु । त्वंवरुणपश्यसि । तत्तेवयंस्तुमइ
 तिवाक्यशेषोऽपिवोत्तरस्यां ॥ २२ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनाँअनु । त्वंवरुणपश्यसि । विद्यामैषिरजस्पृ
 थ्वहामिमानोअक्तुभिः । पश्यन्जन्मानिसूर्य । व्येपिद्यांरजश्चपृथुमहांतंलोकमहानिचमिमानोक्तुभीरात्रिभिःसहपश्य
 न्जन्मानिजातानिसूर्यापिवापूर्वस्यां ॥ २३ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनाँअनु । त्वंवरुणपश्यसि । प्रत्यङ्देवानां
 विशःप्रत्यङ्गुदैषिमानुषान् । प्रत्यङ्घ्रिश्चंस्वर्दृशे । प्रत्यङ्घ्रिदंसर्वमुदैषिप्रत्यङ्घ्रिदंज्योतिरुच्यतेप्रत्यङ्घ्रिदंसर्वमभिविपश्य
 सीत्यपिवैतस्यामेव ॥ २४ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यन्तंजनाँअनु । त्वंवरुणपश्यसि । तेननोजनानभिविपश्यसिके
 शीकेशारश्मयस्तैस्तद्वान्भवतिकाशनाद्वाप्रकाशनाद्वातस्यैषाभवति ॥ २५ ॥ केश्यग्निंकेशीविषंकेशीविभर्तिरोदसी ।
 केशीविश्चंस्वर्दृशेकेशीदंज्योतिरुच्यते । केश्यग्निंचविषंचविषमित्युदकनामविष्णातेर्विपूर्वस्यस्नातेःशुद्ध्यर्थस्यविपूर्वस्य
 वासचतेर्द्यावापृथिव्याचधारयतिकेशीदंसर्वमिदमभिविपश्यतिकेशीदंज्योतिरुच्यतइत्यादित्यमाहाथाप्येतेइतरेज्यो

तिषीं केशिनी उच्येतै धूमेनाग्नीरजसा च मध्यमे स्तेषामेषासाधारणा भवति ॥ २६ ॥ त्रयः केशिनः क्रतुथाविचक्षते संवत्सरे व
पत एक एषां । विश्वमेकोऽभिचष्टे शचीभिर्ध्राजिरेकस्य ददृशेन रूपं । त्रयः केशिनः क्रतुथाविचक्षते काले कालेऽभिविप
श्यंति संवत्सरे वपत एक एषामित्यग्निः पृथिवीं दहति सर्वमेकोऽभिविपश्यति कर्मभिरादित्यो गतिरेकस्य दृश्यते न रूपं मध्य
मस्याथ यद्रश्मिभिरभिप्रकम्पयन्नेति तद्रूपाकपिर्भवति वृषाकम्पनस्तस्यैषा भवति ॥ २७ ॥ पुनरेहि वृषाकपे सुविता कल्प
याव है । य एषः स्वप्नं शनोऽस्तमे पिपथा पुनर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः । पुनरेहि वृषाकपे सुप्रसूतानिवः कर्माणि कल्पयाव है य
एषः स्वप्नं शनः स्वप्नान्नाशयस्यादित्य उदयेन सोऽस्तमे पिपथा पुनः सर्वस्माद्य इन्द्र उत्तरस्तमे तद्रूपं आदित्यं यमो व्याख्यात
स्तस्यैषा भवति ॥ २८ ॥ यस्मिन् वृक्षे सुपलाशे देवैः संपिबते यमः । अत्रानो विपतिः पितापुराणां अनुवेनति । यस्मिन् वृ
क्षे सुपलाशे स्थाने वृतः क्षये वापि वोपमार्थे स्याद् वृक्ष इव सुपलाश इति वृक्षो ब्रश्चनात्पलाशं पलाशनां देवैः संगच्छते यमो रश्मि
भिरादित्यस्तत्र नः सर्वस्य पातावापालयिता वा पुराणाननुकामयेतां ज एकपाद जन एकः पाद एकेन पादेन पातीति वै केन पा
देन पिबतीति वै कोऽस्य पाद इति वा । एकं पादं नोत्खिदतीत्यपि निगमो भवति तस्यैष निपातो भवति वैश्वदेव्यामृचि
॥ २९ ॥ पार्वीरवीतन्यतुरेकपाद जो द्विवोधर्ता सिंधुरापः समुद्रियः । विश्वे देवासः शृण्वन्वचांसि मे सरस्वती सह
धीभिः पुरंध्या । पविः शल्यो भवति यद्विपुनातिकायं तद्वत्पवीरमायुधं तद्वानिन्द्रः पवीरवान् । अतितस्थौ पवीरवानित्य

पिनिगमोभवतितद्देवतावाक्पावीरवीपावीरवीचदिव्यावाक्तन्यतुस्तनित्रीवाचोऽन्यस्याअजश्चैकपाद्विवोधारयिता
 सिन्धुश्चापश्चसमुद्रियाश्चसर्वेचदेवाःसरस्वतीचसहपुरन्ध्यास्तुत्याप्रयुक्तानिधीभिःकर्मभिर्युक्तानिशृण्वंतुवचनानीमा
 नीतिपृथिवीव्याख्यातातस्याएषनिपातोभवत्यैद्राक्ष्यामृचि ॥ ३० ॥ यदिद्राक्षीपरमस्यापृथिव्यामध्यमस्यामवम
 स्यामुत्तमः । अतःपरिवृषणावाहियातमथासोमस्यपिवतंसुतस्य । इतिसानिगदव्याख्यातासमुद्रोव्याख्यातस्तस्यैष
 निपातोभवतिपावमान्यामृचि ॥ ३१ ॥ पवित्रवतःपरिवाचमासतेपितृषांप्रलोअभिरक्षतिव्रतं । महःसमुद्रंवरुण
 स्तिरोदधेधीराइच्छेकुर्धरुणेष्वारभै । पवित्रवंतोरश्मिवंतोमाध्यमिकादेवगणाःपर्यासतैमाध्यमिकांवाचंपितृषांप्रलः
 पुराणोऽभिरक्षतिव्रतंकर्ममहःसमुद्रंवरुणस्तिरोऽतर्द्धात्यथधीराःशक्रुवन्तिधरुणेषूदकेषुकर्मणआरंभमारब्धुमजएक
 पाद्व्याख्यातःपृथिवीव्याख्यातासमुद्रोव्याख्यातस्तेषामेषनिपातोभवत्यपरस्यांबहुदेवतायामृचि ॥ ३२ ॥ उतनोऽ
 हिर्बुध्न्यःशृणोत्वजएकपात्पृथिवीसमुद्रः । विश्वेदेवाक्रतावृधोहुवानाःस्तुतामंत्राःकविशस्ताअवंतु । अपिचनोऽहि
 र्बुध्न्यःशृणोत्वजश्चैकपात्पृथिवीचसमुद्रश्चसर्वेचदेवाःसत्यवृधोवायज्ञवृधोवाहूयमानामंत्रैःस्तुतामंत्राःकविशस्ताअवंतु
 मेधाविशस्तादध्यङ्प्रत्यक्तोऽध्यानमितिवाप्रत्यक्तमस्मिन्ध्यानमितिवाधर्वाव्याख्यातोमनुर्मननात्तेषामेषनिपातोभवत्य
 द्यामृचि ॥ ३३ ॥ यामथर्वामनुष्पितादध्यङ्धियमलत । तस्मिन्ब्रह्माणिपूर्वथेद्रुक्थासमंग्मताचर्चननुस्वराज्यं ।

यामथर्वाचमनुश्चपितामानवानाँदध्यङ्चधियमतनिषततस्मिन्ब्रह्माणिकर्माणिपूर्वेन्द्रउक्तानिचसंगच्छन्तामर्चन्योऽ
नूपास्तेस्वाराज्यं ॥ ३४ ॥ अथातोद्युस्थानादेवगणास्तेषामादित्याःप्रथमागामिनोभवंत्यादित्याव्याख्यातास्तेषामेषाभ
वति ॥ ३५ ॥ इमागिरिआदित्येभ्योघृतस्नूःसुनाद्राजभ्योजुह्वानुहोमि । शृणोतुमित्रोअर्यमाभगोनस्तुविज्ञातोवरु
णोदक्षोअंशः । घृतस्नूर्घृतप्रस्त्राविन्योघृतप्रस्त्राविण्योघृतसानिन्योघृतसारिण्यइतिवाहुतीरादित्येभ्यश्चिरंजुह्वानुहो
मिचिरंराजभ्यइतिवाशृणोतुनइमागिरौमित्रश्चार्यमाचभगश्चबहुजातश्चधातादक्षोवरुणोऽशश्चांशोऽशुनाव्याख्यातः
सप्तऋषयोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ ३६ ॥ सप्तऋषयःप्रतिहिताःशरीरेसप्तरक्षंतिसदमप्रमादं । सप्तापःस्वपतो
लोकमीयुस्तत्रजागृतोअस्वप्नजौसत्रसदौचदेवौ । सप्तऋषयःप्रतिहिताःशरीरेरश्मयआदित्येसप्तरक्षंतिसदमप्रमादंसं
वत्सरमप्रमाद्यन्तःसप्तापनास्तएवस्वपतोलोकमस्तमितमादित्यंयन्तितत्रजागृतोऽस्वप्नजौसत्रसदौचदेवौवाय्वादित्या
वित्यधिदैवतमथाध्यात्मंसप्तऋषयःप्रतिहिताःशरीरेषल्लिन्द्रियाणिविद्यासप्तम्यात्मनिंसप्तरक्षंतिसदमप्रमादंशरीरमप्र
माद्यन्तिसप्तापनानीमान्येवस्वपतोलोकमस्तमितमात्मानंयन्तितत्रजागृतोऽस्वप्नजौसत्रसदौचदेवौप्राज्ञश्चात्मातैजस
श्चेत्यात्मगतिमाचष्टेतेषामेषापराभवति ॥ ३७ ॥ तिर्यग्विलश्चमसऊर्ध्वबुध्नोयस्मिन्यशोनिहितंविश्वरूपं । अत्रासंत
ऋषयःसप्तसाकंयेअस्यगोपामहृतोवभूवुः । तिर्यग्विलश्चमसऊर्ध्वबुध्नोयस्मिन्यशोनिहितंसर्वरूपमत्रा

सतऋषयः सप्तसहादित्यरश्मयोऽये अस्य गोपामहतो बभूवुरित्यधिदैवतमथाध्यात्मैतिर्यग्विलश्चमस ऊर्ध्वबंधन ऊर्ध्वबो
 धनो वायस्मिन्यशो निहितं सर्वरूपमत्रासतऋषयः सप्तसहैन्द्रियाणि यान्यस्य गोमृणिमहतो बभूवुरित्यात्मगतिमाचष्टे देवा
 व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ ३० ॥ देवानां भद्रासु मतिर्ऋजूयतां देवानां रातिरभि नो निवर्ततां । देवानां सख्यमुप
 सेदिमा वयं देवान् आयुः प्रतिरंतु जीवसे । देवानां वयं कल्याण्यां मता वृजुगामिनामृतुगामिनामिति वा देवानां दानमभि
 नो निवर्ततां देवानां सख्यमुपसीदेम वयं देवान् आयुः प्रवर्धयंतु चिरं जीवनाय विश्वे देवाः सर्वे देवास्तेषामेषा भवति ॥ ३१ ॥
 ओमांसश्चर्षणीधृतो विश्वे देवाः स आगत । दाश्वांसो दाशुषः सुत । अवि तारो वावनीयावा मनुष्यधृतः सर्वे च देवा इहा ग
 च्छत दत्तवंतो दत्तवतः सुतमिति तदेतदेकमेव वैश्वदेवं गायत्रितृचंदशतयीषु विद्यते यत्तु किंचिद्बहुदैवतं तद्वैश्वदेवानां स्था
 ने युज्यते यदेव विश्वलिंगमिति शाकपूणि रनत्यंतगतस्त्वेष उद्देशो भवति बभ्रुरेक इति दशद्विपदा अलिङ्गाभूतांशः काश्यप
 आश्विनमेकलिंगमभितष्टीयं सूक्तमेकलिंगं साध्या देवाः साधनां तेषामेषा भवति ॥ ३२ ॥ यज्ञेन यज्ञमयजंत देवास्ता
 नि धर्माणि प्रथमान्यासन् । ते ह नाकं महिमानः सचंत यत्र पूर्वे साध्याः संति देवाः । यज्ञेन यज्ञमयजंत देवा अग्निनाग्निमय
 जंत देवा अग्निः पशुरासीत्तमालभंत तेनायजंतेति च ब्राह्मणं । तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् । ते ह नाकं महिमानः समसेवं
 तं यत्र पूर्वे साध्याः संति देवाः साधनां ह्युस्थानो देवगण इति नैरुक्ताः पूर्वदेवयुगमित्याख्यानां वसवो यद्विवसते सर्वमग्निर्वसु

भिर्वासवइतिसमाख्यातस्मात्पृथिवीस्थानांद्रोवसुभिर्वासवइतिसमाख्यातस्मान्मध्यस्थानावसवआदित्यरश्मयोवि
वासनात्तस्माद्ध्युस्थानास्तेषामेषाभवति ॥ ४१ ॥ सुगावोदेवाःसदनमकर्मयआजुग्मुःसर्वनमिदंजुषाणाः । जक्षिवा
सःपपिवासंश्चविश्वेऽस्मेधत्तवसवोवसूनि । स्वागमनानिवोदेवाःसुपथान्यकर्मयआगच्छतसवनानीमानिजुषाणाःखा
दितवंतःपीतवंतश्चसर्वेऽस्मासुधत्तवसवोवसूनितेषामेषापराभवति ॥ ४२ ॥ ज्मयाअत्रवसवोरंतदेवाउरावंतरि
क्षेमर्जयंतशुभ्राः । अर्वाक्पथउरुजयःकृणुध्वंश्रोतादूतस्यजग्मुषोनोअस्य । ज्मयाअत्रवसवोऽरमन्तदेवाज्मापृथि
वीतस्यांभवाउरौचान्तरिक्षेमर्जयन्तगमयन्तरमयन्तशुभ्राःशोभमानाअर्वाचएनान्पथोबहुजवाःकुरुध्वंशृणुतदूतस्य
जग्मुषोनोऽस्याग्नैर्वाजिनोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ ४३ ॥ शनोभवन्तुवाजिनोहवेषुदेवतातामितद्रवःस्वर्काः ।
जंभयंतोऽहिंवृकंरक्षांसिसनेम्यस्मद्युयवन्नमीवाः । सुखानोभवन्तुवाजिनोह्वानेषुदेवतातायज्ञैवितद्रवःसुमितद्रवःस्व
र्काःस्वंचनाइतिवास्वर्चनाइतिवास्वर्चिषइतिवाज्जंभयंतोऽहिंचवृकंचरक्षांसिचक्षिप्रमस्मद्यावयन्त्वमीवादेवाश्वाइति
वादेवपत्न्योदेवानांपत्न्यस्तासामेषाभवति ॥ ४४ ॥ देवानांपत्नीरुशतीरवंतुनःप्रावन्तुनस्तुजयेवाजसातये । याःपा
र्थिवासोयाअपामपित्रतेतानोदेवीःसुहवाःशर्मयच्छत । देवानांपत्न्यउशत्योऽवंतुनःप्रावन्तुनस्तुजयेऽपत्यजननायचा
न्नसंसननायचवाःपार्थिवासोयाअपामपित्रतेकर्मणितानोदेव्यःसुहवाःशर्मयच्छन्तुशरणंतासामेषापराभवति ॥ ४५ ॥

उतग्राव्यंतुदेवपत्नीरिंद्राण्यग्नाय्यश्विनोराट् । आरोदसीवरुणानीशृणोतुव्यंतुदेवीर्यऽऽकृतुर्जनीना । अपिचग्राव्यंतु
 देवपत्न्येन्द्राणींद्रस्यपत्न्यग्नाय्यग्नेःपत्न्यश्विन्यश्विनोःपत्नीराडाजतेरोदसीरुद्रस्यपत्नीवरुणानीचवरुणस्यपत्नीव्यंतुदे
 व्यःकामयंतांयऋतुःकालोजायानांयऋतुःकालोजायानां ॥ ४३ ॥ (अथातोद्युस्थानावसातिषुस्मेहेहजाताप्रातर्युजा
 प्रातर्यजध्वमुषस्तच्चित्रमेताउत्याःसुकिंशुकैवृषाकपाय्यपागूहैस्त्वष्टादुहित्रेसविताविश्वारूपाणिप्रातर्जितमुदुत्यंचित्रं
 शुक्रंतेपथस्पथइदंविष्णुर्विश्वानरोव्याख्यातोविश्वानरस्यथेनापावकेतिचतुष्कंकेश्यग्निंत्रयःकेशिनःपुनरोहियस्मिन्वृक्षे
 पावीरवीयदिंद्राग्नीपवित्रवंतउतनोहिर्यामथर्वाथातोद्युस्थानादेवगणाइमागिरःसप्तऋषयस्तिर्यग्बिलोदेवानांभद्रौमा
 सौयज्ञेनसुगावोदेवाज्मयाअत्रशंनोभवंतुदेवानांपत्नीरुतग्राव्यंतुषट्चत्वारिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केषष्ठोऽध्यायः ॥

॥ अथपरिशिष्टम् ॥

ॐ ॥ अथेमाअतिस्तुतयइत्याचक्षतेऽपिवासंप्रत्ययएवस्यान्माहाभाग्यादेवतायाःसोऽग्निमेवप्रथममाहत्वमग्नेद्यु
 मिस्त्वमाशुशुक्षणिरितियथैतस्मिन्सूक्तैनहित्वदारेनिमिषश्चनेशइतिवरुणस्याथैषेन्द्रस्य ॥ १ ॥ यद्व्यावइंद्रतेशतंशतं
 भूमीरुतस्युः । नत्वावज्जिन्त्सहस्रंसूर्याअनुनजातमष्टरोदसी । यदितइंद्रशतंदिवःशतंभूमयःप्रतिमानानिर्द्युर्नत्वाव

जिन्त्सहस्रमपिसूर्यानिद्यावापृथिव्यावप्यभ्यश्रुवीतामित्यथैषादित्यस्य ॥ २ ॥ यदुदंचोवृषाकपेगृहमिंद्राजगंतन ।
 क१स्यपुल्वधोमृगःकमगंजनयोपनोविश्वस्मादिंद्रउत्तरः । यदुदंचोवृषाकपेगृहमिंद्राजगमत्कस्यपुल्वधोमृगःकसब
 ह्वादीमृगोमृगोमार्ष्टेर्गतिकर्मणःकमगमदेशंजनयोपनःसर्वस्माद्यइंद्रउत्तरस्तमेतद्रूमआदित्यमथैषादित्यरश्मीनां ॥ ३ ॥
 विहिसोतोरसृक्षतनेंद्रदेवमंसत । यत्रामददृषाकपिर्यःपुष्टेषुमत्सखाविश्वस्मादिंद्रउत्तरः । व्यसृक्षतहिप्रसवायन
 चेंद्रदेवमंसतयत्रामाद्यदृषाकपिर्यईश्वरःपुष्टेषुपोषेषुमत्सखाममसखामदनसखायेनःसखायस्तैःसहेतिवांसर्वस्माद्य
 इंद्रउत्तरस्तमेतद्रूमआदित्यमथैषाश्विनोः ॥ ४ ॥ सृण्येवजर्भरीतुर्फरीतूनैतोशेवतुर्फरीपफरीका । उदन्यजेवजेमनामदेरू
 तामेजराय्वजरंमरायु । सृण्येवेतिद्विविधासृणिर्भवतिभर्ताचहंताचतथाश्विनौचापिभर्तारौजर्भरीभर्तारावित्यर्थस्तुर्फ
 रीतूहंतारौ । नैतोशेवतुर्फरीपफरीका । नितोशस्यापत्यंनैतोशनैतोशेवतुर्फरीक्षिप्रहन्तारौ । उदन्यजेवजेमनामदेरू ।
 उदन्यजेवेत्युदकजेइवरलेसामुद्रेचान्द्रमसेवाजेमनेजयमनेजेमनामदेरू । तामेजराय्वजरंमरायु । एतज्जरायुजंश
 रीरंशरदमजीर्णमथैषासोमस्य ॥ ५ ॥ तरत्समन्दीधावतिधारासुतस्यांधसः । तरत्समन्दीधावति । तरतिसपापंसर्व
 मन्दीयःस्तौतिधावतिगच्छत्यूर्ध्वागतिं । धारासुतस्यांधसः । धारयाभिषुतस्यसोमस्यमंत्रपूतस्यवाचास्तुतस्याथैषा
 यज्ञस्य ॥ ६ ॥ चत्वारिंशंगत्रयोअस्यपादाद्वेशीर्षेसप्तहस्तासोअस्य । त्रिधाबद्धोवृषभोरौरवीतिमहोदेवोमर्त्याआ

विवेश । चत्वारिंशंगेतिवेदावाएतउक्तास्त्रयोऽस्यपादाइतिसवनानित्रीणिद्वेशीर्षेप्रायणीयोदयनीयेसप्तहस्तासःसप्तछं
 दांसित्त्रिधाबद्धस्त्रेधाबद्धोमंत्रब्राह्मणकल्पैर्वृषभोरोरवीतिरोरवणमस्यसवनक्रमेणऋग्भिर्यजुर्भिःसामभिर्यदेनमृग्भिः
 शंसंतियजुर्भिर्यजंतिसामभिःस्तुवंतिमहोदेवइत्येषहिमहान्देवोयद्यज्ञोमर्त्याँआविवेशेत्येषहिमनुष्यानाविशतियजना
 यंतस्योत्तराभूंयसेनिर्वचनाय ॥ ७ ॥ स्वयंतोनापैक्षंतआद्यांरोहंतिरोदसी । यज्ञंयेविश्वतोधारंसुविद्वांसोवितेनिरे ।
 स्वर्गच्छंतईजानावानेक्षंतैतेऽमुमेवलोकंगतवंतमीक्षंतमिति । आद्यांरोहंतिरोदसी । यज्ञंयेविश्वतोधारंसर्वतोधारं
 सुविद्वांसोवितेनिरइत्यथैषावाचःप्रवह्नितेव ॥ ८ ॥ चत्वारिवाक्परिमितापदानितानि विदुर्ब्राह्मणायेमनीषिणः ।
 गुहात्रीणिनिहितानेगयंतितुरीयंवाचोमनुष्यावदंति । चत्वारिवाचःपरिमितानिपदानितानि विदुर्ब्राह्मणायेमेधावि
 नोऽगुहायांत्रीणिनिहितानिनार्थवेदयंतैगुहागूहतेस्तुरीयंत्वरतैःकतमानितानिचत्वारिपदान्योकारोमहाव्याहृतयश्चेत्या
 र्षेनामारुयातेचोपमर्गनिपाताश्चेतिवैयाकरणांमंत्रःकल्पोब्राह्मणंचतुर्थीव्यावहारिकीतियाज्ञिकाऋचोयजूषिसामानि
 चतुर्थीव्यावहारिकीतिनैरुक्ताःसर्पाणांवाग्वयसांधुद्रस्यसरीसृपस्यचतुर्थीव्यावहारिकीत्येकैपशुषुतूणवेषुमृगेष्व्वात्मनि
 चेत्यात्मप्रवादाअथापिब्राह्मणंभवति सावैवाक्सृष्टाचतुर्धाव्यभवदेष्वेवलोकेषुत्रीणिपशुषुतुरीयंयापृथिव्यांसाग्नौसार
 थंतरेयांतरिक्षेसावायौसावामदेव्येयादिविसादित्येसाबृहतिसास्तनयित्वावथपशुषुततोयावागत्यरिच्यंततांब्राह्मणेष्व

दधुस्तस्माद्ब्राह्मणा उभयीं वाचं वदंति याच देवानां याच मनुष्याणामित्यथैषाक्षरस्य ॥ १० ॥ ऋचो अक्षरे परमेव्यो म
न्यस्मिन्देवा अधिविश्वे निषेदुः । यस्तन्न वेद किमु चाकरिष्यति इत्तद्विदुस्तद्भुमे समासते । ऋचो अक्षरे परमेव्यवने य
स्मिन्देवा अधिनिषण्णाः सर्वे यस्तन्न वेद किं स ऋचा करिष्यति य इत्तद्विदुस्तद्भुमे समासत इति विदुष उपदिशति कतमत्तदेतद
क्षरमो ३मित्येषा वा गिति शाकपूणिर्ऋचश्च ह्यक्षरे परमेव्यवने धीयंतै नाना देवतेषु च मंत्रेष्वेतद्भवा एतदक्षरं यत्सर्वा त्रयीं वि
द्यां प्रतिप्रतीति च ब्राह्मणं ॥ ११ ॥ आदित्य इति पुत्रः शाकपूणेरेष गर्भवति यदेनमर्चति प्रत्यृचः सर्वाणि भूतानि तस्य यद
न्यन्मंत्रेभ्यस्तदक्षरं भवति रश्मयोऽत्र देवा उच्यन्ते य एतस्मिन्नधिनिषण्णा इत्यधिदैवतमथाध्यात्मं शरीरमत्र ऋगुच्यन्ते यदे
नेनार्चति प्रत्यृचः सर्वाणीन्द्रियाणि तस्य यदविनाशि धर्मतदक्षरं भवतीन्द्रियाण्यत्र देवा उच्यन्ते यान्यस्मिन्नात्मन्येकं भव
न्तीत्यात्मप्रवादाः ॥ १२ ॥ अक्षरं न क्षरति न क्षीयते वाक्षरं भवति वाचोऽक्ष इति वाक्षो यानस्यां जनांस्तत्प्रकृतीतरं द्धर्तन
सामान्यादित्ययं मंत्रार्थचिन्ताभ्यूहोऽभ्यूहोऽपिश्रुतितो पितर्कतो न तु पृथक्त्वेन मंत्रानिर्वक्तव्याः प्रकरणश एव तु निर्वक्त
व्या न ह्येषु प्रत्यक्षमस्त्यनृषेरतपसो वा पारोवर्यवित्सुतुखलुवेदितृषु भूयो विद्यः प्रशस्यो भवतीत्युक्तं पुरस्तान्मनुष्या वा ऋषि
षूत्क्रामत्सु देवान्ब्रुवन्को न ऋषिर्भविष्यतीति तेभ्य एतंतर्कमृषिं प्रायच्छन्मंत्रार्थचिन्ताभ्यूहमभ्यूहं तस्माद्यदेव किंचानू
चानोऽभ्यूहं त्यार्पतद्भवति ॥ १३ ॥ हृदा तृष्टेषु मनसोज्ज्वेषु यद्ब्राह्मणाः संयजते सखायः । अत्राहं त्वं विजहुर्वेद्याभिरो

ह'ब्रह्माणोविचरंत्युत्वे । हृदातष्टेषुमनसांप्रजवेषुयद्वाह्यणाःसंयजंतैसमानाख्यानाःकृत्विजोऽत्राहत्वंविजहुर्वेद्याभिर्वे
दितव्याभिःप्रवृत्तिभिरोहब्रह्माणऊहब्रह्माणऊहएषांब्रह्मेतिवासेयंविद्याश्रुतिमतिबुद्धिस्तस्यास्तपसापारमीप्सितव्यंत
दिदमायुरिच्छताननिर्वक्तव्यंतस्माच्छन्दःसुशेषाउपेक्षितव्याअथागमोयांयांदेवतांनिराहतस्यास्तस्यास्ताद्भाव्यमनुभव
त्यनुभवति ॥ ३३ ॥ (अथेमायद्यावोयदुदंचोविहिसोतोःसृण्येवतरत्सचत्वारिशृंगास्वर्यतश्चत्वारिवागृचोअक्षरंआ
दित्यइत्यक्षरंनक्षरतिहृदातष्टेषुत्रयोदशं) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरपट्वेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ व्याख्यातंदैवतंयज्ञांगंचाथातऊर्ध्वमार्गगतिंव्याख्यास्यामःसूर्यआत्मेत्युदितस्यहिकर्मद्रष्टाऽथैतदनुप्रवदं
त्यथैतंमहांतमात्मानमेषगर्गणःप्रवदंतींद्रमित्रंवरुणमग्निमाहुरित्यथैषमहानात्मात्मजिज्ञासयात्मानंप्रोवाचाग्निरस्मिज
न्मनाजातवेदाअहमस्मिप्रथमजाइत्येताभ्यां ॥ ३४ ॥ अग्निरस्मिजन्मनाजातवेदाघृतंमेचक्षुरमृतंमआसन् । अर्कस्त्रि
धातुरजसोविमानोऽजस्रोघर्मोहविरस्मिनाम । अहमस्मिप्रथमजाकृतस्यपूर्वदेवेभ्योअमृतस्यनाभिः । योमाददाति
सइदेवमावाअहमन्नमन्नमदंतमग्नि । इतिसंहजात्वाप्रादुर्बभूवैवंतंव्याजहारायतमात्मानमभ्यात्मजमंतिकमन्यस्मा
आचचक्ष्वेति ॥ ३५ ॥ अपश्यंगोपामनिपद्यमानमाचपराचपथिभिश्चरंतं । ससुधीचीःसविषूचीर्वसानावरीवर्तिभुवने
ष्वंतः।आवरीवर्तिभुवनेष्वंतरित्यथैषमहानात्मासत्त्वलक्षणस्तत्परंतद्ब्रह्मतत्सत्यंतत्सलिलंतदव्यक्तंतदस्पर्शंतदरूपंतदर

संतदगंधंतदमृतंतच्छुक्लंतत्रिष्टोभूतात्मासैषाभूतप्रकृतिरित्येकेतत्क्षेत्रंतदज्ञानात्क्षेत्रज्ञमनुप्राप्यनिरात्मजमथैषमहाना
त्मात्रिविधोभवतिसत्त्वंरजस्तमइतिसत्त्वंतुमध्येविशुद्धंतिष्ठत्यभितोरजस्तमसीइतिकामद्वेषस्तमइत्यविज्ञातस्यविशुध्य
तोविभूतिकुर्वतःक्षेत्रज्ञपृथक्त्वायकल्पतैप्रतिभातिलिंगोमहानात्मातमोलिंगोविद्याप्रकाशलिंगस्तमोऽपिनिश्चयलिंग
आकाशः ॥ ॥ आकाशगुणःशब्दआकाशाद्वायुर्द्विगुणःस्पर्शनवायोज्योतिस्त्रिगुणंरूपेणज्योतिषआपश्चतुर्गुणा
रसेनाद्भ्यःपृथिवीपंचगुणागंधेनपृथिव्याभूतग्रामस्थावरजंगमास्तदेतदहयुगसहस्रंजागर्तितस्यान्तेसुषुप्त्यन्नंगानिप्रत्या
हरतिभूतग्रामाःपृथिवीमपियंतिपृथिव्यपआपोज्योतिषंज्योतिर्वायुंवायुराकाशमाकाशोमनोमनोविद्याविद्यामहांतमा
त्मानैमहानात्माप्रतिभाप्रतिभाप्रकृतिंसास्वपितियुगसहस्रंरात्रिस्तावेतावहोरात्रावजस्रंपरिवर्ततेसकालस्तदेतदहर्भव
तियुगसहस्रपर्यन्तमहर्यद्ब्रह्मणोविदूरात्रियुगसहस्रांतांतेऽहोरात्रविदोजनाइति ॥ ॥ तंपरिवर्तमानमन्योऽनु
प्रवर्ततेस्रष्टाद्रष्टाविभक्तातिमात्रोऽहमितिगम्यतेसमिथ्यादर्शनेदंपावकंमहाभूतेषुचिरोण्वाकाशाद्वायोःप्राणश्चक्षुश्चव
त्कारंचतेजसोऽद्भ्यःस्नेहंपृथिव्यामूर्तिःपार्थिवांस्त्वष्टौगुणान्विद्यात्रीन्मातृतस्त्रीन्पितृतौस्थिस्त्रायुमज्जानःपितृतस्त्व
ब्जांसशोणितानिमातृतोऽन्नपानमित्यष्टौसोऽयंपुरुषःसर्वमयःसर्वज्ञानोऽपिक्लृप्तः ॥ ॥ सयद्यनुरुध्यतेतद्भवतियदिध
र्मोऽनुरुध्यतेतद्देवोभवतियदिज्ञानमनुरुध्यतेतदमृतोभवतियदिकाममनुरुध्यतेसंच्यवतइमांयोनिंसंदध्यात्तदिदमत्र

मत्तं श्लेष्मारेतसः संभवति श्लेष्मणोरसोरसाच्छोणितं शोणितान्मांसं मांसान्मेदोमेदसं स्नावास्नात्रोऽस्थीन्यस्थिभ्यो म
ज्जामज्जातोरेतस्तदिदं योनौरेतः सिकैः पुरुषः संभवति शुक्रातिरेकेषु मान्भवति शोणितातिरेके स्त्री भवति द्वाभ्यां स मे न न पुं
सको भवति शुक्रभिन्नेन यमो भवति शुक्रशोणितसंयोगान्मातृपितृसंयोगाच्च तत्कथमिदं शरीरं परं संयम्यते सौम्यो भवत्ये
करात्रोषितं कललं भवति पंचरात्राद्बुद्धाः सप्तरात्रात्पेशीद्विः सप्तरात्रादबुद्धः पंचविंशतिरात्रः स्वस्थितो घनो भवति मास
मात्रात्कठिनो भवति द्विमासाभ्यन्तरे शिरः संपद्यते मासत्रयेण ग्रीवा व्यादेशो मासचतुष्केण त्वग्व्यादेशः पंचमेमासेन खरो
मव्यादेशः षष्ठे मुखनासिकाः क्षिश्रोत्रं च संभवति सप्तमे चलनसमर्थो भवत्यष्टमे बुद्ध्याध्यवस्यति नवमे सवांगसंपूर्णो भवति ।
मृतश्चाहंपुनर्जातो जातश्चाहंपुनर्मृतः । नाना योनि सहस्राणि मयोषितानि यानि वै । आहारा विविधा भुक्ताः पीताना
ना विधास्तनाः । मातरो विविधा दृष्टाः पितरः सुहृदस्तथा । अवाङ्मुखः पीड्यमानो जंतुश्चैव समन्वितः । सांख्यं
योगं समभ्यस्येत्पुरुषं वा पंचविंशकमिति ततश्च दशमे मासे प्रजायते जातश्च वायुना स्पृष्टस्तन्न स्मरति जन्ममरणं मंते च शु
भाशुभं कर्मैतच्छरीरस्य प्रामाण्यं ॥ ३५ ॥ अष्टोत्तरं सन्धि शतं मष्टाकपालं शिरः संपद्यते षोडशवपापलानि नवस्नायु
शतानि सप्तशतं पुरुषस्य मर्मणा मर्ध च तस्योरो माणिको व्योहृदयं ह्यष्टकपालानि द्वादशकपालानि जिह्वा वृषणौ ह्यष्टसुपर्णौ त
थोपस्थगुदपाय्वे तन्मूत्रपुरीषं कस्मादाहारपानसिक्तत्वाद्दनुपचितकर्मणा वन्योन्यं जायेते इति तं विद्या कर्मणी समन्वार

भेतैर्पूर्वप्रज्ञाचमहृत्यज्ञानतमसिमग्नौजरामरणक्षुत्पिपासाशोकक्रोधलोभमोहमदभयमत्सरहर्षविषादेर्ष्यासूयात्मकैर्द्वै
द्वैरभिभूयमानः सोऽस्मादार्जवैजवीभावानां तन्निर्मुच्यते सोऽस्मापात्रं महाभूमिकावच्छरीराग्निमेषमात्रैः प्रक्रम्य प्रकृति
रधिपरीत्य तैजसं शरीरं कृत्वा कर्मणोऽनुरूपं फलमनुभूय तस्य संक्षये पुनरिमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ ७ ॥ अथ ये हिंसामा
श्रित्य विद्यामुत्सृज्य महत्तपस्तेऽपि रैचिरेण वेदोक्तानि वा कर्माणि कुर्वन्ति ते धूममभिसंभवन्ति धूमाद्रात्रिरात्रेरपक्षीयमाणप
क्षं पक्षीयमाणपक्षाद्दक्षिणायनं दक्षिणायनात्पितृलोकं पितृलोकाच्चंद्रमसं चंद्रमसो वायुं वायोर्वृष्टिं वृष्टेरोषधयश्चैतद्भूत्वा
तस्य संक्षये पुनरेवेमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ ८ ॥ अथ ये हिंसामुत्सृज्य विद्यामाश्रित्य महत्तपस्तेऽपि रैज्ञानोक्तानि वा कर्माणि
कुर्वन्ति तेऽर्चिरभिसंभवन्त्यर्चिषोऽहरहृ आपूर्यमाणपक्षमापूर्यमाणपक्षादुदगयनं मुदगयनाद्देवलोकं देवलोकादादित्यमा
दित्याद्वैद्युतं वैद्युतान्मानसं मानसः पुरुषो भूत्वा ब्रह्मलोकमभिसंभवन्ति तेन पुनरावर्तंते शिष्टादं दशूकाय तद्दं न जानन्ति
तस्मादिदं वेदितव्यमथाप्याह ॥ ९ ॥ न तं विदाथ यद्माज्जानान्यद्युष्माकमंतरंबभूव । नीहारेण प्रावृता जल्प्या
चासुतृपउक्थशासश्चरन्ति । न तं विद्यया विदुषो यमेवं विद्वांसो वदंत्यक्षरं ब्रह्मणस्पतिमन्यद्युष्माकमंतरं मन्य देशमंतरं
बभूवेति नीहारेण प्रावृतास्तमसा जल्प्या चासुतृपउक्थशासः प्राणं सूर्यं यत्पथगामिनश्चरन्त्यविद्वांसः क्षेत्रज्ञमनुप्रवदंत्यथा
हो विद्वांसः क्षेत्रज्ञोऽनुकल्पते तस्य तपसा सहा प्रमादमेत्यथाप्तव्यो भवति तेनासंततमिच्छेत्तेन सख्यमिच्छेत्तेन सखाश्रे

षःसंजानातिभूतंभवद्भविष्यदितिज्ञाताकस्माज्जायतैसखाकस्मात्सख्यतेसहभूतेंद्रियैःशेरतैमहाभूतानिसेंद्रियाणिप्र
 ज्ञयाकर्मकारयतीतितस्ययदापःप्रतिष्ठाशीलमुपशमआत्माब्रह्मेतिसब्रह्मभूतोभवतिसाक्षिमात्रोव्यवतिष्ठतैऽबंधोज्ञान
 कृतोऽथात्मनोमहत्तःप्रथमंभूतनामधेयान्यनुक्रमिष्यामः ॥ १० ॥ हुंसः । घर्मः । यज्ञः । वेनः । मेधः । कृमिः ।
 भूमिः । विभुः । प्रभुः । शुभुः । राभुः । वधकर्म । सोमः । भूतं । भुवनं । भविष्यत् । आपः । महत् ।
 व्योम । यशः । महः । स्वर्णीकं । स्मृतीकं । सतीकं । सतीनं । गहनं । गभीरं । गह्वरं । कं । अन्नं ।
 हविः । सद्मं । सदनं । क्रुतं । योनिः । क्रुतस्ययोनिः । सत्यं । नीरं । हविः । रयिः । सत् । पूर्णं । सर्वं ।
 अक्षितं । बर्हिः । नामं । सर्पिः । अपः । पवित्रं । अमृतं । इंदुः । हेम । स्वः । सर्गाः । शम्बरं । अम्बरं ।
 वियत् । व्योम । बर्हिः । धन्वं । अंतरिक्षं । आकाशं । आपः । पृथिवी । भूः । स्वयंभूः । अध्वा । पुष्करं ।
 सगरः । समुद्रः । तपः । तेजः । सिंधुः । अर्णवः । नाभिः । वृक्षः । ऊर्ध्वः । तत् । यत् । किं । ब्रह्म । वरे-
 ण्यं । हुंसः । आत्मा । भवति । वधंत्यध्वानं । यद्वाहिष्या । शरीराणि । अव्ययंचसंकुरुते । यज्ञः । आत्मा ।
 भवति । यदेनंतन्वतेऽथैतमहांतमात्मानमेतानिसूक्तान्येताऋचोऽनुप्रवदन्ति ॥ ११ ॥ सोमःपवतेजनितामतीनांज
 नितादिवोजनितापृथिव्याः । जनिताग्नेर्जनितासूर्यस्यजनितेन्द्रस्यजनितोतविष्णोः । सोमःपवतेसोमःसूर्यःप्रसवना

ज्जनितामतीनां प्रकाशकर्मणामादित्यरश्मीनां दिवोद्योतनकर्मणामादित्यरश्मीनां पृथिव्याः प्रथनकर्मणामादित्यरश्मी
नामग्नेर्गतिकर्मणामादित्यरश्मीनां सूर्यस्य स्वीकरणकर्मणामादित्यरश्मीनां मिन्द्रस्यैश्वर्यकर्मणामादित्यरश्मीनां विष्णो
व्याप्तिकर्मणामादित्यरश्मीनामित्यधिदैवतमथाध्यात्मं सोमआत्माप्येतस्मादेवैन्द्रियाणां जनितेत्यर्थः । अपिवासर्वाभि
र्विभूतिभिर्विभूततआत्मेत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ ३॥ ब्रह्मादेवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषोमृगाणां । श्येनो गृध्रा
णां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन् । ब्रह्मादेवानामित्येषहि ब्रह्मा भवति देवानां देवनकर्मणामादित्यरश्मीनां पद
वीः कवीनामित्येषहि पदं वेत्ति कवीनां कवीयमानानामादित्यरश्मीनां मृषिर्विप्राणामित्येषहि ऋषिणो भवति विप्राणां व्या
पनकर्मणामादित्यरश्मीनां महिषोमृगाणामित्येषहि महान् भवति मृगाणां मार्गणकर्मणामादित्यरश्मीनां श्येनो गृध्राणामि
ति श्येन आदित्यो भवति श्यायतेर्गतिकर्मणो गृध्र आदित्यो भवति गृध्यतेः स्थानकर्मणो यत एतस्मिंस्तिष्ठति स्वधितिर्वना
नामित्येषहि स्वयं कर्माण्यादित्यो धत्ते वनानां वननकर्मणामादित्यरश्मीनां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन्नित्येषहि पवित्रं रश्मी
नामित्येति स्तूयमान एष एवैतत्सर्वमक्षरमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं ब्रह्मादेवानामित्ययमपि ब्रह्मा भवति देवानां देवनकर्म
णामिन्द्रियाणां पदवीः कवीनामित्ययमपि पदं वेत्ति कवीनां कवीयमानानामिन्द्रियाणां मृषिर्विप्राणामित्ययमप्यृषिणो भव
ति विप्राणां व्यापनकर्मणामिन्द्रियाणां महिषोमृगाणामित्ययमपि महान् भवति मृगाणां मार्गणकर्मणामिन्द्रियाणां श्येनो गृ

धाणामिति श्येन आत्मा भवति श्यायते ज्ञान कर्मणो गृध्राणीं द्रियाणि गृध्यते ज्ञान कर्मणो यत एतस्मिं स्तिष्ठति स्वधितिर्वना
 नामित्ययमपि स्वयं कर्माण्यात्मनि धत्ते वनानां वनन कर्मणा मिन्द्रियाणां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्नित्ययमपि पवित्रमिन्द्रि
 याण्यत्येति स्तूयमानोऽयमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १३७ ॥ तिस्रो वाच ईरयति प्रवह्निर्ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो
 मनीषां । गावो यंति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यंति मृतयो वा वशानाः । वह्निरादित्यो भवति स तिस्रो वाचः प्रेरयत्यृचो यजुं
 षिसामान्यृतस्यादित्यस्य कर्माणि ब्रह्मणो मतान्येष एवैतत्सर्वमक्षरमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं वह्निरात्मा भवति स तिस्रो वा
 च ईरयति प्रेरयति विद्यामतिबुद्धिमतामृतस्यात्मनः कर्माणि ब्रह्मणो मतान्ययमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १३८ ॥
 सोमं गावो धेनवो वा वशानाः सोमं विप्रामतिभिः पृच्छमानाः । सोमः सुतः पूयते अज्यमानः सोमं अर्कास्त्रिष्टुभः संनवंते ।
 एत एव सोमं गावो धेनवो रश्मयो वा वश्यमानाः कामयमाना आदित्यं यंत्येव मेव सोमं विप्रारश्मयो मतिभिः पृच्छमानाः का
 मयमाना आदित्यं यंत्येव मेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान एतमेवार्काश्च त्रिष्टुभश्च सन्नवंते तत एतस्मिन्नादित्य एकं भवन्तीत्य
 धिदैवतमथाध्यात्ममेत एव सोमं गावो धेनव इन्द्रियाणि वा वश्यमानानि कामयमानान्यात्मानं यंत्येव मेव सोमं विप्रा इन्द्रिया
 णि मतिभिः पृच्छमानानि कामयमानान्यात्मानं यंत्येव मेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान इममेवात्मा च सप्त ऋषयश्च संनवंते
 तान्येतस्मिन्नात्मन्येकं भवन्तीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १३९ ॥ अक्रान्तसमुद्रः प्रथमे विधर्मन् जनयन् प्रजाभुवनस्य राजा ।

वृषापवित्रे अधिसानो अव्ये बृहत्सोमो वा वृधे सुवान इंदुः । अत्यक्रमीत्समुद्रादित्यः परमेव्यवने वर्षकर्मणा जनयन् प्र
जा भुवनस्य राजा सर्वस्य राजा वृषापवित्रे अधिसानो अव्ये बृहत्सोमो वा वृधे सुवान इंदुरित्यधिदैवतमथाध्यात्ममत्यक्रमी
त्समुद्रात्मा परमेव्यवने ज्ञानकर्मणा जनयन् प्रजा भुवनस्य राजा सर्वस्य राजा वृषापवित्रे अधिसानो अव्ये बृहत्सोमो वा वृधे
सुवान इंदुरित्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १३ ॥ महत्तत्सोमो महिषश्चकारापां यद्गर्भोऽवृणीत देवान् । अर्द्धादिद्रेपवमान
ओजोऽजनयत्सूर्ये ज्योतिरिंदुः । महत्तत्सोमो महिषश्चकारापां यद्गर्भोऽवृणीत देवानाधिपत्यमर्द्धादिद्रेपवमान ओजो
ऽजनयत्सूर्ये ज्योतिरिंदुरादित्य इंदुरात्मा ॥ १४ ॥ विधुं दद्राणं समने बहूनां युवानं संतं पलितो जंगार । देवस्य पश्यका
व्यं महित्वाद्याममारुसह्यः समान । विधुं विधमनशीलं दद्राणं दमनशीलं युवानं चंद्रमसं पलित आदित्यो गिरतिं सद्यो म्रि
यते सदिवासमुदितेत्यधिदैवतमथाध्यात्मं विधुं विधमनशीलं दद्राणं दमनशीलं युवानं महान्तं पलित आत्मा गिरतिं रात्रौ
म्रियते रात्रिः समुदितेत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १५ ॥ साकं जानां सप्तथमाहुरेकं जंषल्लिद्यमाऽऋषयो देवजा इति । तेषां मि
ष्टानि विहितानि धामशः स्थात्रे रजंते विकृतानि रूपशः । सहजातानां षण्णामृषीणामादित्यरश्मयस्तेषां मिष्टानि वाकांता
नि वाक्रांतानि वागतानि वामतानि वानतानि वाद्भिः सह संमोदंते यत्रैतानि सप्त ऋषीणानि ज्योतींषितेभ्यः पर आदित्यस्ता
न्येतस्मिन्नेकं भवंतीत्यधिदैवतमथाध्यात्मं सहजातानां षण्णामिंद्रियाणामात्मा सप्तमस्तेषां मिष्टानि वाकांता नि वाक्रांता

निवांगतानि वामतानि वानतानि वाग्नेन सह संमोदंते यत्रेमानि सप्त ऽऋषीणानीन्द्रियाण्येभ्यः परात्मा तान्येतस्मिन्नेकं भ-
वंतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ ३७ ॥ स्त्रियः सती स्ताँ उमे पुंस आहुः पश्यदक्ष्णवान्न विचेतदुधः । कविर्यः पुत्रः स इमाचिकेत-
यस्ता विजानात्स पितुष्पितासत् । स्त्रिय एवैतिताः शब्दस्पर्शरूपरसगंधहारिण्यस्ता अमुं पुंशब्दे निराहारः प्राण इति पश्य-
न्कष्टान्न विजानात्यंधः कविर्यः पुत्रः स इमाजानाति यः स इमाजानाति स पितुष्पितासदित्यात्मगतिमाचष्टे ॥ ३८ ॥ सुप्ता-
र्धगर्भा भुवनस्य रेतो विष्णोस्तिष्ठति प्रदिशा विधर्मणि । ते धीतिभिर्मनसा ते विपश्चितः परिभुवः परिभवंति विश्वतः ।
सप्तैतानादित्य रश्मीनयमादित्यो गिरतिमध्यस्थानोर्ध्वशब्दो यत एतस्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति प-
भुवः परिभवंति सर्वाणि कर्माणि वर्षकर्मणे त्यधिदैवतमथाध्यात्मं सप्तेमानीन्द्रियाण्ययमात्मा गिरतिमध्यस्थानोर्ध्वशब्दो-
यान्यस्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति परिभुवः परिभवंति सर्वाणीन्द्रियाणि ज्ञानकर्मणे त्यात्मगतिमाचष्टे
॥ ३९ ॥ न विजानामि यदि वेदमस्मि निण्यः सन्नद्धो मनसा चरामि । न हि विजानान्बुद्धिमतः पुत्रः परिवेदयंते ऽयमादित्यो ऽ-
यमात्मा ॥ ४० ॥ अपाङ्गप्राङ्गैति स्वधया गृभीतो ऽमर्त्यो मर्त्येनास्योनिः । ताशश्च ताविषूचीना विपुश्वान्य न्यंचिक्युर्न नि-
चिक्युरन्यं । अपांचयति प्रांचयति स्वधया गृभीतो ऽमर्त्य आदित्यो मर्त्येन चंद्रमसा सह तौ शश्वद्गामिनौ विश्वगामिनौ बहु-
गामिनौ वा पश्यत्यादित्यं चंद्रमसमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं मपांचयति प्रांचयति स्वधया गृभीतो ऽमर्त्य आत्मा मर्त्येन मन-

सासहैतौशश्वद्वामिनौविश्वगामिनौबहुगामिनौवापश्यत्यात्मानंनमनइत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २२ ॥ तदिदासभुवने
षुज्येष्ठयतोजज्ञउग्रस्त्वेषनृम्णः । सद्योजज्ञानोनिरिणातिशत्रूननुयंविश्वेमदंत्यूमाः । तद्भवतिभूतेषुभुवनेषुज्येष्ठमा
दित्यंयतोजज्ञउग्रस्त्वेषनृम्णोदीप्तिनृम्णःसद्योजज्ञानोनिरिणातिशत्रूनिर्तिरिणातिःप्रीतिकर्मादीप्तिकर्मावानुमदन्तियं
विश्वऊमाइत्यधिदैवतमथाध्यात्मंतद्भवतिभूतेषुभुवनेषुज्येष्ठमव्यक्तंतपोजायतंउग्रस्त्वेषनृम्णोज्ञाननृम्णःसद्योजज्ञा
नोनिरिणातिशत्रूनिर्तिरिणातिःप्रीतिकर्मादीप्तिकर्मावानुमदन्तियंसर्वऊमाइत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २३ ॥ कोअद्ययुं
केधुरिगाक्रुतस्यशिमीवतोभामिनोदुर्हणायून् । आसन्निषून्हृत्स्वसोमयोभून्येषांभृत्यामृणधत्सजीवात् । कआदित्यो
धुरिगायुंक्तेरश्मीन्कर्मवतोभानुमतोदुराधर्षानसून्यसुनवंतीषुनिषुणवंतिमयोभूनिमुखभूनिनियइमंसंभृतंवेदकथंसजीव
तीत्यधिदैवतमथाध्यात्मंकआत्माधुरिगायुंक्तइन्द्रियाणिकर्मवतोभानुमतोदुराधर्षानसून्यसुनवंतीषूनिषुणवंतिमयो
भूनिमुखभूनिनियइमंसंभृतंवेदचिरंजीवतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २४ ॥ कईषतेतुज्यतेकोविभयकोमंसतेसंतमिंद्रंको
अंति । कस्तोकायकइभायोतरायेऽधिब्रवत्तन्वेऽकोजनाय । कएवगच्छतिकोददातिकोविभेतिकोमंसतेसंतमिंद्रंक
स्तोकायापत्यायमहतेचनोरणायरमणीयायचदर्शनीयाय ॥ २५ ॥ कोअग्निमीद्रेहविषाघृतेनस्रुचायजाताक्रतुभिर्ध्रु
वेभिः । कस्मैदेवाआवहनाशुहोमकोमंसतेवीतिहोत्रःसुदेवः । कआदित्यंपूरयतिहविषाचघृतेनचस्रुचायजाताक्रतु

भिर्ध्रुवेभिरितिकस्मै देवा आवहाना शुहोमार्थान्कोमंसते वीति होत्रः सुदेवः कल्याणदेव इत्यधिदैवतमथाध्यात्मैक आत्मा
 नंपूरयति हविषा च घृतेन च स्रुचा यजाताः क्रतुभिर्ध्रुवेभिरितिकस्मै देवा आवहाना शुहोमार्थान्कोमंसते वीति होत्रः सुप्रज्ञः क
 ल्याणप्रज्ञ इत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २७ ॥ त्वमंगप्रशंसिषो देवः शविष्ठमर्त्यं । न त्वदन्यो मघवन्नस्ति मर्दितेन्द्र ब्रवीमि
 तेवचः । त्वमङ्गप्रशंसी देवः शविष्ठमर्त्यं न त्वदन्योऽस्ति मघवन्पातावापालयिता वाजेता वा सुखयिता वैन्द्र ब्रवीमितेवचः
 स्तुतियुक्तं ॥ २८ ॥ हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्भोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् । नृषद्वरसद्वत्सव्यो मसद्भ्राजो जा
 ऋतजा अद्रिजा ऋतं । हंस इति हंसाः सूर्यरश्मयः परमात्मा परं ज्योतिः पृथिवी व्याप्तेति व्याप्तं सर्वं व्याप्तं वनन कर्मणान
 भ्यासेनादित्यमंडलेनेति त्ययतीति लोको त्ययतीति हंसयं त्ययतीति हंसाः परमहंसाः परमात्मा सूर्यरश्मिभिः प्रभूतगभीरव
 सतीति त्रिभिर्वसतीति वारश्मिर्वसतीति वा वह्निर्वसतीति वा सुवर्णरेताः पूषा गर्भारिभेति रिभंता वनकुटिलानि कुटंतारि
 भंतांतरिक्षाचरत्पथांतरिक्षाचरदिति दिवि भुवि गमनं वा सुभानुः सुप्रभूतो होतादित्यस्य गता भवंत्यतिथिर्दुरोणसत्सर्वे दुरो
 णसद्वत्सर्वे रसाविकर्षयति रश्मिर्विकर्षयति वह्निर्विकर्षयति वननं भवत्यश्वगोजा अद्रिगोजा धरि त्रिगोजाः सर्वे गोजा
 ऋतजा बहुशब्दा भवंति निगमो निगमव्यतिभवत्युपे निर्वचनाय ॥ २९ ॥ द्वा सुपर्णा सयुजा सखा या समा न वृक्षं परिष
 स्वजाते । तयो रन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचां कशीति । द्वौ द्वौ प्रतिष्ठितौ सुकृतौ धर्मकर्तारौ दुष्कृतं पापं परि

सारकमित्याचक्षते सुपर्णासयुजासखायैत्यात्मानंदुरात्मानंपरमात्मानंप्रत्युत्तिष्ठति शरीर एव तज्जायते वृक्षं रक्ष शरीरं वृक्षं
पक्षौ प्रतिष्ठापयति तयोरन्यद्भुक्त्वा न्न मनश्च न्नन्यं सरूपतां सलोकतामश्रुतेय एवं वेदान्न मनश्च न्नन्यो अभिचाकशीतीत्या
त्मगतिमाचष्टे ॥ २० ॥ आयाहीन्द्रपथिभिरीळितेभिर्यज्ञमिमं नोभागधेयं जुषस्व । तृप्तां जंहुर्मातुलस्येव योषाभागस्ते
पैतृष्वसेयीव पाप्मिव । आगमिष्यंति शक्रो देवतास्तास्त्रिभिस्तीर्थैर्भिः शक्रप्रतरैरीळितेभिस्त्रिभिस्तीर्थैर्यज्ञमिमं नोयज्ञभागं
मग्नीषोमभागाविंद्रो जुषस्व तृप्तामेवं मातुलयोगकन्याभागं स तृकेव साया देवतास्तास्तत्स्थानैश्चक्रं निदर्शनं ॥ २१ ॥ विप्रं
विप्रासोऽवसे देवं मर्ता स ऊतये । अग्निं गीर्भिर्हवामहे । विप्रं विप्रासोऽवसे विदुर्वेदं विदते वेदितव्यं विमलशरीरेण वायु
ना विप्रस्तुहृत्पद्मनिलयस्थितं मकारसंमितमुकारं पूरयेन्मकारनिलयंगतं विप्रं प्राणेषु बिंदुसिक्तं विकसितं वह्नितेजः प्रभंक
नकपद्मेष्वमृतशरीरममृतजातस्थितं ममृतवाचामृतमुखे वदंति । अग्निं गीर्भिर्हवामहे । अग्निं संबोधयेदग्निः सर्वा देव
ता इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २२ ॥ जातवेदसे सुनवामसोमं मरातीयतो निदहाति वेदः । स नः पर्षदति दुर्गा
णि विश्वानावेव सिंधुं दुरितात्यग्निः । जातवेदस इति जातमिदं सर्वं स चराचरं स्थित्युत्पत्तिप्रलयन्यायेनाच्छाय सुनवाम
सोममिति प्रसवेनाभिषवाय सोमं राजानममृतमरातीयतो यज्ञार्थमिति स्मोनिश्चये निदहाति दहति भस्मीकरोति सोमो दद
दित्यर्थः स नः पर्षदति दुर्गाणि दुर्गमनानि स्थानानि नावेव सिंधुं यथा कश्चित्कर्णधारो नावेव सिंधोः स्यंदनान्नदीं जलदुर्गाम

हाकूलांतरयतिदुरितात्यग्निरितिदुरितानितारयतितस्यैषापराभवति ॥ ३२ ॥ इदंतेऽन्याभिरसमानमद्भिर्याःका
 श्रसिंधुं प्रवहतिनद्यः । सपौजीर्णमिवत्वचंजहातिपापंसशिरस्कोऽभ्युपेत्य । इदंतेऽन्याभिरसमानाभिर्याःकाश्रसिंधुं
 पतिकृत्वानद्योवहंतिसपौजीर्णमिवसर्पस्त्वचंत्यजतिपापंत्यजंत्यापआप्नोतेस्तासामेषाभवति ॥ ३३ ॥ त्र्यंबकंयजा
 महेसुगन्धिपुष्टिवर्धनं । उर्वारुकमिवबन्धनान्मृत्योर्मुक्षीयमामृतात् । त्र्यंबकोरुद्रस्तत्र्यंबकंयजामहेसुगंधिसगंधिसु
 घुगंधिपुष्टिवर्धनंपुष्टिकारकमिवोर्वारुकमिवफलंबंधनादारोधनान्मृत्योःसकाशान्मुचस्वमाकस्मादित्येषामितरेषाप
 राभवति ॥ ३४ ॥ शतंजीवशरदोवर्धमानःशतंहेमंतान्छुतमुवसंतान् । शतमिंद्राग्नीसविताबृहस्पतिःशतार्युषाह
 विषेमंपुनर्दुः । शतंजीवशरदोवर्धमानइत्यपिनिगमोभवतिशतमितिशतंदीर्घमायुर्मरुतएनावर्धयंतिशतमेनमेवशता
 त्मानंभवतिशतमनंतंभवतिशतमैश्वर्यंभवतिशतमितिशतंदीर्घमायुः ॥ ३५ ॥ मातेराधांसिमातृकृतयोवसोऽस्मा
 न्कदाचिनादभन् । विश्वाचनउपमिमीहिमानुषवसूनिचर्षणिभ्युआ । माचतेधामानिमाचतेकदाचनःसरिषुःसर्वा
 णिप्रज्ञानान्युपमानायमनुष्यहितोऽयमादित्योऽयमात्माधैतदनुप्रवदन्त्यथैतमहान्तमात्मानमेषगर्गणःप्रवदतिवैश्वक
 र्मणैर्देवानानुवयंजानानासदासीन्नोसदासीत्तदानीमितिचसैषात्मजिज्ञासासैषासर्वभूतजिज्ञासाब्रह्मणःसारिष्टंसरूप
 तांसलोकतांगमयतियएवंवेदनमोब्रह्मणेनमोमहतेभूतायनमःपारस्करायनमोयास्कायब्रह्मशुक्लमसीयब्रह्मशुक्लमसीय

॥ ३७ ॥ व्याख्यातमग्निरस्मिजन्मनापश्यंगोपामाकाशगुणस्तं परिवर्तमानं सद्यन्नुरुध्यते ऽष्टोत्तरमथ ये हिंसामाश्रि
त्याथ ये हिंसामुत्सृज्य न तं हंसो धर्मः सोमः पवते ब्रह्मा देवानां तिस्रो वाच ईरयति सोमं गावो ऽक्रान्महत्तत्सोमो विधुंद द्राणं सा
कं जानां स्त्रियः सतीः सप्तार्धगर्भान विजानाम्यपाङ्गप्राङेति तदिदासको अद्य युंक्ते क ईषते को अग्निमीदृष्ट्वमंगहंसः शुचिप
द्वासुपर्णाया हीं द्रविप्रं विप्रा सो जात वेद स इदं ते ऽन्याभिस्त्रयं बकैश्च शतं जीवमातेराधांसीति सप्तत्रिंशत् ॥ ॥ इति निरुक्त
उत्तरषट्के ऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ इति निरुक्त उत्तरषट्कः समाप्तः ॥

श्रीः ॥ ॥ अथास्यनिरुक्तस्याखिलपुरुषार्थोपकारवृत्तिसमर्थस्यसंग्रहः ॥ यथा—नामाख्यातोपसर्गनिपातलक्षणम् १, भावविकारलक्षणम् २, नामान्याख्यातजानिसर्वाणिचयथोपन्यस्यपक्षप्रतिपक्षतोविचार्यावधारणम् ३, सर्वाण्याख्यातजानिकानिचिदेवानेकधातुजान्यपीतिमंत्राणामर्थवत्त्वानर्थवत्त्वेविचार्य शास्त्रारंभप्रयोजनद्वारेणार्थवत्तावधारणम् ४, पदविभागपरिज्ञानप्रतिज्ञानबोधावलंबिप्रदर्शनायआदिमध्यांतानेकदैवतलिंगसंकटेषुमंत्रेषुयाज्ञिकपरिज्ञानद्वारेणदेवतापरिज्ञानप्रतिज्ञा ५, अर्थज्ञप्रशंसा ६, अर्थज्ञानावधारणम् ७, वेदवेदांगव्यूहः ८, सप्रयोजननिघंटुसमाम्नायविरचनम् ९, प्रकरणत्रयविभागेननैघंटुकप्रधानदेवताभिधानप्रविभागलक्षणम् १०, निर्वचनलक्षणद्वारेण शब्दवृत्तिविषयोपदेशः ११, अर्थप्राधान्यालोपोपधाविकारवर्णलोपविपर्ययोपदेशेनसामर्थ्योपप्रदर्शनायादिमध्यांतलोपोपधाविकारवर्णलोपविपर्ययाद्यंतवर्णव्यापत्तिवर्णोपजनोदाहरणचिंता १२, अंतस्थांतर्धातुनिमित्तेनसंप्रसार्यासंप्रसार्योभयप्रकृतिधातुनिर्वचनोपदेशः १३, भाषिकप्रायोवृत्तिभ्योनैगमशब्दार्थप्रसिद्धिः, १४, नैगमप्रायोवृत्तिभ्योभाषिकशब्दार्थप्रसिद्धिः १५, देशव्यवस्थयाशब्दरूपव्यपदेशः १६, तद्धितसमासनामनिर्वचनलक्षणम् १७, शिष्यलक्षणम् १८, विशेषेणव्याख्याततत्त्वपर्यायभेदसंख्यासंदिग्धोदाहरणान्निर्वचनव्यवस्थयानामाख्यातोपसर्गनिपातानांविभागेननैघंटुकप्रकरणानुक्रमणम् १९, अनेकार्थानवगतसंस्कारानुक्रमणम् २०, परोक्षकृत

प्रत्यक्षकृताध्यात्मिकमंत्रलक्षणम् २१, स्तुत्याशीःशपथाभिशापाभिख्यापरिदेवनानिंदाप्रशंसादिभिर्मंत्राभिव्यक्ति
हेतूपदेशः २२, निदानपरिज्ञानव्याख्यापनायानादिष्टदेवतोपपरीक्षणायाध्यात्मोपदेशप्रकृतिभूमत्वम् २३, इतरेत
रजन्मत्वम् २४, स्थानत्रयभेदशस्तिःसृणामेकैकस्यामाहाभाग्यकृतोऽनेकनामधेयप्रतिलंभः २५, पृथगभिधानंतूत्प
त्तिसंबंधाद्वा २६, देवतानामाकारचिंतनम् २७, भक्तिसाहचर्यसंस्तवकर्मसूक्तभाक्त्वहविर्भाक्त्वव्यंजनभाक्त्वानि
२८-३३, पृथिव्यंतरिक्षद्युस्थानदेवतानामभिधेयाभिधानव्युत्पत्तिप्राधान्यश्रुत्युदाहरणम् ३४, तन्निर्वचनविचा
रोपपत्त्यवधारणानुक्रमेणव्याख्यायदैवतप्रकरणनिर्णयः ३५, विद्यापारप्राप्त्युपायोपदेशः ३६, मंत्रार्थनिर्वचन
द्वारेणदेवताभिधाननिर्वचनफलंदेवताताद्भाव्यम् ३७, इत्येषसमासतो निरुक्तशास्त्रचिंताविषयः ॥ तस्यैषागवाद्या
देवपत्न्यंतापंचाध्यायीसूत्रसंग्रहः । साचपुनरियंसाक्षात्कृतधर्मभ्योमहर्षिभ्यउपदेशेनमंत्रार्थमुपश्रुत्यश्रुतर्षिभिरवर
शक्तिदौर्बल्यमवेक्ष्यतदनुजिघृक्षयावाच्यार्थसामर्थ्यादिभिधेयानुन्नीयमंत्रार्थावबोधायछंदोभ्यःसमाहृत्यसमाहृत्यस
मान्नाता । सैषाछंदोवयवभूताछंदोधर्मिण्येवयथायथापन्नस्तागौर्गोधर्माइति ॥ ॥ ॥

इदं पुस्तकं पणशीकरोपाहलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा संस्कृतं तच्च तुकाराम जावजी इत्येतैः स्वीये “निर्णयसागराख्य”
मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । शके १८३७, सन १९१९.

॥ इति निरुक्तं समाप्तम् ॥

IGNCA HAR
2-149
ACC. No.

National Archives
and Records Administration
College Park, Maryland 20740-6001
Tel: (301) 837-1122
Fax: (301) 837-1524
Internet: <http://www.archives.gov>